T.C.
SELÇUK ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI
TÜRK HALK EDEBİYATI BİLİM DALI

ÂŞIK GÜL AHMET YİĞİT
HAYATI, SANATI, ŞİİRLERİ, HİKÂYELERİ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

DANIŞMAN
Prof. Dr. Ali Berat ALPTEKİN

HAZIRLAYAN
Hatice KONAKLI

KONYA-2007

ÖZET

ÂŞIK GÜL AHMET YİĞİT HAYATI, SANATI, ŞİİRLERİ, HİKÂYELERİ

Hatice KONAKLI

26.07.1955'te Gaziantep ilinin, İslahiye ilçesinin Fevzipaşa köyünde doğan Gül Ahmet YİĞİT, badeli âşıklarımızdandır. Küçük yaşta saz çalıp, şiirler yazan ozanımızın âşıklığının temelinde annesinin güzel ağıtlar yakabilmesi ve gördüğü bir rüya yatmaktadır. Ustaları olarak okuduğu Karaca Oğlan'ı, Dadaloğlu'nu, Yunus Emre'yi kabul etmektedir.

Ozanımız, öğretmenlik ve müdürlükten sonra emekli olur. Sarımazı'da ikâmet eden âşığımız iki çocuk babasıdır. Kendisine, kardeşinin önerdiği "Gül" mahlasını almıştır.

1974'te Konya Âşıklar Bayramına katıldıktan sonra âşıklık yolu açılır. Özellikle Çukurova'da çok tanınır. Yurt içinde ve yurtdışında birçok yerleri gezip görmüştür. TRT'nin açtığı yetişmiş mahallî sanatçı sınavında başarılı olur. Kıbrıs'ta, Sayın Rauf Denktaş Bey'den plaket alır. Toplam 167 madalya, 26 plaket ve çeşitli teşekkür belgeleri kazanır.

Ozanımızın dili açık ve anlaşılır. Şiirlerinde mahallî kelime yok denecek kadar azdır. Bunda öğretmen olmasının payı büyüktür. Gül Ahmet Yiğit, vatanına ve milletine âşık, milliyetçi bir halk ozanıdır.

ABSTRACT

MINSTREL GUL AHMET YIGIT HIS LIFE, ART, POEMS, STORIES

Hatice KONAKLI

Gul Ahmet YIGIT who was born in 26.07.1955 in Gaziantep province, Islahiye sub-province, Fevzipasa village is one of our badeli minstrel. On the basis of minsrelsy of our misntrel who could play baglama and write poetry was the nice elegizing of his mother and his sleeping for a dream. He accepts Karaca oglan, Dadaloglu, Yunus Emre whom he read as his masters.

Our minstrel retired after teaching and directorship. Our minstrel residing at Sanmazi has two children. He took the appellation of "Gul" that his brother proposed.

After participating in Konya Festival for the Minstrels in 1974, the way of minstrelsy opens for him. He is known, especially in Cukurova. He had been around many places in homeland and foreign lands. He had been successful in the exams of local talents that was opened by TRT. He receives a plaquette from Mr. Rauf Denktaş in Cyprus. He totally wons 167 medals, 26 plaquettes and various certificates of achievements.

Language of our minstrel is clear and understandable. In his poems, local words are little or no. Being a teacher has big share for this. Gul Ahmet Yigit is a nationalist folk minstrel who is loyal to his country and nation.

İÇİNDEKİLER

ÖZET i

ABSTRACT ii

İÇİNDEKİLER iii

ÖN SÖZ vii

GİRİŞ 1

BİRİNCİ BÖLÜM

ÂŞIK VE ÂŞIKLIK GELENEĞİ

İKİNCİ BÖLÜM

ÂŞIK GÜL AHMET YİĞİT'İN HAYATI ETRAFINDA

1. MEMLEKETİ 5

2. DEDESİ 6

3. BABASI VE ANNESİ 7

4. KARDEŞLERİ 8

5. DOĞUMU 9

6. EĞİTİM-ÖĞRETİMİ 10

7. İŞİ 10

8. EVLİLİĞİ 11

9. ÇOÇUKLARI 12

10. ASKERLİĞİ 12

11. ÂŞIKLIĞA BAŞLAMASI 12

12. MAHLÂSINI ALMASI 14

13. BADE İÇMESİ 15

14. USTASI VAR MI? 16

15. SAZ ÇALMASI 16

16. GEZİP DOLAŞTIĞI YERLER 17

17. KATILDIĞI PROGRAMLAR 18

18. ALDIĞI ÖDÜLLER 18

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

ÂŞIK GÜL AHMET YİGİT'İN SANATINA VE ŞİİRLERİNE GENEL BİR BAKIŞ

1. EDEBÎ ŞAHSİYETİ 19

2. SANATI 21

3. DİLİ 26

4. ŞİİRLERİNDE İŞLEDİĞİ KONULAR 28

A. SOSYAL KONULAR 28

B. ZARARLI ALIŞKANLIKLAR 36

C. GURBET 37

Ç. İLİM 38

D. DİN 38

E. MİLLİ KONULAR....40
F. ATASÖZÜ VE DEYİMLER....42
Fa. Atasözleri....42
Fb. Deyimler....43
G. DUA VE BEDDUALAR....51
Ga. Dualar....51
Gb. Beddualar....51
5. ŞİİRLERİN ŞEKİL ÖZELLİKLERİ....51
A. GENEL ÖZELLİKLERİ....51
B. KAFİYE YAPISI....53
a.Yarım Kafiye....53
b. Tam kafiye....54
c. Zengin kafiye....54
ç. Tunç kafiye....54
d. Cinaslı kafiye....55
e. Redif....55
BİBLİYOGRAFYA....57

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

ŞİİRLER

YEDİ HECELİ ŞİİRLER 59

SEKİZ HECELİ ŞİİRLER 65

ON BİR HECELİ ŞİİRLER 93

ON DÖRT HECELİ ŞİİRLER 253

BEŞİNCİ BÖLÜM

HİKÂYELER

1. BULAMADIM ALTILIYI (7 nolu şiir) 257

2. FUKARALIK (8 nolu şiir) 258

3. BAĞIŞLA BENİ ALLAH'IM (9 nolu şiir) 258

4. ÜZÜLME (30 nolu şiir) 258

5. EVLAT ACISI (38 nolu şiir) 258

6. GÜL YÜZLÜ HOCAM (45 nolu şiir) 259

7. GELİN Mİ Kİ KURBAN OLAM GELİN Mİ? (49 nolu şiir) 259

ŞİİR İNDEKSİ 260

ÖN SÖZ

Gaziantep ilinin İslahiye ilçesinin Fevzipaşa köyünde dünyaya gözlerini açan âşığımız daha ilkokul yıllarında iken saz çalmaya, şiir yazmaya meraklıdır. Çocuksu aşklarını kâğıda dökmekten büyük zevk alır. Okuduğu Yunus Emre, Karaca Oğlan, Dadaloğlu hayatının merkezine yerleşir. Gül Ahmet âdeta onlar gibi düşünmeye, yaşamaya başlar. Annesi Selver Hanım da güzel ağıtlar yakar. Tüm bu özellikler ayrıca sesinin güzelliği ve saz çalma merakı onu âşıklık yoluna çeker.

İlk olarak 1973'te plâk çıkarır ve 1974'ten itibaren Konya Âşıklar Bayramına katılır. Böylelikle Gül Ahmet'in âşıklık yolu tamamen açılır.

Çukurova'da âşıklık geleneği canlı olarak devam etmektedir. Âşıkların değişen yaşam şartlarına ayak uydurmaları, kültürel değişimi şiirlerine yansıtmaları, eski ile yeniyi birleştirebilmeleri geleneğin devamında önemlidir. Gül Ahmet bunu başarabilmiş bir âşığımızdır. Elbetteki onun varlığı âşıklık geleneği için dikkate değerdir. Çukurova'da hemen her evde bir kaseti mutlaka vardır. Yoksa bile kesinlikle bir türküsü bilinmektedir.

Şu an İskenderun Sarımazı'da ikamet eden Gül Ahmet Yiğit; bayramlara, kutlamalara katılmakta; yerel televizyonlarda programlar sunmaktadır. Çok gezdiğini ifade eden âşığımıza, başta ulaşmakta epeyce zorlandık. Ulaştığımız andan itibaren kendisi ve ailesi yakın ilgisini bizden esirgemedi.

Çalışmamız "İçindekiler", "Ön Söz", "Giriş"in dışında beş bölümden ve "Şiir İndeksi"nden oluşmaktadır.

Birinci Bölüm'de âşığı tanımlamaya çalıştık ve âşıklık geleneğine kısaca değindik.

İkinci Bölüm'de Âşık Gül Ahmet Yiğit'in soy kütüğü üzerinde durduk. Memleketinden, dedelerinden, doğumundan askerliğinden, mesleğinden, ailesinden… bahsettik.

Üçüncü Bölüm'de sanatına, şiirlerinde işlediği konulara baktık. Sosyal konular, gurbet, ilim, zararlı alışkanlıklar gibi başlıklar altında şiirleri muhteva yönünden incelemeye çalıştık. Ayrıca yine bu bölümde şekil özellikleri hakkında kısa bilgi verdikten sonra Âşık Gül Ahmet Yiğit'in şiirlerinde ahenk unsurlarını (kafiye, redif vb.) ele aldık.

Dördüncü Bölüm'de ozanımızın şiirleri yer almaktadır. Bu şiirler 7, 8, 11'li ve 14'lü olmak üzere her grup kendi içinde ayak sesine göre alfabetik olarak sıraladık.

Beşinci Bölüm'de âşığımızın bazı şiirlerini nasıl, ne zaman yazdığına dair kısa kısa hikâyeleri yer almaktadır.

Son kısma ise faydalı olacağı düşüncesiyle "Şiir İndeksi" bölümünü hazırladık.

Çalışmamın son şeklini verirken ziyaretine gittiğim âşığımızın biraz rahatsızlanmış olduğunu gördüm. Kendisine şifalar diliyorum. Böyle bir çalışmanın ortaya konulmasına vesile olan; bilgisinden, görgüsünden, çalışmalarından faydalandığım çok değerli hocam Prof. Dr. Ali Berat ALPTEKİN'e; evinin kapısını bizlere açan, yardımlarını esirgemeyen Âşık Gül Ahmet Yiğit Bey'e ve ailesine; maddî manevî desteğini benden esirgemeyen, benimle birlikte koşturan eşim Yakup YALÇIN'a teşekkür eder, emeği geçen herkese şükranlarımı sunarım.

11 Nisan 2007

HATİCE KONAKLI

GİRİŞ

Türk Halk Şiirini, Orta Asya Türk Edebiyatı ile başlatmak bir gelenek haline gelmiştir. Türklerin ilk edebî ürünlerini ortaya koyarlarken kopuz eşliğinde çalıp söylemeleri bunda en önemli etkendir. (Sakaoğlu 1989: 105)

Ozan - baksı geleneği, İslamiyet'in kabul edilmesinden sonra çeşitli tasavvufî akımların etkisinde kalarak yerini âşıklık geleneğine bırakmıştır.

Ozan - baksı geleneği, her ne kadar âşık edebiyatını beslese de, iki ayrı kültür dairesine ait oldukları için millî öze bağlı ozan-baksı tipi, âşık tipinin proto tipi değildir. Âşık tipi, Anadolu coğrafyasında yeni bir kültürle İslamî öze bağlı olarak oluşan yeni bir tiptir. (Artun 1996: 14)

Âşıklık geleneği, 17. yy.'da en parlak dönemini yaşarken 21. yy.'da da hâlâ devam etmektedir. Fakat bulundukları yörelere, yeni ortamlara, şartlara uymuş; eski gelenekten de kopmayarak süregelmiştir.

Çukurova, Türkiye'nin kalabalık yerleşim yerlerinden biridir. Zamanında çok göç almış, hâlâ da almaya devam etmektedir. Ekonomik sıkıntılardan dolayı buralara gelen insanlar beraberlerinde kültürlerini de getirmişlerdir. Karşılıklı etkileşimler sonucunda ortaya yeni bir kültür çıkmıştır. Bu kültür, her şeyi etkilediği gibi âşıklık geleneğini de etkilemiştir. Gelenek yenileri içine almış ve özümsemiştir.

İnsanların ekonomik, sosyal, psikolojik sıkıntıları âşıkların şiirlerine girmiş bizler de bu şiirleri okumaktan ve dinlemekten zevk almışızdır. Âşıklık geleneği; insanı, hayatı ve yenilikleri yakaladığı ve değişimlere ayak uydurduğu sürece yaşamaya devam etmiş ve edecektir.

Adana, âşıklık geleneğinin canlı olarak devam ettiği birkaç ilden biridir. Çeşitli kültürleri barındırmasına rağmen eski ile yeniyi özümsemiş, değişimlere

ayak uydurarak geleneği canlı tutmayı başarmıştır. Adana'da Karaca Oğlan geleneği vardır. Onun gibi sevgi, aşk şiirleri söylemek bir ananedir. Hatta Âşık Gül Ahmet Yiğit Karaca Oğlan'ı ustası olarak kabul etmektedir.

Adana'da Karaca Oğlan ile başlayan bu gelenek ancak "1966 Konya Âşıklar Bayramı" sonrasında yeni bir ivme kazanmış, Adanalı âşıkların dedim-dedi, leb-değmez, muamma, çift ayak gibi kavram ve kuralları öğrendikleri görülmüş bunun sonucunda edindikleri görgü ve bilgi sayesinde Adana âşıklık geleneği ilerleyip köklü bir gelenek haline gelmiştir. (Artun 1996: 27)

BİRİNCİ BÖLÜM

ÂŞIK VE ÂŞIKLIK GELENEĞİ

Halk içinde yetişen, deyişlerini sazla söyleyen, sözlü şiir geleneğine bağlı halk şâiri. (Türkçe Sözlük 1988: 97) olarak tanımlanan âşık kelimesinin dilimizde birçok kullanımı var. Saz şâiri, halk şâiri, halk ozanı, badeli âşık, hak âşığı gibi… Saz çalanları "saz şâiri" hem saz çalamayan ve hem de doğaçlama şiir söyleyemeyenleri "kalem şâiri" dinî konuları işleyenleri "Hak âşığı" diye adlandırmanın doğru olacağını belirtmektedir Saim Sakaoğlu. (Sakaoğlu 1986:250)

Âşık, Türk halk edebiyatında aşağı yukarı 16. yy.'dan beri yaygınlaşan bir sanatçı tipidir. O şiiri yazmaz, söyler ve müzikle iç içedir. Şiir müzikten ayrı düşünülemez. Hem çalar hem söyler. Âşıklar, düz konuşma biçiminde söylemekle şiir söylemeyi "dilden söylemek" ve "telden söylemek" deyimleriyle ayırırlar. Bununla âşığın şiirini söylerken sözlere eşlik eden müzik aracının, sazın âşığın şiirinden ayrılmaz bir öğe olduğu anlatılmak istenir. (Boratav 1997: 21)

Âşık; sazlı (telden), sazsız (dilden), doğaçlama yoluyla, kalemle (yazarak) veya bu özelliklerin birkaçını birden taşıyan ve âşıklık geleneğine bağlı olarak şiir söyleyen halk sanatçısıdır. Bu söyleme biçimine "âşıklık-âşıklama", âşıkları yönlendiren kurallar bütününe de "âşıklık geleneği" adı verilir. (Artun 2005: 1)

Âşıkların adlandırılması çeşitli kriterlere göre yapılmaktadır. Fakat hepsini tek terimle adlandırmak güçtür. Âşıklık geleneği âşıkları şu şekilde ayırıyor: Saz çalıp doğaçlama söyleyen âşığı "telden-dilden söyleyen âşık", saz çalamayan âşığı "sazsız âşık" olarak adlandırıyor. Âşık olmayıp âşık tarzı şiir

yazanları da geleneğin belirlediği gibi “ âşık tarzı şiir yazan şâir” olarak adlandırmalıyız. (Artun 2005:7)

Gelenek geniş bir alana yayılmıştır. Azerî, Türkmen, Balkan sahaları gibi… Etkileşim halinde olan âşıklık geleneği çeşitli toplantılar, köy odaları, hanlar, konaklarla yayılmaya devam etmiştir.

Âşık bu işe heveslendiğinde uzun yıllardan beri devam eden âşıklık geleneğinin içine girer ve eğitim süreci başlar. Çıraklık, kalfalık, ustalık dönemlerini yaşar. Mahlas alma, bade içme, saz çalma gibi geleneğin basamaklarından geçer. Sonra âşık, ustasına bağlı olarak geleneği devam ettirir ve çeşitli âşıklık kolları oluşur. Emrah, Dertli, Sümmanî, Şenlik kolu gibi…

Daha çok doğu bölgelerinde sıkı olarak devam eden gelenek batı bölgelerinde zamanın getirileriyle zayıflamıştır.

Gelenek içinde hikâye anlatma da vardır. Âşıkların anlattıkları hikâyelere halk hikâyeleri, Azerbaycan’da dastan denilmektedir. Bunların normal hikâyelerden farkı nazım nesir bir arada olmaları ve manzum kısımların saz eşliğinde söylenmesidir. (Artun 2005: 69)

Anlatılan hikâyeler genelde bir gecede bitmez. Süreyi âşık ayarlar ve hikâye aralarında mola verebilir. Sonra kaldığı yerden devam eder. Son yıllarda hikâye anlatma geleneği de zayıflamıştır. Bunda radyo ve televizyonun yaygınlığı en büyük etkendir. Birde iki-üç gece hikâye dinleme sabrı dinleyicilerde kalmamıştır.

Günümüzde âşıklık geleneği zayıflamış olmakla birlikte devam etmektedir. Âşık denilince çeşitli toplantılarda, eğlencelerde saz eşliğinde şiirler söyleyen, hikâyeler anlatan, atışmalar yapan, bilmeceler soran kişiler düşünülmektedir. Âşık 20. yy’da sazı elinde, sözü dilinde meclislerde toplantılarda çalıp söyleyen, hikâyeler anlatan biridir

İKİNCİ BÖLÜM

ÂŞIK GÜL AHMET YİĞİT'İN HAYATI ETRAFINDA

1. MEMLEKETİ

Âşık Gül Ahmet Yiğit 26.07.1955'te Gaziantep ilinin İslahiye ilçesine bağlı Fevzipaşa köyünde dünyaya gelmiştir.

Fevzipaşa, Toroslar'ın güney kolu olan Amanos dağlarının eteğindedir. Osmaniye ilinin Hasanbeyli ilçesi ile sınırdır. Mahallî olarak Gâvur Dağları olarak da bilinir. Fevzipaşa'nın eski ismi Keller imiş. Mareşal Fevzi Çakmak Gaziantep'e giderken Keller'e uğrar. Burada bir çay molası verir. Giderken de buraya kendi adını koyar. O günden sonra Keller, Fevzipaşa olarak değişir. Köylüler, Fevzipaşa'nın heykelini de köye dikerler.

Fevzipaşa'nın geçim kaynağı tarımdır. Dumdum Ovası'nın arazileri verimlidir. Her türlü hububat, pamuk, kırmızı biber, kavun, karpuz… sebze ve meyve yetişir. Az da olsa hayvancılık da yapılmaktadır.

Daha önceleri Fevzipaşa, E-5 karayolunun Hatay, Adana, Gaziantep, Kahramanmaraş kavşağının birleştiği yermiş ve yine demiryolunun Adana'dan doğu ve güneydoğu ile Suriye-Halep hattının ayrıldığı nokta imiş. Demiryolu kavşağı şu an da devam ederken karayolu kavşağı yeni açılan otoyol nedeniyle Nurdağı ilçesine kaymış. Bu özellik de zamanında yöreyi hareketli kılmış.

2. DEDESİ

Gül Ahmet'in dedesi Hüseyin Çavuş'tur. Askerde çavuş olduğu ve asker dönüşü TCDD'nin tünel ve demiryolu yapımında çavuşluk yaptığı için çavuş olarak anılır.

1884 doğumlu olan Hüseyin Çavuş Yemen, Trablusgrap, Filistin cephelerinde savaşır; Kurtuluş Savaşına katılır. Yemen dönüşü gözleri tavukkarası hastalığına yakalanır. Geceleri göremez olur. 1950 yılında vefat eden Hüseyin Çavuş'un mezarı Örtülü köyü ile Çiftlik köyü arasındaki Kandil tepesindedir.

Hüseyin Çavuş'un babası yani Gül Ahmet Yiğit'in büyük dedesi 1861 doğumlu olup Avşar aşiretindendir. Kayseri ili Pınarbaşı ilçesi Kaman köyü eşrafından Kerimoğulları (Kerimler) olarak bilinir. İlk yerleştikleri Gâvur Dağı'nın zirvesine de aynı adı taşıyan Kaman köyünü kurmuşlardır. Sonraları nüfus çoğaldıkça dar alandaki Kaman köyü terk edilir, hemen 4-5 km güneydeki Kurudere köyünü kurup yerleşirler. Kurudere, Gaziantep ili Nurdağı ilçesindedir.

Gül Ahmet Yiğit'in dedesi Hüseyin Çavuş, sonraları küçük kardeşi Kubat Ahmet ile Kurudere köyünden çıkıp Gaziantep ilinin İslahiye ilçesinin güneydoğusundaki Leçelik olarak bilinen Mehmet Ağa'nin çiftliğine taşınır ve burada 1950'de vefat eder. Mezarı yukarıda da belirttiğimiz gibi Kandil tepesindedir.

Kerimoğulları, soyadı kanunu çıktıktan sonra Yiğit soyadını alarak kütüğe geçer.

3. BABASI VE ANNESİ

BABASI

Âşık Gül Ahmet Yiğit'in babası, Hüseyin Çavuş ve Fadime Hanım'ın oğlu Dede'dir.

Ozanımızın babası Dede, ilk evliliğini Kurudere köyünden yapar fakat bir yıl sonra ayrılır. Sonra Selver Hanım ile evlenir. Çiftlik köyünde çiftçilik, hayvancılık, üzüm bağcılığı yapar. Yıllar sonra Fevzipaşa'ya yerleşir. Karayollarına işçi olarak girer, 25 yıl çalışır ve emekli olur. Bu arada da çiftçiliğe ve hayvancılığa devam eder. Emekliliğinden sonra hacca gider Hacı Dede diye anılır. 1992'de Gaziantep'in Nurdağı ilçesinde vefat eder. Mezarı Hurşit yatırı olarak bilinen Hurşit mezarlığındadır.

ANNESİ

Annesi, Kiziroğulları'ndan Kadiroğlu Kadir Ali ve Sultan Hanım'ın kızı Selver Hanım'dır.

Annesi Selver Hanım, Gül Ahmet'in dedesi Kadir Ali'nin ilk evliliğinden tek kız çocuğudur. Kadir Ali eşinden boşanırken çocuğu almaz ve sekiz aylık bebek olan Selver Hanım'ı götürüp cami avlusuna bırakır. Bir gün sonra Selver Hanım'ın bibisi (hala) Cennet Karı dayanamaz ve camiye giderek çocuğu imamdan teslim alır. Onu büyütür, gelin eder. Selver Hanım, anne olarak halasını yani Cennet Karı'yı bilir. Gerçek annesi ile ise yirmi beş yıl sonra tanışır. Selver Hanım 2002'de hacca gider ve Hacı Selver olarak tanınır. 15 Ocak 2006'da vefat eder. O da Hurşit mezarlılığına eşinin yanına defnedilir.

4. KARDEŞLERİ

Ozanımız Gül Ahmet Yiğit sekiz kardeştir. Bunların altısı erkek, ikisi kızdır. Erkeklerden biri, bir buçuk yaşında vefat etmiştir.

HASAN YİĞİT

En büyük ağabey Hasan Yiğit, 1948 doğumludur. TMO'da otuz bir yıl çalışmış, emekli olmuştur. Emine Hanım'la evlenmiş, iki kız iki oğlan olmak üzere dört çocuğu vardır. İskenderun'un Bekbele kasabasında ikamet etmektedir.

HÜSEYİN YİĞİT

İkinci ağabey Hüseyin Yiğit, 1951 doğumludur. Gülnaz ve Fatma hanımlarla evlenerek iki evlilik yapmıştır. İki kız üç oğlan olmak üzere beş çocuğu vardır. TMO'dan emekli olmuştur. Gaziantep ili Nurdağı ilçesinde ikamet etmektedir.

ZÜBEYİR YİĞİT

Üçüncü ağabey Zübeyir Yiğit, 1954 doğumludur. Torna tesviye ve kaynakçı ustası olarak çalışmış SSK'dan emekli olmuştur. Raşide hanımla evlenerek bir oğlan iki kız sahibi olmuştur. Adana'da ikamet etmektedir.

GÜL AHMET YİĞİT

Dördüncü çocuk Gül Ahmet Yiğit'tir.

İLYAS YİĞİT

Beşinci çocuk İlyas Yiğit, 1957 doğumludur. İskenderun TCDD'de sinyalizasyon çavuşu olarak çalışmaktadır. Hürü Hanım'la evlenerek bir oğlan iki kız sahibi olmuştur. İskenderun TCDD lojmanlarında ikamet etmektedir. Emekli olmuştur.

İBRAHİM YİĞİT

Altıncı çocuk İbrahim Yiğit, bir buçuk yaşında vefat etmiştir.

CEMİLE YİĞİT

Yedinci çocuk Cemile Yiğit, 1961 doğumludur. Dayısının oğlu Âdem Bey ile evlidir. Beş oğlan çocuğa sahiptir. Gaziantep ilinin Nurdağı ilçesinde ikamet etmektedir.

FADİME YİĞİT

Sekizinci çocuk Fadime Yiğit, 1965 doğumludur. Amcasının oğlu Hüseyin Bey ile evlidir. Hüseyin Bey emekli jandarma başçavuşudur. İki oğlu vardır. Osmaniye'de ikamet etmektir.

5. DOĞUMU

Ozanımız 26 Temmuz 1955'te Çiftlik köyünde dünyaya gelir. Selver Hanım inek sağarken sancılanır ve tek başına Gül Ahmet'i dünyaya getirir, göbeğini keser. (Selver Hanım sekiz çocuğunun sekizini de tek başına yardımsız dünyaya getirir. Ayrıca köyün ebeliğini de üstlenir.) Gül Ahmet iki aylık bebek iken Fevzipaşa'ya yerleşirler. Âşığımız doğma büyüme Fevzipaşalıdır.

Âşığımıza büyük dedesinin ismi verilir. Böylelikle babaanne kendi babasının ismini yaşatmak istemiştir. Ahmet Yiğit olarak büyüyen ozanımız âşıklık geleneğine uyarak "Gül" mahlasını alır. Tüm radyo ve televizyon programlarında, kasetlerde o, Gül Ahmet Yiğit şeklinde bilinir ve tanınır. Bunun üzerine âşığımız mahkeme kararı ile 1990'da nüfus kaydına da "Gül"ü ekletir. Artık onun nüfus cüzdanında da ismi Gül Ahmet'tir.

6. EĞİTİM-ÖĞRETİMİ

Ozanımız, 1961'de Fevzipaşa İlkokulunda eğitim-öğretime başlar, 1966'da mezun olur. Her yaz tatilinde Kur'an Kursu' na gider. Sesi güzel olduğundan cami imamı ona ezan okutur.

1967'de Fevzipaşa Ortaokuluna devam eder. 1970'te mezun olur. Ağabeyi Zübeyir'in İskenderun'da torna-tesviye ve kaynakçı çırağı olarak işe başlamasından dolayı ailecek Fevzipaşa'dan ayrılıp İskenderun'a yerleşirler. Âşığımız 1971'den beri hâlâ İskenderun'da ikamet etmektedir.

1971-72 eğitim öğretim yılında İskenderun Ticaret Lisesine kayıt yaptırır, 1974-75'te mezun olur.

1976'da ÖSYS'ye girer 476 puan alarak Çukurova Üniversitesi Makine Mühendisliği Bölümünü kazanır. Fakat 70'li yılların öğrenci olaylarından dolayı kayıt yaptıramaz.

1977-78 eğitim-öğretim yılında Hatay Eğitim Enstitüsüne (2 yıllık sınıf öğretmenliği) kayıt yaptırır. Fakat çeşitli sebeplerden dolayı eğitimine devam edemez. 1980'de öğrenci affıyla tekrar kayıt yaptırıp Kahramanmaraş Eğitim Enstitüsünden mezun olur. İlkokul öğretmeni olarak göreve başlar. Öğretmenlik yaparken Sosyal Bilgiler Öğretmenliği branşına geçer.

7. İŞİ

Ozanımız üç yıl öğretmenlik yirmi iki yıl okul müdürlüğü yapar. 16 Ağustos 2005'te emekli olur.

İskenderun ilçesi Bitişik Köyü İlkokulu ilk görev yeridir. Burada bir yıl çalışır. İskenderun Azganlık Köyü İlkokuluna geçer. Burada ise iki yıl çalışır. 1984-85 eğitim öğretim yılında İskenderun Karayılan Canova İlkokuluna okul müdürü olarak atanır. On dört yıl çalışır. Sonra İskenderun Demirçelik İlkokulu

müdürü olur ve sekiz yıl çalışır. Son olarak Belen Mustafa Çoban İlkögretim Okulunda altı ay çalışır ve emekli olur.

Ozanımız öğretmenliğin dışında halk âşıklığını kendine meslek edinir. Yurt içinde ve yurt dışında sayılamayacak kadar gecelere, festivallere, şenliklere yarışmalara katılır.

1973'te ilk 45'lik plağını çıkarır. On üç plak ve 1980'den bu yana yirmi iki kaset çıkarmıştır.

8. EVLİLİĞİ

Eşi Nimet Hanım, İskenderun Ticaret Lisesinde ozanımızın sınıf arkadaşıdır. Daha bu sıralardayken sözleşirler. Mezun olduktan sora ozanımız İskenderun Bitişik köyü eşrafından Ahmet Kundakçı'nın kızı aynı zamanda sınıf arkadaşı olan Nimet Hanım ile 9 Aralık 1979'da evlenir.

Kundakçı ailesi, aslen Kahramanmaraşlıdır. Öncelikle Hatay'ın Hassa ilçesinin Gülpınar köyüne, oradan Kırıkhan Kömürçukuru (Karaelmaslı) köyüne, oradan da Bitişik köyüne gelir Kundakçı ailesi. Nimet hanımın dedesi tüfek kundağı ustası olduğu için Kundakçılar olarak tanınırlar.

Nimet Hanım İskenderun Ticaret Lisesini bitirdikten sora İskenderun Demirçelik Fabrikasına memur olarak girer ve yirmi yedi yıl çalışır. Çalıştığı dönemde de Açık Öğretim Fakültesi İktisat Bölümünü bitirir. Uzman kadrosu ile 2002'de İskenderun Demirçelik Fabrikasından emekli olur. Çift şu an İskenderun Sarımazı'da ikamet etmektedir.

9. ÇOÇUKLARI

Nimet ve Gül Ahmet çiftinin bir oğlan ve bir kız olmak üzere iki çocuğu vardır:

AYBALA YİĞİT

Kızı Aybala Yiğit, 06.03.1982 İskenderun doğumludur. İlk ve orta öğrenimini İskenderun Demirçelik İlköğretim Okulunda, liseyi yine İskenderun Demirçelik Lisesinde tamamlamıştır. Daha sonra Mustafa Kemal Üniversitesi İskenderun Meslek Yüksek Okulu Endüstriyel Elektronik Bölümünü kazanır ve tekniker olarak mezun olur.

BAHADIR YİĞİT

Oğlu Bahadır Yiğit, 01.01.1984 İskenderun doğumludur. İlk ve orta öğrenimini İskenderun Demirçelik İlkokulunda, liseyi İskenderun Demirçelik Anadolu Lisesinde tamamlar. Şu an Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi dördüncü sınıf öğrencisidir.

10. ASKERLİĞİ

Gül Ahmet Yiğit, 1981'de yedek astsubaylık kararını aldırır. Aynı yıl kısa dönem askerlik uygulaması çıktığında bu karardan faydalanır. 1982'nin Kasım ayında Manisa Kırkağaç'ta 6. jandarma er eğitim alayı 2. tabur 6. bölükte jandarma er olarak dört aylık kısa devre askerlik yapar. Fakat ozanımız bu kısa dönem dört aylık askerlik hatıralarını dört ay anlatsa bitiremeyeceğini söyler.

11. ÂŞIKLIĞA BAŞLAMASI

Âşık Gül Ahmet, 1968 -69 yıllarında şiir yazmaya başlar. Bu yıllarda ortaokul sınıf arkadaşına duyduğu platonik aşk onu şiir yazmaya iter. Yine bu

çağlarda okuduğu Karaca Oğlan, Dadaloğlu, Yunus Emre, Ferhat ile Şirin, Leylâ ile Mecnûn gibi kitaplar etkisinde kalır; âdeta onlar gibi yaşamaya, düşünmeye başlar.

Âşığımız, Dadaloğlu'na dayanan bir neslin torunudur. Annesi Selver Hanım da ağıtlar söyleyebilen bir kadındır. Bu iki önemli özellik de onun âşıklık hamurunu oluşturur.

Ozanımız, ilk olarak 1973'te 45'lik plâk yaparak âşıklık yoluna girer.

Pir elinden dolu bade içmişim

Açılın ozanlar ben de geliyom

Akortsuz sazımı düzen etmişim

Açılın ozanlar ben de geliyom

Soyum belli Dadaloğlu soyundan

Hisse aldım Karaca Oğlan dayımdan

Âşıklar diyarı Gâvur Dağı'ndan

Açılın ozanlar ben de geliyom

Gül Ahmet'im Gâvur Dağı elinden

Kurşun yedim bir yosmanın dilinden

Ucu görünmeyen erkân yolundan

Açılın ozanlar ben de geliyom

Daha sonraki yıllarda 1974'ten itibaren Konya Âşıklar Bayramına katılmaya başlar. Atışmalar, türküler, şiirler vs… âşığımıza altın madalyalar, birincilikler kazandırır.

12. MAHLÂSINI ALMASI

Âşığımız, diğer ozanlar gibi geleneğe uyarak kendine bir mahlas edinir. Kullandığı mahlas 'Gül' ismidir. Âşığımıza bu mahlası koyan kız kardeşi Cemile Hanım'dır. Kız kardeşi bir gün:

"Abi herkesin bir âşıklık ismi var. Sen de bir isim kullan." der ve "Gül" ismini önerir. Ozanımız bu teklife itiraz etmez çünkü "Gül" özel yeri olan bir çiçektir. Peygamber efendimizin ter kokusu olarak bilinir. En güzel benzetmeler bu çiçekle yapılır. Masallar, hikâyeler gül ile bülbül üzerine anlatılır. Gülün her rengi ayrı ayrı durumları anlatır.

Âşığımız neden "Gül" mahlasını alışını dörtlüklerle şöyle ifade eder:

Aşkını lâyık görmezsen

Çürüt beni Kadir Mevlâ'm

Tefekkürün mihrabına

Bürüt beni Kadir Mevlâ'm

Aşk-ı mecaziyi götür

Aşk-ı hakikiyi getir

Gönlümü kalbime batır

Bir et beni Kadir Mevlâ'm

Hissem olsun Hak nurunda

Alperenler diyarında

Yalan dünya gururunda

Arıt beni Kadir Mevlâ'm

Gül Ahmet'im gerçek gülsem

Yel vurdukça hep eğilsem

Resulün teri değilsem

Kurut beni Kadir Mevlâ'm

13. BADE İÇMESİ

Âşığımız 17-18 yaşlarında İskenderun Ticaret Lisesinde okurken bir kıza âşık olur. Kıza bir türlü açılıp içini dökemez. İçten içe yanıp kavrulur. Bir gün kıza bir şiir yazar ve "Allah'ım bizi kavuştur." diyerek yatar. Buradan sonrasını âşığımız şöyle anlatır:

"Uyudum mu uyumadım mı bilemiyorum ancak şunu iyi hatırlıyorum ki nur yüzlü ak sakallı bir ihtiyar, elinde ağaçtan bir çanak, bardağa benzer bir kapla bana:

"Oğlum bunu içeceksin ama ben iç demeden içme. Önce şu karşıya bak." dedi. Ben çanağı aldım, içine bakarken koklamaya başladım. İhtiyar:

"Sakın içme. Koklayabilirsin ama önce şu karşıya bak." dedi tekrar. Ben karşıya baktım. Sırtı dönük genç bir kız vardı. Yüzünü göremedim. İhtiyar:

"Ne gördün?" diye sordu. Ben:

“Sırtı dönük genç bir kız gördüm.” dedim. İhtiyar, çanağı benden aldı. Ben:

“Amca daha içmedim.” dedim. İhtiyar:

“Kokladın ya oğlum. Eğer içersen kavrulursun. Bu sana yeter.” dedi ve kayboldu.

Uyku ile uyanıklık arasında böyle bir durum yaşayan âşığımız şöyle devam eder:

“Uyandım ama öyle bir terlemişim ki suyum çıkmış. O günden sonra sanki dilim çözüldü. İrticalen söylemeye başladım. Düşünme, yazma derdim yok.”

14. USTASI VAR MI?

Usta-çırak ilişkisi âşıklık geleneğinde çok önemlidir. Gül Ahmet Yiğit, usta-çırak ilişkisiyle yetişen bir âşığımız değildir. Kendisi:

“Benim ustalarım küçük yaşlarda okumaya başladığım Kerem ile Aslı, Leylâ ile Mecnûn, Ferhat ile Şirin, Karaca Oğlan, Dadaloğlu, Yunus Emre’dir” demektedir.

15. SAZ ÇALMASI

Saz çalmaya çocuk yaşlarda merak saran âşığımız, rüyalarında hep saz görür. Atların kuyruğundan kıl alıp iki çiviye bağlayarak kendine saz bile yapar. Babası ozanımızın saz çalmasına çok kızar. Ozanımız da nenesinin verdiği bir oğlağı büyütür ve satar. Eline geçen parayla kendine bir saz satın alır. Gizli gizli sazını çalan âşığımızı babası yakalar ve çok kızar. Oğlunun büyük sevinçle aldığı sazını taşa vurarak parçalar. Ozanımız tam bir hafta ağlar. Fakat pes etmez.

Kırılan sazın parçalarını toplar, Fevzipaşa'daki marangoza götürür. Tamir edilen saz çocuk ozanımızı bir zaman oyalar.

Bir zaman sonra teyzesinin oğlu Mehmet Korucu ile ortak bir saz alır. Bununla da bir süre oyalanan âşığımız, ağabeyinin kendisine aldığı sazla çalıp söyler. İskenderun'a taşındıktan sonra kendine saz alır.

1973'te aşığımızın ilk plağı çıkar. Rahmetli babası bunun üzerine:

"Oğlum ilk sazını keşke kırmasaymışım, çok pişmanım." der.

16. GEZİP DOLAŞTIĞI YERLER

Âşık Gül Ahmet Yiğit, Türkiye'nin dört bir yanını gezip görmüştür. Kendisi:

"Festivaller, şenlikler, konserler sebebiyle özellikle Akdeniz ve İç Anadolu'da gitmediğim il, ilçe yok gibidir." demektedir. Çukurova'yı ev ev bilirim dese ozanımız abartmış olmaz . Gerçekten Çukurova'da hemen hemen her evde bir kaseti vardır.

Önceleri öğretmenlik mesleği ozanımızı biraz bağlar. Ama emekli olunca daha rahat gezme olanağı bulur. Yurt dışında Almanya, Belçika, Hollanda, Avusturya, Yugoslavya, Romanya, Bulgaristan gibi ülkelere çeşitli vesilelerle giden âşığımız oralarda konserlere de katılmıştır.

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyetine 1978'den beri hemen hemen her yıl gitmiş, orada konserler vermiştir. Hatta Kıbrıs'ta çok sevdiği ve mahlasını verdiği bir şâir arkadaşının (Aytaç Çağın - Âşık Kıbrısî) olduğunu da belirtmektedir.

17. KATILDIĞI PROGRAMLAR

"Yurt içinde ve yurt dışında o kadar çok program ve gecelere katıldım ki saymaya kalksam bitiremem hatta birçoğunu da hatırlayamam." demektedir Gül Ahmet Yiğit. Âşığımızın küçüklü büyüklü katıldığı programlar yüzleri, binleri aşmıştır. Bunlardan belli başlı olanları saymakta fayda vardır: Konya Âşıklar Bayramı, Dadaloğlu Festivalleri, Karaca Oğlan, Yunus Emre Anma Şölenleri, çeşitli dernek ve partilerin düzenlediği geceler vs.

Âşığımız, Ankara'da TRT'nin açmış olduğu Yetişmiş Mahalli Sanatçı sınavına katılır; 1978'de kaset yapma ve 16 dakika söyleme sınavında başarılı olur. Çukurova Radyosu Mahalli Sanatçısı olarak radyoya kaset yapar. Denetimden geçen dört türküsü mevcuttur. (Mayıl, Garip, Şamelinin Hurması, Kına Türküsü vs.)

Ozanımız yurt dışında da çok programa katılır. Almanya, Hollanda, Belçika, Avusturya gibi 1978'de Kıbrıs'a Devlet Sanatçıları Topluluğu olarak Âşık Nuri Şahinoğlu ile katılır. Dönemin Cumhurbaşkanı Sayın Rauf Denktaş'tan plâket alır.

18. ALDIĞI ÖDÜLLER

Gül Ahmet Yiğit'in 1973'te Konya Âşıklar Bayramına katılmaya başladıktan sonra serüveni başlar. Âşığımız 2006 yılına kadar 16'sı altın olmak üzere gümüş, bronz, demir, tunç toplam 167 madalya alır. Bunların birçoğunu arzu edenlere verir, dağıtır.

TBMM'den, KKTC Cumhurbaşkanlığından, çeşitli festival ve şenliklerden toplam 26 plaket alır. Bunların dışında beratlar, diplomalar, teşekkürler evinin her köşesini süslemektedir. Bunlar onun için torunlarına kalacak hatıralardır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

ÂŞIK GÜL AHMET YİGİT'İN SANATINA VE ŞİİRLERİNE GENEL BİR BAKIŞ

1. EDEBÎ ŞAHSİYETİ

Âşık Gül Ahmet Yiğit, günümüzün güçlü âşıklarından biridir. 1968-69 yıllarında orta okulda okurken şiir yazmaya başlar. O yıllarda platonik aşk ile bağlandığı sınıf arkadaşına şiirler yazması onu aşıklık yoluna iter. Yine çocuk yaşlarda okumaya başladığı Kerem ile Aslı, Leylâ ile Mecnûn, Ferhat ile Şirin, Dadaloğlu, Karaca Oğlan,Yunus Emre ile ilgili kitaplar onun âşıklığının temelini oluşturur. Âdeta onları beynine kazır, onlar gibi yaşamaya başlar.

Usta-çırak ilişkisi içerisinde yetişmeyen Gül Ahmet Yiğit, çocukluk yıllarında okuduğu âşıkları ustaları olarak görmektedir. Gördüğü bir rüyadan dolayı badeli âşıklarımızdan biridir diyebiliriz onun için.

Gül Ahmet'in annesi Selver Hanım ağıtlar söyleyebilen bir kadındır. Âşığımız irticalen şiir söyleyebilmesinin temelinde bunun ve bir rüyanın yattığını belirtmektedir. Yukarıda, bade içme bölümünde, bahsettiğimiz rüyadan sonra:

"Kendime geldikten sonra adeta dilim çözüldü, irticalen şiir söylemeye başladım." demektedir.

Görüldüğü gibi aşığımız daha ortaokul yıllarında şiir yazmaya başlar ve o yıllarda okuduğu Karaca Oğlan, Dadaloğlu, Yunus Emre'yi ustaları olarak kabul eder. İrticalen şiir söyleyebilmesini ise gördüğü rüyaya, annesine ve soyuna bağlamaktadır.

Genellikle halk şiirimiz sözlü edebiyatımızın ürünüdür. Ozanlarımızın önemli bir bölümü de ya ilkokul mezunu, ya terk, ya da yeterli eğitim alamadıkları için "ümmî" sayılırlar. Gül Ahmet Yiğit, eğitimci olduğu için şiir kültürü, kelime dağarcığı geniş; dil özelliklerini bilen bir ozanımızdır. Gül Ahmet Yiğit, birçok âşığın şiirlerini okumuş, birçoğundan haberdardır. Çeşitli yarışmalar vesilesiyle de yine birçoğuyla tanışmış onlar hakkında yorumlar yapmış, şiirler yazmıştır.

Bunlardan birisi Âşık Ferrahî'dir.

Size Ferrahî'yi tarif edeyim

Ağlayıp gözünü silmeyen âşık

Kendi deyimi ile ispat eyleyim

Ferrahî dünyada gülmeyen âşık

Halk ozanlarının bazıları basmakalıp duyguların tuzağına düşmüş, kendilerini yineleyip durmuş, belirgin bir kişilik gösterememişlerdir. Gül Ahmet Yiğit, milliyetçi bir halk aşığı olarak bizlere gönülden seslenmiş ve kendini bu şekil kabul ettirmiştir.

Bizi gören düşman görüp şaşmalı

Türk sevgisi yüreklerden taşmalı

Ay-yıldızı gören herkes koşmalı

Türk birliği yeryüzünde kurulsun

Türk'e silah çeken eller kırılsın

Türküler söyler; plaklar, kasetler çıkarır. Kısa sürede, özellikle Akdeniz'de, büyük bir dinleyici kitlesi oluşur. 1973'te ilk plâğını çıkarır. Özellikle mizahî türkü dalında şöhret yapar, sazı ve sesiyle beğenilen bir âşığımız olur. Yaşadığı her durumu kendince yorumlayıp, kendi biçimine göre kullanan bir ozandır. Yurdun çeşitli yörelerinde yapılan festivallere, törenlere kutlamalara, davet edilir ve halen de edilmektedir.

Gül Ahmet'in gül süsünü

Dostlar dinler türküsünü

Getir sırat köprüsünü

Geçersem yazıklar olsun

2. SANATI

Âşık Gül Ahmet Yiğit, eğitim almış ve öğretmenlik yapmış bir âşığımızdır. Dolayısıyla edebiyatta kullanılan birçok sanattan haberdardır. Fakat şiirlerinin çoğunda teşbih sanatını kullanmıştır. Bunun yanında telmih, teşhis, mecaz-ı mürsel, mübalağa gibi sanatları da kullanmıştır.

Gül Ahmet Yiğit'in şiirlerinin çoğu sevgiden, sevgiliden, aşktan, kavuşamamaktan bahseden şiirlerdir. Bu şiirlerde sevgiliyi bebeğe, çiçeğe, şekere, peteğe, ekmeğe, suya, bala, kaymağa, ilaca, periye, güneşe, kaşığa, beşiğe, ışığa benzetir.

Yeni açmış çiçek gibi

Tertemizdir bebek gibi

Bal vermeyen petek gibi

Cevap vermez benim aşkım (10 nolu şiir)

Bazen bal kaymaksın bazen bibersin (62 nolu şiiri)

Sen nasıl perisin öldürdün beni (34 nolu şiir)

Sen bir güneş oldun ufuklarımda (34 nolu şiir)

Sen tatlı lokmamın kaşığı oldun

Sevgi dolu kalbimin beşiği oldu

Karanlık gecemin ışığı oldun

Aydan daha parlak yüzün Belkıs'ım (58 nolu şiir)

Sen oldun soframda ekmeğim, suyum (43 nolu şiir)

Yine sevgilinin birçok uzvu, hal ve hareketleri, konuşması çeşitli unsurlara benzetilir. Örneğin kaş hilâle; yüz meleğe; ağız kutuya; saçlar can bağına; gözler çiçeğe; bakışlar öksüz çocuğun ve bebeğin bakışına, oka; konuşmalar bülbülün şakımasına; boy fidana; koku taze gülün kokusuna benzetilir.

Hilâl kaşlı melek yüzlü (15 nolu şiir)

Kaşlar hilâl azgın kutu (5 nolu şiir)

Saçların can bağı gözler çiçek (66 nolu şiir)

Öksüz çocuk gibi gözüme baktın (55 nolu şiir)

Bebek gibi bakışına kurbanım (54 nolu şiir)

Bülbül olmuş şakıyorsun (5 nolu şiir)

Fidan boylu yârim benim, civanım benim (64 nolu şiir)

Kokuyorsun taze açan gül gibi (53 nolu şiir)

Âşığımız, sevgili ile ilgili benzetmeler yaparken kendisini de unutmaz. Yeri gelir arı, yeri gelir yıllanmış şarap, yeri gelir lâl olmuş dil olur.

Arı gibi çiçeklerden bal aldım (93 nolu şiir)

Ben yıllanmış şarap oldum (10 nolu şiir)

Yanmışım küllere döndüm

Lâl olmuş dillere döndüm

Aşkından sellere döndüm

Ak demedin sevdiğim oy (20 nolu şiir)

Klasik edebiyatta çok kullanılan bülbül ve gül benzetmesini yapar. Kendisini bülbüle, sevgiliyi güle benzetir.

Ben bülbülüm sen de gülsün tamam da (73 nolu şiir)

Gül Ahmet Yiğit, sevgiliye kavuşamadığı zaman sabrının taştığını benzetmelerle çok güzel ifade eder.

Yıllar geçti damla damla sel oldum

Senin aşkın ile dertli tel oldum

Gönül bahçesinde gonca gül oldum

Uzan artık ellerinle der beni (44 nolu şiir)

Âşık Gül Ahmet, telmih sanatını da çokça kullanır. Şiirlerinde vermek istediği mesajları, bir şeyleri hatırlatarak okuyucunun ya da dinleyicinin daha iyi anlamasını ve unutmamasını sağlar.

Sızlatır insanı sancı

Ne han kalır ne de hancı

Ne götürdü ki Sabancı

İnsan kalbi kırma oğlum (14 nolu şiir)

Âşığımız, biricik oğlu Bahadır'a öğüt verirken birçok kişinin ekmeğini yediği merhum Hacı Ömer Sabancı'yı ve ölümü bizlere hatırlatmaktadır.

Gül Ahmet Yiğit, milliyetçi bir şair olduğunu ifade ederken bizlere merhum Alparslan Türkeş'i ve ölümünü hatırlatmaktadır.

Boynumuz eğiktir dört nisan günü

Dünyaya dağıldı şöhreti ünü

Biz sana borçluyuz bugünü, dünü

İmkânımız sendin yüce başbuğum (71 nolu şiir)

Ozanımız, Leylâ ile Mecnûn hikâyesinin içinde bulduracak kendimizi.

Sen her zaman atlı bul **Gül Ahmet** yaya

Mecnûndan selam yok artık Leylâ'ya (80 nolu şiir)

Mecnûnlar ararsa Leylâ'yı bulur (66 nolu şiir)

Âşığımız bizlere dört semavî dini ve peygamberlerini hatırlatmaktadır.

Kimi İsa sever kimisi Musa (74 nolu şiir)

"Ene'l-Hak" diyerek aslında "Mademki kâinatta Allah'tan başka hiçbir hakiki varlık yoktur, o halde ben nasıl var olurum." şeklinde kendi yokluğunu ifade etmek isteyen Hallac Mansur'u hatırlıyoruz.

Ene'l -Hak sırrında seni bulayım (33 nolu şiir)

Son olarak kendimizi; Yunus Erme'nin, Karaca Oğlan'ın, Emrah'ın sevgisinde bulacağız.

Sevgiyi dostluğu Hak'tan alırız

Muhabbeti her yörede buluruz

Karaca Oğlan, Yunus, Emrah oluruz

Çıkarız âlemde insanlık için (88 nolu şiir)

Âşık Gül Ahmet Yiğit, mübalağa, teşhis, mecaz-ı mürsel sanatlarını da kullanır.

Bir nazar ederse gülü soldurur

İkisi de oktur kalbimden vurur (98 nolu şiir)

Hasretinden dağlar bile erirdi.

Lav fışkırır denizlere yürürdü (23 nolu şiir)

Ağustosta kar yağdırdın başıma (80 nolu şiir)

Irmak oldu sele döndü

Gözlerimdeki döktüğüm (12 nolu şiir)

Azrail pusuda hep bizi güder (38 nolu şiir)

O güzelim güneş kul olup gitti (67 nolu şiir)

Ay yıldızı gören herkes koşmalı (86 nolu şiir)

3. DİLİ

Âşık Gül Ahmet Yiğit, eğitim-öğretim görmüş ve öğretmenlik, müdürlük yapmış bir âşığımızdır. Görevini tamamlayan ozanımız, emekli olur. Öğretmenlik mesleğinin getirilerinden de olsa gerek âşığımızın dili son derece açık ve anlaşılır.

Şiirlerinin büyük çoğunluğunda aşk, sevgi, sevgiliye kavuşma arzusu, ayrılık, gurbet gibi hepimizin ortak noktaları olan konuları işler. Bu ortak konular da şiirlerin anlaşılırlığını kolaylaştırmaktadır. Halk içinden çıkıp kendini yetiştiren âşığımızın dili gayet açıktır. Sınırlı sayıda mahallî kelimelere rastlarız. Yetiştiği dönem, milliyetçi kimliği biraz diline yansır. Ayrıca günümüzün modern ifadeleri bile onun şiirlerine girer.

gâvur: Müslüman olmayan kimse, düşman.

turap: Ayağına kapanmak.

emmi: Amca.

güman: Şüphe.

usul boylu: Orta boylu.

bibi: Hala.

aba: Güreşçilerin ve çobanların giydiği bir nevi ceket.

kısbet: Yağlı güreşçilerin güreşirken giydiği mayo.

pabuç: Ayakkabı.

Gâvur olsa ses verirdi (10 nolu şiir)

Ayağına turap oldum (10 nolu şiir)

Emmi dayı arka çıkar adama (109 nolu şiir)

Olmasın şüphe ile gümanım benim (64 nolu şiir)

Usul boylu esmercerek (19 nolu şiir)

Dedim ya hala diyoruz bibi (45 nolu şiir)

Aba, kısbet giyip yarışamadık (45 nolu şiir)

Pabucun dikmeğe zam geldi gardaş (107 nolu şiir)

Âşık Gül Ahmet Yiğit, günümüzde gençlerin ağzından düşmeyen bazı ifadeleri de şiirlerinde kullanır: yeşil ışık yakmak, alo demek, sinyal vermek, yıllanmış şarap olmak, ambargo, kredi kartı, altılı, medeniyet gibi ...

Canım yeşil ışık yaksana bana (23 nolu şiir)

Ya alo der ya da sinyal verirdi (29 nolu şiir)

Ben yıllanmış şarap oldum (10 nolu şiir)

Kaldır ambargoyu arayım artık (73 nolu şiir)

Bazıları bilmez medeniyeti (55 nolu şiir)

Küfürün haddin aşırdım

Kredi kartın taşırdım

Evin yolunu şaşırdım

Bulamadım altılıyı (7 nolu şiir)

4. ŞİİRLERİNDE İŞLEDİĞİ KONULAR

A. SOSYAL KONULAR

İnsan yaratıldığı andan itibaren onda var olan duygulardan biri sevgidir. Sevmek birilerine gönül bağlamak, sonraları insanlar için bir ihtiyaç olur. Ferhat'a dağı deldiren, Mecnûn'u çöllere düşüren, âşıkları âşık yapan sevgidir.

Gül Ahmet'i de ortaokul yıllarında şiir yazmaya iten bu duygu olur. Âşık Gül Ahmet Yiğit şiirlerinin çoğunda sevgiyi, aşkı, sevgiliye kavuşma arzusunu, ayrılığı işler.

Yanmışım küllere döndüm

Lâl olmuş dillere döndüm

Aşkından küllere döndüm

Ak demedin sevdiğim oy (20 nolu şiir)

Yeşil bağım çöle döndü

Yandı bağrım küle döndü

Irmak oldu sele döndü

Gözlerimdeki döktüğüm (12 nolu şiir)

Adını adıma yanıma yazdım

Ben seni canıma ruhuma yazdım

İnan ki hücreme kanıma yazdım

Seni özledikçe özleyeceğim

Kıyamete kadar bekleyeceğim (60 nolu şiir)

Yanar bu **Gül Ahmet** bir ömür yanar

Susuz kalan bülbül gül ile kanar

Senin aşkın bana tertemiz pınar

Yanmışım içime dol kurban olam (48 nolu şiir)

Gül Ahmet sevgisini açık açık dile getirirken karşı tarafın da sevgisini söylemesi diler ve bekler. Az da olsa bir karşılığı hak ettiğini düşünür. Yalvarışının demiri eritebileceğini fakat sevgiliye kâr etmediğini belirtir.

Bu kadar yalvarsam erirdi demir

Aşkın ateşi ile olurdu kömür

Kölen olsun bu **Gül Ahmet** bir ömür

Canım dedim bir kere de sen söyle (28 nolu şiir)

Yine sevgilinin susması durumunda Gül Ahmet, son çare Allah'tan yardım ister.

Allah'ım yardım et bana nasıl ederim

Her gün çoğalıyor derdim kederim

Vallahi billahi mutlu ederim

Neden bu aşkım cevap vermezsin? (91 nolu şiir)

Yıllar geçti damla damla sel oldum

Senin aşkın ile dertli tel oldum

Gönül bahçesinde gonca gül oldum

Uzan artık ellerinle der beni (44 nolu şiir)

Yukarıdaki dörtlük ozanımızın sabrının taştığını gösteriyor. Sevgiliye ellerini uzatması için yalvarıyor.

Sevgiliye kavuşmak elbette ki mutlulukların en güzelidir. Âşığın mâşukuna kavuşması kadar tatlı bir şey yoktur. Yalnız kavuşmak güzeldir ama ardından ayrılık gelirse işte bu dayanılmaz olur.

Neye yarar engelleri kırmazsam
Gönül alıp hatırını sormazsam
Selvi boyu görüp seni sarmazsam
Gülemiyom kara gözlüm affeyle (27 nolu şiir)

Kime nasip oldun kimeydi niyet
Kız seni kimlere edem şikayet
Boynu bükük kaldı şimdi **Gül Ahmet**
Aldırdım elimden suna boylumu (111 nolu şiir)

Ne soluk var ne de seda
Yardım etsin bana Hüdâ
Bulana canım feda
Yâr yitirdim gördünüz mü (19 nolu şiir)

Yıllardır aşkına boynumu büktüm
Ayağını öptüm ve de diz çöktüm
Ayrılık ipini elimle çektim
Ölüm ver Allah'ım ayrılık verme (31 nolu şiir)

Günümüzün en büyük sosyal sıkıntılarından biri geçim derdidir. Ekmek artık aslanın ağzında değil midesindedir. Artık para kazanmak güç, kazanılan parayla geçinmek bir o kadar daha güç olmuştur.

Seksen kapıyı çaldırır
Yiğide saçını yoldurur
Ekmeği borca aldırır
Fukaralık fukaralık

Garibana taş söktürür
Hep ağlatır yaş döktürür
Namerde boyun büktürür
Fukaralık fukaralık (8 nolu şiir)

Fakirliğin insana neler yaptıracağını, insanı hangi durumlara sokacağını Gül Ahmet yukarıdaki dörtlüklerde çok güzel ifade eder.

Yüksek enflasyon ve zamlar karşısında milletin ne durumlara düştüğünü Gül Ahmet şiire şöyle yansıtır:

Yüksek enflasyon uçan bir şahin
Onu düşürmeye gerektir kahin
Hastanede ölsen cesedin rehin
Nalları dikmeye zam geldi gardaş

Bu fakir fukara ne'tsin ne'ylesin

Bir dilim ekmeğe zam geldi gardaş

Gidip de derdini kime söylesin

Boynunu bükmeye zam geldi gardaş (107 nolu şiir)

Kendisi de memur olan Gül Ahmet Yiğit, iki çocuk babasıdır. Kendi hayatından pay biçerek memurun durumunu esprili bir şekilde şiire döker. Hanımına da idareli olması konusunda hatırlatmalar da bulunur.

Devlet memurunun belli hesabı

Kurbandan kurbana yapar kebabı

Yılda bir elbise bir ayakkabı

İdareli kullan ne olur hanım

Maaşı alınca tutuyor sancı

Taksitler ödenmez oldum yalancı

Ben ne Vehbi Koç'um ne de Sabancı

İdareli kullan ne olur hanım (57 nolu şiir)

Biz insanları derinden etkileyen sosyal olaylardan biri de ölümdür. Gül Ahmet, kardeş ve evlat acısının hiçbir acıya benzemediğini belirtir ve duygularını şiiriyle şöyle dile getirir:

Yakar gider bulamazsın arama

Merhem kâr eylemez azgın yarama

Ne kansere benzer ne de vereme

Biri gardaş biri evlat acısı

Yetim yavruları gözüme bakar

Durmaz **Gül Ahmet**'in gözyaşı akar

Dağları taşları üstüme yıkar

Biri gardaş biri evlat acısı (38 nolu şiir)

Arkadaşlık, dostluk, insan sevgisi hepimiz için çok önemlidir. Zengini, fakiri, köleyi bir tutmalı ve hepimiz birer Yunus olmalıyız der Gül Ahmet Yigit.

Sevgiyi dostluğu Hak'tan alırız

Muhabbeti her yörede buluruz

Karaca Oğlan, Yunus, Emrah, oluruz

Çıkarız âlemde insanlık için (88 nolu şiir)

Gerçek dost hasretiyle yanıp kavrulan Gül Ahmet, aradığı dostun sıfatlarını şöyle sıralar:

Başım dara düşse dönüp kaçmayan

Daldan dala ipten ipe uçmayan

Sırrımızı hiç kimseye açmayan

Allah için bir dost arıyorum ben

Ortalığı birbirine katmayan

Haklı varken haksızları tutmayan

Şerefini para ile satmayan

Allah için bir dost arıyorum ben (78 nolu şiir)

Biri kız, biri erkek iki çocuk babası olan Gül Ahmet, baba-oğul ilişkisine çok güzel değinir. Oğluna gıyabında tüm gençlere çok güzel öğütlerde bulunur.

Gönül gerçek dost yeridir

Acı söz dostu eritir

Orası Hakk'ın evidir

İnsan kalbi kırma oğlum

İnsanları iyi tanı

Elbet çoktur güzel yanı

İyi dinle bu babanı

İnsan kalbi kırma oğlum (14 nolu şiir)

B. ZARARLI ALIŞKANLIKLAR

Maalesef günümüzün zararlı alışkanlıkları o kadar çok ki Gül Ahmet Yiğit, birkaç tanesine dikkat çeker. At yarışları, içki, sigara… Bunların kişiye ne kadar zarar verdiğini şöyle dile getirir:

Küfürün haddin aşırdım

Kredi kartın taşırdım

Evin yolunu şaşırdım

Bulamadım altılıyı

Gül Ahmet daldı hesaba

Ağaydım oldum maraba

Hem ev gitti hem araba

Bulamadım altılıyı (7 nolu şiir)

İçki tüm kötülüklerin anasıdır. Bunun farkında olan ozanımız yaptıklarından dolayı da Allah'tan af dilemektedir.

Bazen ben kendimden geçtim

Nefsimin dediğin seçtim

Güzel sevdim içki içtim

Bağışla beni Allah'ım (9 nolu şiir)

Senin aşkından içtim sarhoş gibi sallandım (114 nolu şiir)

Seviyorum dedin burun kıvırdın

İçtin sigarayı duman savurdun

Kalbi taş bağlamış sanki gâvurdun

Uymadım gül yüzlüm uymadım sana (25 nolu şiir)

Çok derin soludun bir nefes çektin

Sigarayı yakışına kurbanım (54 nolu şiir)

C. GURBET

Ozanımızın ailesi, daha kendisi çocukken ağabeyinin İskenderun'da iş bulmasından dolayı bulundukları köyden ayrılmak zorunda kalır. Ayrıca kendisi öğretmen olduğu için de biraz gezip dolaşır. Gurbet acısını yüreğinde hisseder. En fazla da çocukluğunun geçtiği köye özlem duyar.

Yoksulluğun zincirini kıramam

Yaram derin merhem bulup saramam

Bağlasalar beni daha duramam

Köyümü özledim köyümü gardaş

Gurbet sahasında oynanmaz oyun

Kökünden kırılır okunla yayın

Üç beş keçim olsun bir iki koyun

Köyümü özledim köyümü gardaş (109 nolu şiir)

Ç. İLİM

Gül Ahmet Yiğit'in öğretmen olduğunu daha önce belirtmiştik. İlim ordusunun bir askeri olan ozanımız, tüm gençleri bu orduya katmak ister ve eğitimcilerin sorumluluklarından bahseder.

Senin hamurun insandır

Yoğur onu, ilme fandır

Rehberin ilim irfandır

Öğretmenim öğretmenim (13 nolu şiir)

Bir öğretmenin, öğretmenine (Prof. Dr. Mehmet Tekin) şiir yazması kadar hoş bir şey yoktur:

Sana kurban olam gül yüzlü hocam

Okula gelmişsin görüşemedik

Hep dostlukla dolu gündüzüm gecem

Küskün de değildik barışamadık (45 nolu şiir)

D. DİN

Âşık Gül Ahmet Yiğit; mert, dürüst, kul hakkı, yetim hakkı yemeyen bir ozanımızdır. Kul hakkı yemek, onun için namussuzluktur. Kul olarak bazı hatalarının olduğunu bilmekte ve Rabb'inden af dilemektedir.

Namerde boyun eymedim

Yetim malına deymedim

Asla kul hakkı yemedim

Bağışla beni Allah'ım

Gül Ahmet günahın çoktur

Tek umudum yüce Hak'tır

Senden başka İlah yoktur

Bağışla beni Allah'ım (9 nolu şiir)

Allah insanları çeşit çeşit yaratmıştır. Kimisi fakir kimisi zengindir; kimisi uzun kimisi kısadır…

Kimisi Mevlâ'yı ediyor zikir

Kurt ile kuzuda ayrıdır fikir

Kimisi zengindir kimisi fakir

Hak böyle yaratmış şükür et dostum (74 nolu şiir)

Yine kimi insanların Hristiyan, kimilerinin Musevî, kimilerinin ise Müslüman olduğunu Gül Ahmet şöyle ifade eder:

Kimi İsa sever, kimisi Musa (74 nolu şiir)

Ozanımız ölümden sonra anılmanın eser bırakmakla mümkün olacağını belirtir:

Eser bırakırsan söylenir adın

Kıyamete kadar bozulmaz tadın (74 nolu şiir)

E. MİLLİ KONULAR

Âşık Gül Ahmet Yiğit; vatanına, milletine, bağımsız Türk devletine, şanlı al bayrağa sevdalı; millî ve manevî değerlere son derece saygılı; milliyetçi halk âşığı olduğunu belirtir. O; kanını, canını, tüm malını vatanı uğruna vermekten çekinmeyecektir.

Gül Ahmet' im gitsin vatana serim

Ay yıldızlı bayrağımı çekerim

Ben ırkçı değilim gerçeği derim

Türk'ün Türk'ten başka dostu yok gardaş (108 nolu şiir)

Bize bizden başka dostun olmadığını; Amerika, Avrupa gibi düşmanlara karşı bir olmamız gerektiğini söyler.

Sırt sırta verirsek olmayız pişman

Zayıfın halinden anlamaz şişman

Amerika düşman Avrupa düşman

Türk'ün Türk'ten başka dostu yok gardaş (108 nolu şiir)

Dünya Türklüğünden, Türk birliğinin kurulması ihtiyacından bahseden Gül Ahmet Yiğit, “bir baş” olmamız gerektiğini ve tarih boyunca Türk’e kurşun atanlardan hesap sorulacağını belirtir

Gül Ahmet’im der ki olalım bir baş

Türk’ün Türk’ten başka dostu yok gardaş

Kanımız, dinimiz, hepimiz soydaş

Kurşun sıkanlardan hesap sorulsun

Türk’e silah çeken eller kırılsın (86 nolu şiir)

Rusya, Amerika, Avrupa gibi devletlerin bizlere görünürde dost olabileceğini çok güzel ifade eder:

Ne Rusya, Avrupa ne Amerika

Bunlar Türk olanı düşürür faka (86 nolu şiir)

Son olarak ozanımız “Biz Bize Kurban El De Bize Kurban” şiirinde bazı mısralarda bizi çok güzel anlatır:

Gelenek de bizde törede bizde

Doğruluk dürüstlük bellidir sözde

İçimiz ne ise dışımızda o

Bizde söz namustur geri dönülmez

Namert sofrasında lokma yenilmez

Dostların hatası asla görülmez (77 nolu şiir)

F. ATASÖZÜ VE DEYİMLER

Fa. Atasözleri

Atalarımızın uzun tecrübelerini açık ve güzel ifadelerle bizlere taşıyan atasözlerimizin hepsi birer altın değerindedir. "Uzun deneme ve gözlemlere dayanılarak söylenmiş ve halka mal olmuş söz, darbımesel" (Türkçe Sözlük,1988:100) olarak tanımlanır Türkçe Sözlükte. Yine "Atalarımızın uzun denemelere dayanan yargılarını genel kural, bilgece düşünce ya da öğüt olarak düsturlaştıran ve kalıplaşmış şekilleri bulunan kamuca benimsenmiş öz sözler" (Aksoy 1965:30) şeklinde tanımlanan atasözlerimizin ilk örneklerini Orhun Abideleri'nde görmekteyiz. Derlemeleriyle bir sözlük oluşturan Kaşgarlı Mahmut'un Divanü Lügat'it Türk adlı eserinde, Kutadgu Bilig'de, Atabetü'l Hakayık'ta, Divan-ı Hikmet'te atasözlerimiz karşımıza çıkmaktadır. Dede Korkut Kitabı'nın girişinde günlük konuşmaların arasında değil de anlatımın içinde arka arkaya sıralanmaktadır.

Atasözleri milli ürünlerdir. Yaşanmış ve yaşanmakta olan kültürümüzün aynasıdır. Kısalık, kesinlik, anlatımdaki duruluk açısından zihinlerde kolay kalmış ve kalacaktır. Yediden yetmişe herkes bir şeyler anlatırken, yazarken çoğunlukla konuyu toparlamak, özetlemek için konuyla ilgili bir atasözünü mutlaka kullanır. Âşık Gül Ahmet Yiğit de atasözlerini şiirlerinde kullanmıştır.

Tespit edebildiğimiz atasözlerinin bazıları şunlardır:

"Acı söz dostu eritir" (14 nolu şiir)

(Doğru söz acıdır)

"Az söyleyip konuşanı dinleyen" (78 nolu şiir)

(Az söyle çok dinle)

“Bizde söz namustur geri dönülmez” (77 nolu şiir)

(Söz ağızdan çıkar)

“Dikene katlanır gülü seven” (77 nolu şiir)

(Gülü seven dikenine katlanır)

“Rızasız bahçenin gülü asla derilmez ” (77 noluşiir)

(Destursuz bağa girilmez)

“Yiğitler ölse de namları kalır” (66 nolu şiir)

(At ölür meydan kalır; yiğit ölür şan kalır)

“Zayıfın halinden anlamaz şişman” (108 nolu şiir)

(Tok açın halinden bilmez; var ne bilsin yok halinden)

Fb. Deyimler

”Çekici bir anlatım kılığı taşıyan ve çoğunun gerçek anlamından ayrı bir anlamı bulunan kalıplaşmış sözcük toplulukları” na deyim denir. (Aksoy 1965:41) Yine “Genellikle gerçek anlamından az çok ayrı, ilgi çekici bir anlam taşıyan kalıplaşmış anlatım, tabir” (Türkçe Sözlük 1988: 368) şeklinde tanımlanan deyimler, genellikle gerçek anlamından az çok ayrı ve ilgi çekici bir anlatımı olan, en az iki kelimeden oluşan ve çoğu söz sanatları ile süslü kalıplaşmış söz guruplarıdır.

Anlatımı süslü kılan unsurlardan biridir deyimler. Deyimlerin çokluğu bir dilin zenginliğini gösterir. Deyimler de tıpkı atasözleri gibi günlük yaşantımıza girmiş, yediden yetmişe herkesin dilinin ucuna yerleşmiştir. Gül Ahmet Yiğit halk kültürünün güzelliklerini gösteren deyimleri şiirlerinde bolca kullanır.

Tespit edebildiğimiz deyimlerin bazıları şunlardır:

“Acı söz söyleme öldür olur” (104 nolu şiir)

(acı söz)

“Aklım ermez oldu bu insanlara” (95 nolu şiir)

(akıl ermemek)

“Aklım başımdan aldın” (4 nolu şiir)

(akılını başından almak)

“Emmi dayı arka çıkar adama” (109 nolu şiir)

(arka çıkmak)

“Aramızı bozan Allah’tan bulsun” (111 nolu şiir)

(Allah’ından bulmak)

“Dostum diyenler de arkadan vurur” (108 nolu şiir)

(arkadan vurmak)

“Sarıldıkça beni düşürür aşka” (89 nolu şiir)

(aşka düşmek)

“Seni görür görmez bağrıma basıp” (73 nolu şiir)

(bağrına basmak)

“Sen değil misin ki bağrımı delen” (32 nolu şiir)

(bağrını delmek)

“Başım dara düşse dönüp bakmayan” (78 nolu şiir)

(başı darda kalmak)

“Başın her zaman dik yüzün ağ olsun”(16 nolu şiir)

(başı dik)

“Yaşım doksan olsa belim bükülse” (60 nolu şiir)

(beli bükülmek)

“Bir haller oluyor bana”(4 nolu şiir)

(bir haller olmak)

“Bir kararda durmuyorsun sevgilim”(62 nolu şiir)

(bir kararda durmak)

“Bir tutarız zengin fakir köleyi”(88 nolu şiir)

(bir tutmak)

“Ben boynumu büke büke usandım”(45 nolu şiir)

(boyun bükmek)

“Senden başkasına ben boyun eğmem”(66 nolu şiir)

(boyun eğmek)

“Seviyorum dedin burun kıvırdın”(25 nolu şiir)

(burun kıvırmak)

“Yazın sıcağında buza kesildim”(80 nolu şiir)

(buz kesilmek)

“Gel cananım kıyma cana”(4 nolu şiir)

(cana kıymak)

“Sevmeyen insanlar canından bıkar”(75 nolu şiir)

(canından bezmek)

“Bana gıda veren bana can veren” (85 nolu şiir)

(can vermek)

“Memurun tabanı cepleri delik” (107 nolu şiir)

(cebi delik)

“Başımıza çalım satanlarda var” (95 nolu şiir)

(çalım satmak)

“Daldan dala ipten ipe uçmayan” (78 nolu şiir)

(daldan dala konmak)

“Deli etme benim gibi bülbülü” (27 nolu şiir)

(deli etmek)

“Kalleş Ermeni’ye bir ders verelim” (86 nolu şiir)

(ders vermek)

“Deveye hendek atlatır” (12 nolu şiir)

(deveye hendek atlatmak)

“Canım dedim dolaşırsın dilime” (75 nolu şiir)

(diline dolaşmak)

“Kaybederim diye dizim dövmedim” (66 nolu şiir)

(dizini dövmek)

“Dünyamı başıma yıktıran gözler” (98 nolu şiir)

(dünya başına yıkılmak)

“El ele ver gardaş sırt sırta dayan” (86 nolu şiir)

(el ele vermek)

“Eşim dostum bana yardım etmedi” (11 nolu şiir)

(eş dost)

“Felekten bir gün çaldıysam çok görme” (43 nolu şiir)

(felekten bir gün çalmak)

“Uzanan elimi geri çevirme” (39 nolu şiir)

(geri çevirmek)

“Gönül alıp hatırı sormazsam” (27 nolu şiir)

(gönül almak)

“Benden başkasına gönül verme” (39 nolu şiir)

(gönül vermek)

“Gerçek seven nasıl gönüller yıkar” (75 nolu şiir)

(gönül yıkmak)

“Yok Gül Ahmet’in düştü mü gözden” (36 nolu şiir)

(gözden düşmek)

“Beni Mecnûn etme gözlerin süzüp”(39 nolu şiir)

(göz süzmek)

“Karnın tok da gözün aç” (2 nolu şiir)

(gözü aç)

“Gözüm açık gidecektim mahşere” (26 nolu şiir)

(gözü açık gitmek)

“Hak yoluna erdiğimi bil yeter” (99 nolu şiir.)

(hak yolu)

“Hayat veren asil kana kavuştum” (42 nolu şiir)

(hayat vermek)

“Kurşun sıkanlardan hesap sorulsun” (86 nolu şiir)

(hesap sormak)

“Seni görmeyince içim eriyor” (75 nolu şiir)

(içi erimek)

“İçimiz kan ağlıyor erir yağımız” (71 nolu şiir)

(içi kan ağlamak ve içinin yağı erimek)

“İdareli kullan ne olur hanım” (57 nolu şiir)

(idareli kullanmak)

“Seni seven kafir gelir imana” (58 nolu şiir)

(imana gelmek)

“Kalbimi karartıp boğdurma sise” (37 nolu şiir)

(kalbini karartmak)

“İnsan kalbi kırma oğlum” (14 nolu şiir)

(kalp kırmak)

“Bazen ben kendimden geçtim” (9 nolu şiir)

(kendinden geçmek)

“Kul hakkıyla keyif çatanlarda var” (95 nolu şiir) (keyif çatmak)

“İstemem kol kanat gersen” (16 nolu şiir)

(kol kanat olmak)

“Kulun kölen olam sararıp solma” (37 nolu şiir)

(kul köle olmak)

“Ne olur yok deme kurban olurum” (32 nolu şiir)

(kurban olmak)

“Ben kül oldum yana yana” (4 nolu şiir)

(kül olmak)

“Benimle murâda ermez misin sen” (83 nolu şiir)

(murâdına ermek)

“Nalları dikmeye zam geldi gardaş” (107 nolu şiir)

(nalları dikmek)

“Olmayacak işe amin denilmez” (75 nolu şiir)

(olmayacak duaya âmin demek)

“Ortalığı birbirine katmaya” (78 nolu şiir)

(ortalığı birbirine katmak)

“Seni düşünmekten ömrüm çürüdü” (45 nolu şiir)

(ömür çürütmek)

“Senin kalbin altın hiç tutmaz pası” (57 nolu şiir)

(pas tutmak)

“Yiğide saçın yoldurur” (8 nolu şiir)

(saçını başını yolmak)

“Maaşı alınca tutuyor sancı” (37 nolu şiir)

(sancı tutmak)

“Sözlerimde durduğumu bil yeter” (99 nolu şiir)

(sözünde durmak)

“Sular gibi akan sensin” (15 nolu şiir)

(su gibi akmak)

“Taze gelin gibi süzül Belkıs’ım” (58 nolu şiir)

(taze gelin gibi süzülmek)

“Yalan dünya malı için” (14 nolu şiir)

(yakan dünya)

“Gül Ahmet’im kaldım yaya” (111 nolu şiir)

(yaya kalmak)

“Canım yeşil ışık yaksana bana” (23 nolu şiir)

(yeşil ışık yakmak)

“Emret bana canım yoluna ölem” (32 nolu şiir)

(yoluna ölmek)

“Ne olur yüzünü çevirme benden” (35 nolu şiir)

(yüz çevirme)

“Ayrılan insanın yüzü hiç gülmez” (31 nolu şiir)

(yüzü gülmek)

G. DUA VE BEDDUALAR

Anlatımı kuruluktan çıkarmak için kullanılan yöntemlerden biri de dua ve beddualardır. Alkış ve kargış olarak da bildiğimiz dua ve bedduayı Gül Ahmet Yiğit şiirlerinde ara ara kullanmıştır.

Ga. Dualar

Ayağın göl olsun başın da pınar (80 nolu şiir)

Namert sofrasında tek lokma yeme (44 nolu şiir)

Başın her zaman dik yüzün ağ olsun (104 nolu şiir)

Gb. Beddualar

Yıkılaydı bu dünyanın düzeni (55 nolu şiir)

Allah'ım kahretsin seni üzeni (55 nolu şiir)

5. ŞİİRLERİN ŞEKİL ÖZELLİKLERİ

A. GENEL ÖZELLİKLERİ

Âşık Gül Ahmet Yiğit'in, tüm âşıklar gibi, en çok sevdiği ölçü 11'li hece ölçüsüdür. Çünkü hemen hemen bütün şiirlerini 11'li hece ölçüsüyle yazmıştır. Birkaç tane 7, 8'li ve 14'lü ölçüyle yazdığı şiirleri de vardır. Bunlardan fazla olan ise 8'li hece ölçüsüdür.

Gül Ahmet'in şiirlerinin hemen hemen hepsi koşma şeklindedir. Koşmalar genellikle lirik konularda yazılır. Aşk, sevgiliye kavuşma, sevgiliden ayrılma gibi duygular hep koşma ile dile getirilir. Gül Ahmet'in şiirlerinin çoğu

da âşık olma, sevgiliye kavuşma arzusu, ayrılık avcısı gibi duygular üzerine söylenmiştir.

Koşmalar hecenin 11'li kalıbıyla yazılır. 6+5 veya 4+4+3 duraklıdır. Kafiyelenişi genellikle abab (xaxa), cccb, çççb şeklindedir. İlk dörtlüğün ikinci ve dördüncü dizeleri öteki dörtlüklerde nakarat olarak kullanılan koşmalar da vardır. (Dilçin, 1997: 305-315) Bunun örneklerini Gül Ahmet'te bolca görmekteyiz.

Gül Ahmet'in şiirlerinin bazıları ise semaî tarzındadır. Semaî'ler, 8'li hece ölçüsüyle söylenir. 5+3 ya da 4+4 duraklıdır. Konu itibariyle ve kafiyelenme yönünden koşmaya benzer. (Dilçin 1997: 334-335) Gül Ahmet'in şiirleri arasında koşmadan sonra en çok görülen şekildir.

Azda olsa destan şekliyle de karşılaşmaktayız. Destanlar 8'li ve 11'li hece ölçüsüyle söylenir. 5+3, 4+4 ve 6+5, 4+4+3 duraklıdır. Destanlar çeşitli konularda yazılır. (Dilçin 1997: 315-334) Gül Ahmet'in destanları daha çok toplumsal taşlama ya da eleştiri niteliğinde yazılan destanlardır.

Âşık edebiyatı nazım şekillerinden biri de varsağıdır. Kendine özgü bir ezgi ve 8'li hece ölçüsüyle söylenir. (Dilçin 1997: 335-337) Gül Ahmet'in şiirleri arasında varsağı örneğine rastlayamadık.

İncelediğimiz şiirler arasında halk şiirinin en küçük nazım biçimi olan mani örneği de bulunmaktadır. Sadece bir şiir (3 nolu şiir) aaxa şeklinde kafiyeli olup yedi hecelidir.

Ozanımızın birçok şiiri (16, 17, 18, 38, 47, 49, 59, 109,…) bestelenmiştir. Bunlardan 49 ve 59 nolu şiirlerin kavuştukları dört dize halindedir. 47, 38, 109 nolu şiirlerin sadece dördüncü mısraları tekrar etmektedir. Diğerlerinin nakarat bölümü yoktur. Fakat 115 şiirin geneline baktığımızda dördüncü mısraları tekrar eden çok şiir vardır.

Tüm şiirler içinde 60, 80, 86 nolu şiirler beş dizeden oluşmuş, dördüncü ve beşinci dizeleri tekrar etmektedir.

B. KAFİYE YAPISI

Kısaca mısra sonlarındaki ses benzerliğine kafiye denildiğini biliyoruz. Bu ses benzerliklerine halk şiirinde ise ayak denilmektedir. Gül Ahmet'in şiirleri ayak yönünden zengindir.

Genel itibariyle şiirler şu kafiyelerden oluşmuştur:

abab, cccb, çççb,…

xaxa, bbba, ccca,…

aaab, cccb, çççb,…

aaxa, aaxa, aaxa,…

Kafiye çeşitlerinin bütün örneklerini, incelediğimiz şiirlerde görmekteyiz:

a.Yarım Kafiye

Mısra sonlarında tek sesin benzeşmesiyle oluşan kafiye çeşididir

Gül Ahmet aşkınla yanarak tü**t**er

Ölürsem kabrimde yeşil ot bi**t**er

Benim dertli sazım aşkınla ö**t**er

Tele kurban olam kaçalım n'olur

b. Tam kafiye

Mısra sonlarında iki sesin benzeşmesiyle oluşan kafiye çeşididir.

Kime nasip oldun kimeydi niy**et**

Kız seni kimlere edem şikay**et**

Boynu bükük kaldı şimdi **Gül Ahmet**

Aldırdım elimden suna boylumu

c. Zengin kafiye

Mısra sonlarında üç veya daha fazla sesin benzeşmesiyle oluşan kafiye çeşididir.

Saçların can bağı gözlerin çi**çek**

Emreyle seninle dağlara gö**çek**

Seni seviyorum her şeyim ger**çek**

Tapıyorum sana beninsin benim

ç. Tunç kafiye

Aslında zengin kafiyedir. Bir mısrada ki ses benzerliğinin diğer mısradaki kelimenin aynen yer almasıyla oluşan kafiye çeşididir.

Eser bırakırsan söylenir **adın**

Kıyamete kadar bozulmaz t**adın**

Kimisi erkektir kimisi k**adın**

Hak böyle yaratmış şükür et dostum

d. Cinaslı kafiye

Yazılışları aynı anlamları farklı olan kelimelerle oluşan kafiye çeşididir.

Kalbinde hiç yok mu azıcık **yerim**

Gül Ahmet'e zehir versen de **yerim**

Boynuna sarılıp öpmek isterim

Budur tek dileğim geri çevirme

e. Redif

Mısra sonlarında kafiyeden yer alan görev ve imlaları aynı olan unsurlardır.

Yeşil bağım çöl**e döndü**

Yandı bağrım kül**e döndü**

Irmak oldu sel**e döndü**

Gözlerimdeki döktüğüm

İncelememizde gördük ki en fazla yarım kafiye kullanılmış. 115 şiirin ayak seslerine göre dağılımı şöyledir:

Ç sesi: 5 şiirde

K sesi: 17 şiirde

L sesi: 23 şiirde

N sesi: 1 şiirde

R sesi: 8 şiirde

Ş sesi: 5 şiirde

T sesi: 5 şiirde

V sesi: 1 şiirde

Y sesi: 2 şiirde

Z sesi: 3 şiirde

TOPLAM: 70 şiirde

Tam kafiyeyle yapılan ayak sesleri alfabetik olarak şöyledir:

AN sesi: 2 şiirde

AT sesi: 1 şiirde

EK sesi: 1 şiirde

EL sesi: 2 şiirde

TOPLAM: 6 şiirde

Zengin kafiye ile oluşan ayak sesi bir tane olup aşağıdadır:

ANA sesi: 1 şiirde

Yarım, tam, zengin uyakla oluşan ayak sesleri toplam 77'dir. Geriye kalan 38 şiirin 37'sinde dördüncü mısralar nakarat (kavuştak, tekrar mısralı koşma, döner ayak) olarak tekrarlanmaktadır. 1 şiir (3 nolu şiir) ise mani şeklinde söylenmiştir.

BİBLİYOGRAFYA

Ömer Asım Aksoy, *Atasözleri ve Deyimler Sözlüğü*,

Ankara 1965.

Ali Berat Alptekin, *Begim/Âşık Temel Turabî*, Bursa 2002.

_____,*Benden Toprak İstenir mi?/ Öksüz Ozan*, Konya 2003.

_____,*Gönül Kervanı / Âşık Kul Nuri*,

Ankara 2003.

_____, *Âşık Veysel / Türküz Türkü Çağırırız*, Ankara 2004.

Bülent Arı, *Adana'da Geçmişten Bugüne Âşıklık Geleneği*, Adana 1998. (Basılmamış Doktora Tezi)

Erman Artun, *Günümüzde Adana Aşıklık Geleneği ve Aşık Feymanî,* Adana 1996.

_____, *Âşıklık Geleneği ve Âşık Edebiyatı*, İstanbul 2005.

Pertev Naili Boratav, *100 Soruda Türk Halk Edebiyatı*, İstanbul 1997.

Cem Dilçin, *Örneklerle Türk Şiir Bilgisi*, Ankara 1997.

Şükrü Elçin, *Halk Edebiyatına Giriş*, Ankara 2001.

İsmail Görkem, *Halk Hikâyeleri Araştırmaları Çukurovalı Âşık Mustafa Köse ve Hikâye Repertuvarı*, Ankara 2000.

Doğan Kaya, *Sivas'ta Âşıklık Geleneği ve Âşık Ruhsatî*, Sivas 1994.

_____, *Âşık Edebiyatı Araştırmaları*, İstanbul 2000.

Mehmet Fuat Köprülü, *Türk Edebiyatı Tarihi*, İstanbul 1980.

Metin Özarslan, *Erzurum Âşıklık Geleneği*, Ankara 2001.

Saim Sakaoğlu, *Ercişli Emrah*, Ankara 1987.

Türk Dil Kurumu *Türkçe Sözlük*, Ankara 1988.

Mehmet Yardımcı, *Başlangıcından Günümüze Halk Şiiri/Âşık Şiiri/Tekke Şiiri*, Ankara 1998.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

ŞİİRLER

YEDİ HECELİ ŞİİRLER

1. SEV BENİ

Karagözlü sevdiğim

Ömür boyu sev beni

Sana lâyık değilsem

Kötü söyle kov beni

Tatlı diline kurban

İnce beline kurban

Senin eline kurban

İstiyorsan döv beni

Taş olaydım yapında

Kavuşalım yakında

Dilenciyim kapında

Ver hakkımı sav beni

Gül Ahmet yandım bittim

Kondum dalında öttüm

Seni baş tacı ettim

Tatlı söyle öv beni

2. ALLAH DOYURSUN SENİ

Ne doymaz gözün varmış

Allah doyursun seni

Senin kalbin kararmış

Allah doyursun seni

İşler girmiş yoluna

Konmuş gülün dalına

Doymaz dünya malına

Allah doyursun seni

Parayı aldın mı kaç

Yolunda yok dolambaç

Karnın tok da gözün aç

Allah doyursun seni

Geçiyor yazın kışın

Senin her şeyin peşin

Biraz ölümü düşün

Allah doyursun seni

Dünyayı geziyorsun

Parayla yüzüyorsun

Daha yok mu diyorsun?

Allah doyursun seni

Dökülür sarı yaprak

Bir de **Gül Ahmet'**e bak

Sonumuz kara toprak

Allah doyursun seni

3. GÜZELDİR*

Gül dalında güzeldir

Koparırsam gazeldir

O yar bana gelir ya

Münafıklar engeldir

Gel sevdiğim gel bana

Tebessüm et gül bana

Aşkın bahçesi bizim

Nergis sana gül bana

Öldür kazma kürek var

Sevmek için yürek var

Ay benimle olursa

Yıldıza ne gerek var

Gel sevdiğim gel bana

Tebessüm et gül bana

Aşkın bahçesi bizim

Nergis sana gül bana

---

* Mani Örneği

Seven yapmaz eziyet

Kavuşalım nihayet

Senin selvi boyuna

Kurban olsun **Gül Ahmet**

SEKİZ HECELİ ŞİİRLER

4. KIYMA CANA

Cin mi çarptı bilemiyom

Bir haller oluyor bana

Sallan da bir daha görem

Güzel kurban olam sana

Bakınca sinemi deldin

Aklımı başımdan aldın

İçerime ateş saldın

Ben kül oldum yana yana

Arayıp da bulamazsam

Aşkın ile çalamazsam

Eğer seni alamazsam

Gözyaşlarım olur Tuna

Ben âşığım tatlı dile

Bülbülüm konayım güle

Gül Ahmet kapında köle

Gel cananım kıyma cana

5. BARAK KIZI

Bülbül olup da konsaydım

Barak kızının gülüne

Ömür boyu sarılsaydım

Kız senin ince beline

Hemi kaymak hemi balsın

Senin tadın bende kalsın

Yedi devlet kurban olsun

Zülüfüyün bir teline

Burcu burcu kokuyorsun

Kokladıkça yakıyorsun

Bülbül olup şakıyorsun

Kurbanım tatlı diline

Kaşın hilâl ağzın kutu

Güzelin söylenir methi

Seni saran itten kötü

Düşmüşsün soysuz eline

Kara kaşlar, kara gözler

Koskoca dağları düzler

Gül Ahmet'in seni özler

Vuruyor sazın teline

6. KARA GÖZLÜM

Benim bu divane gönlüm

Kara gözlü yarda kaldı

Alıp kaçacaktım amma

Elim kolum darda kaldı

Beni duymuyon mu kele

Aşkınla vuruyom tele

Herhalde bizim mesele

Kimse bilmez zorda kaldı

Söylerim bitmez sözlerim

Her saat onu özlerim

Yollara bakar gözlerim

Bilmiyom ki nerde kaldı

Akıl yetmiyor işine

Âşığım inci dişine

N'eylim düşüne düşüne

Gül Ahmet'im derde kaldı.

7. BULAMADIM ALTILIYI (BİLEMEDİM)

Beste yaptım, şiir yazdım

Bulamadım altılıyı

Cüzdana mezar kazdım

Bulamadım altılıyı

Fanatik, fotomaç aldım

Galoba kentere daldım

Sonunda saçımı yoldum

Bulamadım altılıyı

Arap atı koydu derde

İngilizler çekti perde

İmparator sülo nerde

Bulamadım altılıyı

Bağırmaktan dilim şişti

Yandı yürek ciğer pişti

Aprantı atından düştü

Bulamadım altılıyı

Tiyo banko aramazdım

Tabelada yıkılmazdım

Aklım olsa oynamazdım

Bulamadım altılıyı

Küfürün haddin aşırdım

Kredi kartın taşırdım

Evin yolunu şaşırdım

Bulamadım altılıyı

Dişlerim oldu mengene

Demir kazık reserpine

Fuat çakar öptü gene

Bulamadım altılıyı

A takımı, banko, yarış

Okuyordum karış karış

Cebimde kalmadı kuruş

Bulamadım altılıyı

Selim Kaya yapar traş

Altın çocuk şu Karataş

Son ayakta gittim gardaş

Bulamadım altılıyı

Gül Ahmet daldı hesaba

Ağaydım oldum maraba

Hem ev gitti hem araba

Bulamadım altılıyı

8. FUKARALIK FUKARALIK

Sen bilemezsin geçimi

Fukaralık fukuralık

Yaktın kavurdun içimi

Fukaralık fukaralık

Seksen kapıyı çaldırır

Yiğide saçın yoldurur

Ekmeği borca aldırır

Fukaralık fukaralık

Yeter gururumu kırma

Vurma ben ölmüşüm vurma

Defol git yanımda durma

Fukaralık fukaralık

Garibana taş söktürür

Hep ağlatır yaş döktürür

Namerde boyun büktürür

Fukaralık fukaralık

Gül Ahmet vurur sazına

Can dayanmaz avazına

Mahçup eder el kızına

Fukaralık fukaralık

9. BAĞIŞLA BENİ ALLAH'IM

Günahım çok biliyorum

Bağışla beni Allah'ım

Yavaş yavaş geliyorum

Bağışla beni Allah'ım

Namerde boyun eymedim

Yetim malına deymedim

Asla kul hakkı yemedim

Bağışla beni Allah'ım

İmanım nefesimi yensin

Kör şeytan sırtımdan insin

Rahman sensin Rahim sensin

Bağışla beni Allah'ım

Bazen ben kendimden geçtim

Nefesimin dediğin seçtim

Güzel sevdim, içki içtim

Bağışla beni Allah'ım

Dünyanın sonu ölümdür

Sana şirk koşmak zulümdür

Nur Muhammed resuldür

Bağışla beni Allah'ım

Gül Ahmet günahın çoktur

Tek umudum yüce haktır

Senden başka ilah yoktur

Bağışla beni Allah'ım

10. BENİM AŞKIM

Yalvarsam da taşa benzer

Cevap vermez benim aşkım

Gökte uçan kuşa benzer

Cevap vermez benim aşkım

Yeni açmış çiçek gibi

Tertemizdir bebek gibi

Bal vermeyen petek gibi

Cevap vermez benim aşkım

Evvel oydu ezel oydu

Tek sevdiğim güzel oydu

Feryadımı dünya duydu

Cevap vermez benim aşkım

Ateşinden dağ erirdi

Vicdansız beni devirdi

Gâvur olsa ses verirdi

Cevap vermez benim aşkım

Gül Ahmet'im harap oldum

Ben yıllanmış şarap oldum

Ayağına turap oldum

Cevap vermez benim aşkım

11. SEVDİĞİMİ ALAMADIM

Dostlar şu yalan dünyada

Bir gün olsun gülemedim

Kader beni bırakmadı

Gözyaşımı silemedim

Kışa çevirdi yazımı

Dindirmedi hiç sızımı

Felek ile ben kozumu

Bölemedim bölemedim

Beyaz demedim karaya

Merhem bulunmaz yaraya

Engeller girdi araya

Sevdiğimi alamadım

Gül Ahmet'im kaldım yaya

Feryadımı kimler duya

Dertli sazım doya doya

Yar aşkıyla çalamadım

12. BENİM KINALI KEKLİĞİM

Sen gülümsün sen canımsın

Benim kınalı kekliğim

Şu gönlümde tek sultanım

Kız yetmez mi bu çektiğim?

Deveye hendek atlatır

Derdimi yüze katlatır

Sabır taşını çatlatır

Yalvarıp boyun büktüğüm

Yeşil bağım çöle döndü

Yandı bağrım küle döndü

Irmak oldu sele döndü

Gözlerimdeki döktüğüm

Gül Ahmet'i güldür artık

Sevdiğini bildir artık

Tut elimden kaldır artık

Yetmiyor mu diz çöktüğüm?

13. ÖĞRETMENİM

İlim irfan orduları

Öğretmenim öğretmenim

Cehaletin düşmanları

Öğretmenim öğretmenim

Tatlı sensin acı sensin

Gardaş sensin bacı sensin

Mebus, hâkim, savcı sensin

Öğretmenim öğretmenim

Senin hamurun insandır

Yoğur onu ilme fandır

Rehberin ilim irfandır

Öğretmenim öğretmenim

Bu vatanın oğlu kızı

Hem ekmeği hemi tuzu

Öğretir okuma yazı

Öğretmenim öğretmenim

Doğru gerçeği bulduran

Kafaya bilgi dolduran

Gül Ahmet'e saz çaldıran

Öğretmenim öğretmenim

14. BİRİCİK OĞLUM BAHADIR'A BABA NASİHATIMDIR

Canım yavrum Bahadır'ım

İnsan kalbi kırma oğlum

Hiç fark etmez ortam durum

İnsan kalbi kırma oğlum

Uğraşma köşk yalı için

Tarla bahçe yolu için

Yalan dünya malı için

İnsan kalbi kırma oğlum

Sızlatır insanı sancı

Ne han kalır ne de hancı

Ne götürdü ki Sabancı

İnsan kalbi kırma oğlum

Gönül gerçek dost yeridir

Acı söz dostu eritir

Orası Hakk'ın evidir

İnsan kalbi kırma oğlum

Köle olma şehvet için

Çıkar için şöhret için

Para, makam, servet için

İnsan kalbi kırma oğlum

Her şeyin başı ilimdir

İlim de bölüm bölümdür

Herkesin sonu ölümdür

İnsan kalbi kırma oğlum

İnsanları iyi tanı

Elbet çoktur güzel yanı

İyi dinle bu babanı

İnsan kalbi kırma oğlum

Senedim yok yarınıma

Leke getirme kanıma

Sen de öğret torunuma

İnsan kalbi kırma oğlum

Zorluklara hep sabır et

Kurban olur bu **Gül Ahmet**

Ne kavga et ne dövüş et

İnsan kalbi kırma oğlum

15. YAKAN SENSİN

Kara gözlüm şu kalbime

Sular gibi akan sensin

Ateş doldurdun sineme

Cayır cayır yakan sensin

Kadir Mevlâ'm bizi görür

Belki seni buna verir

Her görmeye içim erir

Bellerimi büken sensin

Benim yârim kara gözlü

Hilal kaşlı melek yüzlü

Her fırsatta gizli gizli

Kaş altından bakan sensin

Asaletin var kanında

Durabilsem divânında

Gonca gül nedir yanında

Burcu burcu kokan sensin

Bir anlasan gözyaşında

Yandım aşkın ataşında

Gül Ahmet'i genç yaşında

Yere vurup yıkan sensin

16. YAZIKLAR OLSUN

Sen gönlüme yâr diye

Seçersem yazıklar olsun

Cenneti versen hediye

Göçersem yazıklar olsun

Ne yapayım bakar körsen

İstemem kol kanat gersen

Zemzem kevser suyu versen

İçersem yazıklar olsun

Gül Ahmet'in gül süsünü

Dostlar dinler türküsünü

Getir sırat köprüsünü

Geçersem yazıklar olsun

17. ÜÇ OLUYOR

Benim kara gözlü yârim

Kavuşmamız güç oluyor

Ben derdimi kime derim

Eller duysa suç oluyor

Sakın bana deme küsem

Geliyom hazırla busem

Haftada bir görmez isem

Emeklerim hiç oluyor

Seni görüp de süslensem

Sevgilim diye seslensem

Kırk yıl aşkınla beslensem

Doymaz gözüm aç oluyor

Gül Ahmet yanıp sönersem

Aşkından olmuşum sersem

Bu sefer de boş dönersem

Alacağım üç oluyor

18. GÜCÜM YETMİYOR YETMİYOR

Kimse beni kınamasın

Derdim bitmiyor bitmiyor

Her tarafım ateş amma

Duman tütmüyor tütmüyor

Tellaldan olur mu sırdaş

Eriyorum yavaş yavaş

Aklım yetiyor da gardaş

Gücüm yetmiyor yetmiyor

Sanki mezarım kazılı

Seven yüreğim sızılı

İsmin beynimde yazılı

Çıkıp gitmiyor gitmiyor

Gül Ahmet'im dertli telde

Esir kaldım gurbet elde

Burcu burcu kokan gülde

Bülbül ötmüyor ötmüyor

19. GÖRDÜNÜZ MÜ?

Dostlar beni kınamayın

Yâr yitirdim gördünüz mü?

Kurban olam saklamayın

Yâr yitirdim gördünüz mü?

İnceleyip süzüyorum

Tatlı candan beziyorum

Diyar gurbet geziyorum

Yâr yitirdim gördünüz mü?

Takat kalmadı gezerek

Tarif etmeye ne gerek

Usul boylu esmercerek

Yâr yitirdim gördünüz mü?

Ne soluk var ne de seda

Yardım etsin bana Hüdâ

Bulana bu canım feda

Yâr yitirdim gördünüz mü?

Meyve veren bahçe bağlar

Gül Ahmet'im her gün ağlar

Tek umudum yüce dağlar

Yâr yitirdim gördünüz mü?

20. SEVDİĞİM OY

Bir kere vicdana gelip

Bak demedin sevdiğim oy

Hasret duvarını delip

Çık demedin sevdiğim oy

Yanmışım küllere döndüm

Lâl olmuş dillere döndüm

Aşkından sellere döndüm

Ak demedin sevdiğim oy

Bir adım atsam ileri

Unuturdum çileleri

Birgün olsun engelleri

Yık demedin sevdiğim oy

Sen düşürdün keder gama

Seven kıyar mı adama?

Bir gül verip de yakama

Tak demedin sevdiğim oy

Gül Ahmet'im yoktur tadım

Sensin benim tek muradım

En az on kere aradım

Tık demedin sevdiğim oy

ON BİR HECELİ ŞİİRLER

21. İSTERSEN

İşte benim hâlim böyledir dostum

İstersen sor beni istersen sorma

Sevip sevip kaçmak değildir kastım

İstersen sar beni istersen sarma

Nazik başım kollarına yasladım

Güzel sevmesinde gerçek üstadım

Seni gece gündüz sevmek istedim

İstersen kır beni istersen kırma

Sevenleri ayırması çok günah

Ona razı olmaz Cenab-ı Allah

Seni seviyorum getir bir silah

İstersen vur beni istersen vurma

Gel kulak ver **Gül Ahmet**'in sesine

Âşığım ben esmerler busesine

Kalbindeki gönül mahkemesine

İstersen ver beni istersen verme

22. KARIŞMA

Kara gözlüm hasretinle çağlayıp

Gözlerimden akan sele karışma

Bir bülbül misali bağına kondum

Benim için açan güle karışma

Âşık olan nasıl gönlünü eyler

Hülyalara dalıp hep seyran eyler

Senin aşkın ile durmadan söyler

Dertli sazımdaki tele karışma

Kara gözlüm hâllerimi sormazsa

Açtığı yarayı kendi sarmazsa

Şayet kendi gönlü ile vermezse

Arının yaptığı bala karışma

Gül Ahmet'im gerçekleri överim

Aşka düştüm hep bağrımı döverim

Ölsem dahi ahirette severim

Seviyorum diyen dile karışma

23. BAKSANA BANA

Gözünü sevdiğim gül yüzlü yârim

Bir kerecik dönüp baksana bana

Seni sevdiğimi her yerde derim

Canım yeşil ışık yaksana bana

Seni düşündükçe boynum bükerim

İstiyorsan dişlerimi sökerim

Yeter ki sen yükle kırk yıl çekerim

Bütün günahları yıksana bana

Yaklaş **Gül Ahmet**'e gel adım adım

İstiyorsan öldür sensin muradım

Al silahı bas tetiğe kurbanım

N'olur iki şarjör sıksana bana

24. DOLDUR GÖNLÜMÜ

Ne olur yüzünü çevirme benden

Baktıkça cesaret veriyor bana

Saçıyın farkı yok nergisten gülden

Koktukça cesaret veriyor bana

Senin için göze aldım ölümü

Yalvardım gel soldurma gölümü

Sen aşk pınarısın doldur gönlümü

Aktıkça cesaret veriyor bana

İdam ediyorsun hançer gözünle

Hayat veriyorsun tatlı sözünle

Kavrulayım ateşinle közünle

Yaktıkça ruhuma can ver veriyorsun

Sustu sanma **Gül Ahmet**'in dilleri

İsyan eder sazındaki telleri

Hele o göğsüne karanfilleri

Taktıkça cesaret veriyor bana

25. SANA

Yalvardım yakardım zorunan geldin

Doymadım gül yüzlüm doymadım sana

Belki korkuyordun çekiniyordun

Deymedim gül yüzlüm deymedim sana

Dinleseydin biraz ne soracaktım

Eğer konuşsaydın ben susacaktım

Yüzüne bardağı fırlatacaktım

Kıymadım gül yüzlüm kıymadım sana

Seviyorum dedin burun kıvırdın

İçtin sigarayı duman savurdun

Kalbi taş bağlamış sanki gâvurdun

Uymadım gül yüzlüm uymadım sana

Seni seven gece gündüz ağlamış

Alo desen ciğerini dağlamış

Aşkının yarası kabuk bağlamış

Soymadım gül yüzlüm soymadım sana

Minnet rica ile bir lokma yedin

Sevgime, aşkıma umut vermedin

Gül Ahmet'e derdin nedir demedin

Saymadım gül yüzlüm saymadım sana.

26. DEDİ YA

Altı ay yalvardım söylememişti

Ben de sana kurban olam dedi ya

Vallahi içime dertler inmişti

Ben de sana kurban olam dedi ya

Bir kerecik söyle diye yalvardım

Önüne diz çöktüm yandım karardım

Çok şükür sonunda hedefe vardım

Ben de sana kurban olam dedi ya

Sanki ılık ılık vurdu nefesin

Sakla gül yüzünü kimse görmesin

O dillerin şeker yesin, bal yesin

Ben de sana kurban olam dedi ya

Kendi inadını kendisi yendi

Mutluluk dağları sırtıma bindi

O taş kalbi birden pamuğa döndü

Ben de sana kurban olam dedi ya

Gözüm açık gidecektim mahşere

Mutluluk gözyaşım oldu bir dere

Gül Ahmet bin kere kendi bir kere

Ben de sana kurban olam dedi ya

27. AFFEYLE

Çok özledim amma senin yanına

Gelemiyom kara gözlüm affeyle

Bir engel var amma kavuşmamıza

Bilemiyom kara gözlüm affeyle

Kimseye koklatma tomurcuk gülü

Deli etme benim gibi bülbülü

Gece gündüz sarmak için formülü

Bulamıyom kara gözlüm affeyle

Neye yarar engelleri kırmazsam

Gönül alıp hatırını sormazsam

Selvi boyu görüp seni sarmazsam

Gülemiyom kara gözlüm affeyle

N'olur **Gül Ahmet**'e eyleme nazı

Ancak sever isem olurum razı

Seni görmeyince bu dertli sazı

Çalamıyom kara gözlüm affeyle

28. SEN SÖYLE

Bir değil, beş değil, milyonlar kere

Canım dedim bir kere de sen söyle

Seviyorum göğsümü gere gere

Canım dedim bir kere de sen söyle

Dermanın, mecalin, halin mi yoktur

Bana koklatacak gülün mü yoktur

Yoksa konuşmaya dilin mi yoktur

Canım dedim bir kere de sen söyle

Bu aşkın ateşi bir ömür tütsün

Aramızda engel kalmasın bitsin

Haydi kurban olam deyiver gitsin

Canım dedim bir kere de sen söyle

Acep benim gibi gözün yaş mıdır?

Taptım sana bu yaptığın iş midir?

Cesaretin mi yok kalbin taş mıdır?

Canım dedim bir kere de sen söyle

Bu kadar yalvarsam erirdi demir

Aşkın ateşiyle olurdu kömür

Kölen olsun bu **Gül Ahmet** bir ömür

Canım dedim bir kere de sen söyle

29. GÜZEL YÂRİME

Ne selam ne sepet ne de haber var

N'oldu bilmem benim güzel yârime

Yaz gününde yağdı, üzerime kar

N'oldu bilmem benim güzel yârime

En son ayrılmıştı bana gülerek

Hem de seven yüreğimi delerek

Küstü desem küstürmedim bilerek

N'oldu bilmem benim güzel yârime

Hasretinden dağlar bile eridi

Lav fışkırır, denizlere yürürdü

Ya alo der ya da sinyal verirdi

N'oldu bilmem benim güzel yârime

Ben onunla içtim onunla yedim

Gülümün üstüne bir gül dermedim

Ne kalbini kırdım ne bir laf dedim

N'oldu bilmem benim güzel yârime

Yolsun **Gül Ahmet**'im saçını yolsun

O yârin aşkıyla güllerim solsun

Arayıp sormazsa canı sağ olsun

N'oldu bilmem benim güzel yârime

30. ÜZÜLME

Sen sılada ben gurbette gezerim

Yollar uzak gönül yakın üzülme

Senden yana bakar türkü söylerim

Diller uzak gönül yakın üzülme

Hiç çağırma bana duyulmaz sesin

Bazen rüzgâr ile gelir nefesin

Ben batıya döndüm sen güneydesin

İller uzak gönül yakın üzülme

Büyük aşkın yüreğimi sallıyor

Bazen beni belalardan kolluyor

Dert yoldaşım sana nağme yolluyor

Teller uzak gönül yakın üzülme

Gönlüm diyor kine gurbetten göçek

Kendimize göre bir mekân seçek

Arı dağlardadır ovada çiçek

Ballar uzak gönül yakın üzülme

Gönül aşktan kaybeyledi maçını

Hakemler de bulamadı suçunu

Okşamak isterdim sümbül saçını

Eller uzak gönül yakın üzülme

Gurbet benim kollarımı bağlıyor

Hançer gibi içerimi dağlıyor

Gül Ahmet'im hasretinle ağlıyor

Seller uzak gönül yakın üzülme

31. AYRILIK VERME

Görmeyen anlamaz, duymayan bilmez

Ölüm ver Allah'ım ayrılık verme

Ayrılan insanın yüzü hiç gülmez

Ölüm ver Allah'ım ayrılık verme

Onun için bu dünyayı yakardım

Seviyorum dese dağlar yıkardım

Elim ile gözlerimi çıkarırdım

Ölüm ver Allah'ım ayrılık verme

Yıllardır aşkına boynumu büktüm

Ayağını öptüm ve de diz çöktüm

Ayrılık ipini elimle çektim

Ölüm ver Allah'ım ayrılık verme

Onun aşkı şerefimdir şanımdır

Gül Ahmet'im acı tatlı anımdır

O yar benim ruhum, hücrem, kanımdır

Ölüm ver Allah'ım ayrılık verme

32. GERİ ÇEVİRME

Ellerini öpem, gözünü sevem

Bir tek isteğim var geri çevirme

Emret bana canım yoluna ölem

Bir tek isteğim var geri çevirme

Aşkıma inanıp sever isen sen

Vallahi billahi tapıyorum ben

Bekli de bu arzum imkânsız iken

Bir tek isteğim var geri çevirme

Dünyaya değişmem senin gözünü

Gel kalbime çevir kendi özünü

Vallahi tutarım senin sözünü

Bir tek isteğim var geri çevirme

O güzel gözlerin yaramı sarsa

Her saat her yerde karşıma dursa

Allah'ı bilirsen inancın varsa

Bir tek isteğim var geri çevirme

Benim bu gönlümü, dünyamı bilen

Sen değil misin ki bağrımı delen

Bu şiiri yazan kölendir, kölen

Bir tek isteğim var geri çevirme

Kalbinde hiç yok mu azıcık yerim

Gül Ahmet'e zehir versen de yerim

Boynuna sarılıp öpmek isterim

Budur tek dileğim geri çevirme

33. BOŞ ÇEVİRME

Kadir Mevlâ'm sana yalvarıyorum

Huzurunda elimi boş çevirme

Günahkârım senden af diliyorum

Allah diyen dilimi boş çevirme

Cümle günahımı silmek nasip et

Cenneti alada gülmek nasip et

Her adımda seni bulmak nasip et

Yalvarırım yolumu boş çevirme

Elbet birgün dikilir mezar taşım

Tükenir ekmeğim hiç kalmaz aşım

Habib'in aşkıyla akar gözyaşım

Zay'olmasın selimi boş çevirme

Ene'l-Hak sırrında seni bulayım

Aşkın ile saçlarımı yolayım

Meyve veren köklü ağaç olayım

Yaprağımı, dalımı boş çevirme

Sen olmazsan bu dünyayı n'eylerim

Verdiğin ilhamla zikir eylerim

Senin aşkın ile çalar söylerim

Mızrabımı, telimi boş çevirme

Mahşer günü sen yüzüme gül benim

Ağlar isem gözyaşımı sil benim

Adım **Ahmet** mahlasım da **Gül** benim

Ahmet'imi **Gül**'ümü boş çevirme

34. TERK EDİP GİTME

Kara gözlüm niyetin nedir söyle?

Yeter çektirdiğin perişan etme

Gizli aşk kervanı yürümez böyle

Ya gerçek sev ya da beni mahvetme.

Neden saklıyorsun kendini benden

Korkarım kendine güldürdün beni

Gittin Azrail'e bildirdin beni

De gel ölme de gel eriyip bitme

Benim olmalısın benim yanımda

Canım ol, kanım ol, damarlarımda

Sen bir güneş oldun ufuklarımda

Beni karanlığa terk edip gitme

Her saat karşımda bulmak isterim

Görmezsem saçımı yolmak isterim

Seni kollarıma almak isterim

Yok deyip de sakın beni tüketme

Selvi boylum, kara gözlüm, öz kanım

Ne olur gel bana gel bana canım

İntihar ettirme sana kurbanım

Bekliyorum daha fazla bekletme

Sen emreyle ne istersen baş tacı

Sen balsın, kaymaksın, diyemem acı

Sen hayat kaynağı, derdim ilacı

Beni tedavi et mezara itme

Dünya alt üst olsa bırakmam seni

Yoluna adadım canı, bedeni

İstersen vur istiyorsan as beni

Tertemiz aşkımı sakın kirletme

Öpmek istiyorum doyana kadar

Gelirim sesini duyana kadar

Yüce Allah bana kıyana kadar

Kölen olam **Gül Ahmet**'i terk etme

35. GİTME

Ne tanıştık ne konuştuk bir tanem

Otur hele biraz çekip de gitme

Senin aşkın ile dolu bu sinem

Gönül kalesini yıkıp da gitme

Kimseye boynumu eğemedim ben

Namert lokmasını yiyemedim ben

Seni sevdiğimi diyemedim ben

Anla beni ne olur yakıp da gitme

Ben hep konuşayım sen arada sor

Bulmadan kaybetmek ne kadar zor

Hançer bakışınla vur bir daha vur

Yeter ki boynumu büküp de gitme

İsmini anmadan hiç duramam ben

Çağırsam sesimi duyuramam ben

Senin yokluğuna dayanamam ben

Kalbimi yerinden söküp de gitme

Gül Ahmet'in der ki sana oldum kul

Mutluluk getirmez para, servet, pul

Seviyorum anla beni çare bul

Mezar taşlarımı dikip de gitme

36. KIYAR MI?

Sevgilim diyerek çağırsam ona

Duyar m'ola kara gözlüm duyar mı?

Sevmiyorum deyip o kör şeytana

Uyar m'ola kara gözlüm uyar mı?

Çekil aramızdan ey zalim felek

Ne olur giydirme yakasız gömlek

Bize engel olan düşmanı tek tek

Sayar m'ola kara gözlüm sayar mı?

Gitmek istiyorum her gün yanına

Dayanamaz oldum şu figanına

Kavuşamaz isek tatlı canına

Kıyar m'ola kara gözlüm kıyar mı?

Yok **Gül Ahmet**'in düştü mü gözden?

Ne kötülük gördün sevgilim bizden?

Bana yemin edip verdiği sözden

Cayar m'ola kara gözlüm cayar mı?

37. OLMAZ MI?

Hasta durmak yakışmıyor bir tanem

Birazcık kendine baksan olmaz mı?

Rahatsız gördükçe yanıyor sinem

Coşkun sular gibi aksan olmaz mı?

Bu nasıl dert imiş bitirir seni

Seninle beraber götürür beni

Şu selvi boyunu nazik bedeni

Kesin tedaviye soksan olmaz mı?

Senin derdin düzüm düzüm mü yoksa?

Seni hasta eden sözü mü yoksa?

Nazar mı eyledi gözü mü yoksa?

Bir nazar boncuğu taksan olmaz mı?

Kulun kölen olam sararıp solma

Ne olur genç yaşta canından yılma

Gözünü severim sen hasta olma

Kekik yakıp kurşun döksen olmaz mı?

Kalbimi karartıp boğdurma sise

Gül Ahmet aşkınla boyanır süse

Böyle hasta olup durmaktan ise

Bana benzin döküp yaksan olmaz mı?

38. EVLAT ACISI

Allah'ım vermesin düşman başına

Biri gardaş biri evlat acısı

Yürek mi dayanır can ataşına?

Biri gardaş biri evlat acısı

Yakar gider bulamazsın arama

Merhem kâr eylemez azgın yarama

Ne kansere benzer ne de vereme

Biri gardaş biri evlat acısı

Kurban olam dostlar bu nasıl kader

Azrail pusuda hep bizi güder

Çürütür insanı ölene kadar

Biri gardaş biri evlat acısı

Yetim yavruları gözüme bakar

Durmaz **Gül Ahmet**'in gözyaşı akar

Dağları taşları üstüme yıkar

Biri gardaş biri evlat acısı

39. ARAP KIZI

İlk görüşte sevdim, hoşlandım senden

Gel kurban olayım gel arap kızı

Ne olur yüzünü çevirme benden

Gül kurban olayım gül arap kızı

Gözlerime bakıp bir hoş duruyor

Benim gibi mayhoş mayhoş duruyor

Kalbimin köşesi bomboş duruyor

Dol kurban olayım dol arap kızı

Olur mu hiç seni sevip de doymak

Ellerinden tutup sesini duymak

Ne şekerdir ne şerbettir ne kaymak

Bal kurban olayım bal arap kızı

Bir bilsem seninle güleceğimi

Gözümün yaşını sileceğimi

Seni ömür boyu seveceğimi

Bil kurban olayım bil arap kızı

Beni Mecnûn etme gözlerin süzüp

Saçların tarayıp zülfünü düzüp

Seni göremezsem bir mektup yazıp

Sal kurban olayım sal arap kızı

Senin aşkın ile vururum tele

Gerçek bülbül isen çabuk kon güle

Benim sensiz geçen bir günüm bile

Yıl kurban olayım yıl arap kızı

Gül Ahmet'i genç yaşında devirme

Benden başkasına gönlünü verme

Uzanan elimi geri çevirme

Al kurban olayım al arap kızı

40. KIYAMAM DEDİ

Ya Allah şaşırttı ya da yanıldı

Sevdiğim ilk defa kıyamam dedi

O sözü duyunca içim bayıldı

Sevgilim ilk defa kıyamam dedi

O vermişti bana ateşi közü

Ciğerimi yakar o mahmur gözü

Allah'ım her zaman duysam o sözü

Sevgilim ilk defa kıyamam dedi.

Nasıl vurmam ben sazın teline

Vallahi dokundum onun eline

Kurbanlar olurum senin diline

Sevgilim ilk defa kıyamam dedi

Zaten kavrulmuştum ben yana yana

Benim kalp atışım vurdu tavana

Ölsem de gam yemem ne mutlu bana

Sevgilim ilk defa kıyamam dedi

Ben onunla içtim onunla yedim

Deliye dönmüştü bu **Gül Ahmet**'im

Yoluna canımı veririm dedim

Sevgilim ilk defa kıyamam dedi

41. ŞIRALARI GİTMEDİ

Aşkın ateşinde yandım kavruldum

Hiçbir zaman dumanlarım tütmedi

Koşa koşa yâr ardından yoruldum

Uzandım tutmaya kolum yetmedi

Aşkınla ağlayıp boynumu büktüm

Senelerce kara sevdanı çektim

Senin nasibine yüz fidan diktim

Hepisi kurudu biri bitmedi

Neden acımazsın benim halime

Gönül verdim senin gibi zalime

Aşkın ile açan gonca gülüme

Hep kargalar kondu bülbül ötmedi

Gül Ahmet'in dönmez doğru sözünden

Tanırım yârimi kara gözünden

Eğildim de öptüm iki yüzünden

Yedi sene şıraları gitmedi

42. VALLAHİ BİLLAHİ DEL'OLDUM DELİ

Senden ayrılması zor geldi bana

Vallahi billahi del'oldum deli

Hep seni konuştu seni söyledi

Dert yoldaşım sazın mızrabı teli

Ayrı kalmak dokunuyor insana

İsyan ettim sensiz gecen zamana

Ne olur darılma hiç küsme bana

Ölür isem senin olur vebali

Ruhuma kavuştum cana kavuştum

Hayat veren asıl kana kavuştum

Çok şükür çok şükür sana kavuştum

Mutluluktan akar gözümün seli

Bahanesiz dosta varamıyorum

Aşkın yarasını saramıyorum

Ben seni görmeden duramıyorum

Bir çözüm bul yıkalım şu engeli

Canım benim gülüm benim yanmışım

Ben aşkından düşmanı dost sanmışım

Bir demet eyleyip sana sunmuşum

Gül Ahmet denilen dikensiz gülü

43. AF EYLE BENİ

Çok mu üzdüm çok mu kırdım gül yârim?

Eğer seviyorsan af eyle beni

Felekten bir gün çaldıysam çok görme

Eğer seviyorsan af eyle beni

Ömrümde bu kadar sevip gülmedim

Şükür et ki kalbim durup ölmedim

Mutluluktan ne yaptığım bilmedim

Eğer seviyorsan af eyle beni

Sen de ateşinle bu kadar yakma

Hançer bakışını kalbime takma

Kız kurban olurum kusura bakma

Eğer seviyorsan af eyle beni

Aşkın kuralında olmaz yakınmak

Tabi ki gerektir biraz sakınmak

Dünyalara bedel sana dokunmak

Eğer seviyorsan af eyle beni

Gül Ahmet der ki batsın bu huyum

Sen oldun soframda ekmeğim suyum

Kusurluyum hatalıyım suçluyum

Eğer seviyorsan af eyle beni

44. MAHKEMEYE VER BENİ

Kurbanlar olurum kurbanlar sana

Kaldır da başını artık gör beni

Yandım ataşına bakmadın bana

N'oldu diye bir kerecik sor beni

Yıllar geçti damla damla sel oldum

Senin aşkın ile dertli tel oldum

Gönül bahçesinde gonca gül oldum

Uzan artık ellerinle der beni

Bir tebessüm eyle yüzümü güldür

Akan gözlerimin yaşını sildir

Seviyorum seni istersen öldür

İdam için mahkemeye ver beni

Namert sofrasında tek lokma yeme

Benden başkasına hiç gülümseme

Kırma gururumu kötü söz deme

Kurşun değil dil yarası yer beni

Gül Ahmet'im gül olmuşum solamam

Senden başka bir tomurcuk bulamam

Ben sana benzerim sensiz olamam

İplik iplik nakış nakış ör benı

45. GÜL YÜZLÜ HOCAM

Sana kurban olam gül yüzlü hocam

Okula gelmişsin görüşemedik

Hep dostlukla dolu gündüzüm gecem

Küskün de değildik barışamadık

Geldim ki gitmişsin düşürdün gama

Bu kadar mı susar adam adama

Örfümüzde, töremizde var ama

Biz boyun boyuna sarışamadık

Dedim ya halaya diyoruz bibi

Büyük ummanların görünmez dibi

Haşa Resul ile Karanî gibi

Kavuşma sırrına erişemedik

Canlıların can damarı varı su

Elim ile veremedim yara su

Sen Fırat Nehrisin bense Karasu

Sular aynı amma karışamadık

Gül Ahmet son servet bir kuru keten

Hocam çok özledim sizi hakkaten

Seninle görüşsem pes derdim zaten

Aba kısbet giyip yarışamadık

46. ÂŞIK FERRAHİ'YE

Size Ferrahî'yi tarif edeyim

Ağlayıp gözünü silmeyen âşık

Kendi deyimiyle ispat eyleyim

Ferrahî dünyada gülmeyen âşık

Bir dert ki dolaşmış damarlarında

Umutsuz yaşamış yarınlarında

Garip dünyasının sınırlarında

Arayıp yârini bulmayan âşık

Necla'yı, Zeynep'i, Havva'yı övmüş

Iraz'ın aşkıyla bağrını dövmüş

Emine'yi hepisinden çok sevmiş

Aşktan ıstıraptan yılmayan âşık

Eserlerin çok değerli gözdedir

Birisi kaybolmaz hepsi bizdedir

İsmin şiirlerin kalbimizdedir

Gönül bahçesinde solmayan âşık

Gül Ahmet'im aşk oduna yanarız

Aşkın badesini içer kanarız

Bak yine toplandık seni anarız

Ferrahî yaşıyor ölmeyen âşık

47. BENİ GÖZLERİYLE ÖLDÜREN GÜZEL

Sana canım desem darılır mısın?

Beni gözleriyle öldüren güzel

Ellerinden tutsam kırılır mısın?

Beni gözleriyle öldüren güzel

Güzelsin tatlısın ne olur yakma

Yalvarırım sana dünyamı yıkma

Sakın o gözlerle kimseye bakma

Beni gözleriyle öldüren güzel

Gül Ahmet'im yeni buldu dengini

Darılıp gücenip gel üzme beni

Vallahi kimseye demem rengini

Beni gözleriyle öldüren güzel

48. GÜL KURBAN OLAM

Seni görmeyince duramıyorum

Ne olur atla da gel kurban olam

Bülbülüm gül için dolanıyorum

Sen oldun gönlümde gül kurban olam

Aşkın ile karaları bağlatma

Hasretinle yüreğimi dağlatma

Kölen olam hep sevindir ağlatma

Benim gözyaşımı sil kurban olam

Seni düşündükçe geçmiyor günüm

Seninle doludur yıllarım dünüm

Kıyamete kadar benimsin benim

Bunu hiç unutma bil kurban olam

Sen günahsız masum bebek gibisin

Sen hayat dolusun çiçek gibisin

Tatlısın, şekersin, petek gibisin

Sen her zaman böyle kal kurban olam

Yanar bu **Gül Ahmet** bir ömür yanar

Susuz kalan bülbül gül ile kanar

Senin aşkın bana tertemiz pınar

Yanmışım içime dol kurban olam

49. GELİN Mİ Kİ KURBAN OLAM GELİN Mİ?

Bir geline gönül verdim del'oldum

Uzanırım ellerinden tutamam

Onun aşkı ile sarardım soldum

Geceleri uyku tutmaz yatamam

Gelin mi ki kurban olam gelin mi?

Sen bu aşktan bu sevdadan bilin mi?

Ne evet der ne de yok der nazlanır

De gardaşım öldürün mü ölün mü?

Nere gitsem benim ile gider o

Tüm çektiğim elem ile keder o

Ancak meleklere eşlik eder o

Dünyadaki güzellere katamam

Gelin mi ki kurban olam gelin mi?

Sen bu aşktan bu sevdadan bilin mi?

Ne evet der ne de yok der nazlanır

De gardaşım öldürün mü ölün mü?

Gül Ahmet'in güllerini derseler

Onun için diyar diyar sürseler

Dünyalar dolusu altın verseler

Zülüfünün bir telini satamam

Gelin mi ki kurban olam gelin mi?

Sen bu aşktan bu sevdadan bilin mi?

Ne evet der ne de yok der nazlanır

De gardaşım öldürün mü ölün mü?

50. İSTEMEM

Tertemiz köyümü kirletirsin sen

Taşlı yolumuzdan gelme istemem

Ne suyu var ne okulu ne yolu

Derdimize derman olma istemem

Gittiğin yer harap olur kör olur

Sen olmazsan bize her şey var olur

Tarlada çalışmak sana zor olur

Sıcaklar çok yakar solma istemem

Benim köylüm kendi derdin bilince

Vura vura sinesini delince

Oy günü yaklaşıp seçim gelince

Bizim yüzümüze gülme istemem

Ceryanımız yoktur lamba yakarız

Sen parfüm biz ise tezek kokarız

Rey diye gelirsen kurşun sıkarız

Amma bizim köyde ölme istemem

Yaramızı çaput ile bağlarız

Millî devlet için coşup çağlarız

Gül Ahmet'im ülkü için ağlarız

Akan yaşımızı silme istemem

51. GEREK YOKTU BİRTANEM

Ellerinden tutup aşkımsın dedim

Bağırmana gerek yoktu bir tanem

Kalbimdeki sevgileri söyledim

Bağırmana gerek yoktu bir tanem

Güle hasret kalan bülbüller öter

Hasret ocağında sevgiler tüter

Elini uzatıp gülümse yeter

Bağırmana gerek yoktu bir tanem

Senin için ciğerimi sökerim

Âşkın ile gözyaşımı dökerim

Senin her şeyine boyun bükerim

Bağırmana gerek yoktu bir tanem

Aşkınla içerim ben kana kana

Vallahi köleyim sevgilim sana

Gönülden bağlanmış seven insana

Bağırmana gerek yoktu bir tanem

Sinirlenmen ölümlerden beterdi

Bu **Gül Ahmet** ateş olup tüterdi

Bir tek öpüş pembe yanak yeterdi

Bağırmana gerek yoktu bir tanem

52. USANDIM

Bekliyorum neredesin sevdiğim

Yollarına baka baka usandım

Sazım sözüm seni söyler meleğim

Hasretini çeke çeke usandım

Beni gören diyor âşık hasta mı?

Sevdiği yok diye kara yasta mı?

Senin nazın benim gibi dosta mı?

Ben sinemi yaka yaka usandım

Yardımına koştum kara gününde

Öpemedim yüzündeki beninde

Yıllar yılı diz çökerek önünde

Hep boynumu büke büke usandım

Seni düşünmekten ömrüm çürüdü

Gül Ahmet'i umutsuzluk bürüdü

Vücudumun damarları kurudu

Gözyaşımı döke döke usandım

53. KARA GELİN

Kız seni seveli her gün yollara

Bakıyorum kara gelin kurbanım

Seni görmeyince tatlı canımdan

Bıkıyorum kara gelin kurbanım

Süreyidim senin ile sefayı

Göze aldım bin bir türlü cefayı

Düşünmekten her gün sana kafayı

Takıyorum kara gelin kurbanım

Kurban olam bakma bana el gibi

Kokuyorsun tazen açan gül gibi

Her tarafım boz bulanık sel gibi

Yıkıyorum kara gelin kurbanım

Her gün duysam senin tatlı sesini

Koklasaydım ıpılık nefesini

Mevlâ'm kavuştursun diye Yâsin'i

Okuyorum kara gelin kurbanım

Aman ha vazgeçme **Gül Ahmet**'inden

Çok memnun kız senin hürmetinden

Vallahi boynumu hep hasretinden

Büküyorum kara gelin kurbanım

54. YAKIŞINA KURBANIM

Sanki gül suyuyla banyo yapmışsın

Burcu burcu kokuşuna kurbanım

Saçların da gözler gibi nemliydi

Bebek gibi bakışına kurbanım

Hep ben mi arayım bir de sen ara

Sen açtın kalbimde kapanmaz yara

Vücudun da çok uyuyor şalvara

Güllü dallı nakışına kurbanım

Yavru çocuk gibi boynunu büktün

Otur dedim sandalyeye diz çöktün

Çok derin soludun bir nefes çektin

Sigarayı yakışına kurbanım

Canım kadar sevdiğimi bilirsin

Bir busecik versen sanki ölürsün

Sinyalimi duyar duymaz gelirsin

Keklik gibi sekişine kurbanım

Üzme **Gül Ahmet**'i aman ha aman

Çünkü sen verirsin kalbime derman

Ben bir yüce dağım aşkın da duman

Üzerime çöküşüne kurbanım

55. ÜZÜLME CANIM

Seni üzgün görmek ölümden kötü

Her şey gelip geçer üzülme canım

Bazıları bilmez medeniyeti

Her şey gelir geçer üzülme canım

N'olucaktır diye kaygısın çekme

Sakın ağlayıp da gözyaşı dökme

Ne olur bir daha boynunu bükme

Her şey gelir geçer üzülme canım

Yıkılaydı bu dünyanın düzeni

Kim sever ki insanları ezeni

Allah'ım kahretsin seni üzeni

Her şey gelir geçer üzülme canım

Yaktın yüreğimin başını yaktın

O an beni dertten dertlere soktun

Öksüz çocuk gibi gözüme baktın

Her şey gelir geçer üzülme canım

Salınır da benim gönlüm salınır

Çok sallanma **Gül Ahmet**'im alınır

Nasıl olsa bir çaresi bulunur

Her şey gelir geçer üzülme canım

56. ÖLÜMDEN ÖTEYE YOL MU VAR CANIM?

Yeter bu bülbülü söyletme yeter

Bana senden başka gül mü var canım?

Şekerden kaymaktan betersin beter

Daha senden tatlı bal mı var canım?

Seni her gördükçe eriyor yağım

Sen yoksan yıkılır bu gönül dağım

Benim son umudum son hayat bağım

Başka tutunacak dal mı var canım?

Gül Ahmet dört yandan sarsınlar beni

Kökümden dalımdan kırsınlar beni

Kız senin uğruna vursunlar beni

Ölümden öteye yol mu var canım?

57. İDARELİ KULLAN NE OLUR HANIM

Ev kirası yüksek her şey pahalı

İdareli kullan ne olur hanım

Yırtık gezmeyelim olsun yamalı

İdareli kullan ne olur hanım

Ben para bulamam şekere tuza

Bakkala, manava, benzine, gaza

Ayda bir kilo et çok bile bize

İdareli kullan ne olur hanım

Devlet memurunun belli hesabı

Kurbandan kurbana yapar kebabı

Yılda bir elbise bir ayakkabı

İdareli kullan ne olur hanım

Maaşı alınca tutuyor sancı

Taksitler ödenmez oldum yalancı

Ben ne Vehbi Koç'um ne de Sabancı

İdareli kullan ne olur hanım

Gül Ahmet der unut berberi süsü

Sen zaten güzelsin güzeller hası

Senin kalbin altın hiç tutmaz pası

İdareli kullan ne olur hanım

58. SÖZÜN BELKIS'IM

Ne oldu bilemem deli gönlüme

Her yanımı sardı hüzün Belkıs'ım

Sen koydun ateşi dertli sineme

Ömür boyu yakar közün Belkıs'ım

Ne söylersen söyle bana müstehak

İster güldür beni ister kavur yak

Konuşmasan bile ara sıra bak

Taze gelin gibi süzün Belkıs'ım

Seni seven kâfir gelir imâna

Melekler kıskanır gelsen yan yana

Ayağına turap olan insana

Yok mu söyleyecek sözün Belkıs'ım?

Sen tatlı lokmamın kaşığı oldun

Sevgi dolu kalbin beşiği oldun

Karanlık gecemin ışığı oldun

Aydan daha parlak yüzün Belkıs'ım

Gül Ahmet'im der ki el ele tutak

Bu aşkın uğruna her şeyi satak

Dağlar evimizdir çimenler yatak

Bana yastık olsun dizin Belkıs'ım

59. ENİŞTELER

Üç kızım olsaydı yalan dünyada

Enişteyi seçmesini bilirdim

Yoksulluktan düşmez idim feryada

Yemesini içmesini bilirdim

Kız verirsem üç kişi

Onlar bilirler işi

Bakkala, manava, kasaba

Göz yumarlar hesaba

Maaşı alınca yolum kesmezler

Rüzgâr olup üzerimden esmezler

Ben kayınpederim bana küsmezler

Bağırıp da kaçmasını bilirdim

Kız verirsem üç kişi

Onlar bilirler işi

Bakkala, manava, kasaba

Göz yumarlardı hesaba

Borç yüzünden kapımız çalınmazdı

İcra gelip buzdolabı alınmazdı

Maaşın ilk günü cep yolunmazdı

Ben cüzdanı açmasını bilirdim

Kız verirsem üç kişi

Onlar bilirler işi

Bakkala, manava, kasaba

Göz yumarlardı hesaba

Gül Ahmet'im yaşamaktan bıkmazdı

Çoluk çocuk ele güne bakmazdı

Gün geçtikçe kemerini sıkmazdı

Gevşetip de açmasını bilirdim

Kız verirsem üç kişi

Onlar bilirler işi

Bakkala, manava, kasaba

Göz yumarlardı hesaba

60. ÖZLEYECEĞİM

Hiç selam vermesen aramasan da

Seni özledikçe özleyeceğim

Aylarca yıllarca hiç sormasan da

Seni özledikçe özleyeceğim

Kıyamete kadar bekleyeceğim

Adını adıma yanıma yazdım

Ben seni ruhuma canıma yazdım

İnan ki hücreme kanıma yazdım

Seni özledikçe özleyeceğim

Kıyamete kadar bekleyeceğim

Aslımız topraktan, çamurdan amma

Her geçen günümüz ömürden amma

Senin kalbin taştan demirden amma

Seni özledikçe özleyeceğim

Kıyamete kadar bekleyeceğim

Gül Ahmet'im damarlarım çekilse

Hiçbiri kalmasa dişim dökülse

Yaşım doksan olsa belim bükülse

Seni özledikçe özleyeceğim

Kıyamete kadar bekleyeceğim

61. SEVDİĞİM

Yuva birdi kafes birdi ne çare

Kuşlar gibi ayrı düştük sevdiğim

Ben temele girdim sen de duvara

Taşlar gibi ayrı düştük sevdiğim

Aşkın ateşi ile ciğer dağladık

İkimiz de karalar bağladık

Cansız dille konuşarak ağladık

Yaşlar gibi ayrı düştük sevdiğim

N'eydim aşkın beni yakıyor amma

Ciğerime hançer sokuyor amma

Gerçi birbirine bakıyor amma

Kaşlar gibi ayrı düştük sevdiğim

Gül Ahmet'in gönlü kimsesiz viran

Derdin nedir diye hiç yoktur soran?

Bir sevda uğruna canını veren

Başlar gibi ayrı düştük sevdiğim

62. SORMUYORSUN SEVDİĞİM

Bazen bal kaymaksın bazen bibersin

Bir kararda durmuyorsun sevdiğim

Mevla'm bu aşkımdan sana da versin

Hallerimi sormuyorsun sevdiğim

Çıkmakla bitmiyor aşk merdiveni

Neden anlamazsın gerçek seveni

Gönül kapım açık bekliyor seni

Davet ettim girmiyorsun sevdiğim

Konuş ki duyayım tatlı dilini

Al yeşil elbisen sıkmış belini

Tutmak istiyorum sıcak elini

Uzatıp da vermiyorsun sevdiğim

Senin için her şeyimi yakarım

Bütün dağlar engel olsa yıkarım

Her gün senin yollarına bakarım

Güllerimi demiyorsun sevdiğim

Kırk yıl yatıp uyusaydım dizinde

Hiç mi sevgi yoktur senin özünde?

Sürme değil perde mi var senin gözünde?

Gül Ahmet'i görmüyorsun sevdiğim

63. SEVDİĞİM

Seni sevdiğimi söylemek için

Dilim senden utanıyor sevdiğim

Sümbül saçlarını okşamak için

Elim senden utanıyor sevdiğim

Gönlümü gönlüne bağlayasım var

Coşkun sular gibi çağlayasım var

Boynuna sarılıp ağlayasım var

Selim senden utanıyor sevdiğim

Seninle su içsem seninle yesem

Darılır mısın ki her gün gel desem?

Sazım alıp sana türkü söylesem

Telim senden utanıyor sevdiğim

Gönül verdim selvi boylu geline

Kurbanlar olayım tatlı diline

Sarılasım gelir ince beline

Kolum senden utanıyor sevdiğim

Bağrıma basıp da uçasım gelir

Alıp da dağlara kaçasım gelir

Her gün kapınızdan geçesim gelir

Yolum senden utanıyor sevdiğim

Gel düşürme beni kedere gama

Beni de ağlatma sen de ağlama

Ahmet biraz arsız çekinmez amma

Gülüm senden utanıyor sevdiğim

64. GÖZÜMÜN BEBEĞİ

Hep sen varsın ekmeğimde aşımda

Gözümün bebeği mercanım benim

Keşke olsam şimdi yirmi yaşımda

Fidan boylu yarim civanım benim

Dolmaz şu gönlüme başkası dolmaz

Aşkımızın gücü bir ömür solmaz

Aslanın dişisi erkeği olmaz

Asaletin belli aslanım benim

Damla damla ben olayım yaşında

Gözlerinde, kirpiğinde, kaşında

Çamaşır seriyor damın başında

Ayırmasın bizi Allah'ım benim

Hep bizi anlatsın sevginin ilmi

Kız senin yanında goncalar gül mü

Sen de beni seviyorsun değil mi?

Olmasın şüpheyle gümanım benim

Sen yoksan **Gül Ahmet** yerlere batsın

El ele tutuşup düşman çatlatsın

Hep seni söylesin seni anlatsın

Elimde bağlamam divanım benim

65. TELLERİM BENİM

Sevdiğim aklıma geldiği zaman

Hemen tutuluyor dillerim benim

Bütün vücudumda kalmıyor derman

Sanki kırılıyor bellerim benim

Düşünürüm uyuyamam yatamam

Uzanırım ellerinden tutamam

Zincire vurulur adım atamam

Vallahi bağlanır yollarım benim

Ben yoluna tatlı canı veririm

Hasretiyle günden güne eririm

Ceryan kapmış gibi hemen titrerim

Eline dokunsa ellerim benim

O yârın aşkıyla yanıyor sinem

Söyle **Gül Ahmet**'im ben nere gidem

İyi kine sazım varmış bir tanem

Bana yoldaş olur tellerim benim

66. CANIMSIN BENİM

Gözünü sevdiğim gül yüzlü kadın

Vallahi billahi canımsın benim

Kalbimde saklarım o güzel adın

Hayat damarımda kanımsın benim

Senden başkasına ben boyun eğmem

Helâlimsin benim haramı yemem

Bu kutsal aşkımı kimseye demem

Namusum, şerefim, canımsın benim

Saçların can bağı, gözlerin çiçek

Emreyle seninle dağlara göçek

Seni seviyorum her şeyim gerçek

Tapıyorum sana benimsin benim

Mecnûnlar ararsa Leylâ'yı bulur

Yiğitler ölse de namları kalır

Küsme bana hiç darılma ne olur

Bügünüm, yarınım, dünümsün benim

Hiç kimseyi sazla sözle övmedim

Kaybederim diye dizim dövmedim

Seni sevdim hiç kimseyi sevmedim

Vallahi ilkimsin sonumsun benim

Gül Ahmet'im asla şeytana uymaz

Yaşı yüz olsa da aşkına doymaz

Senin saçlarının teline kıymaz

Gönül dünyamdaki hanımsın benim

67. HAYIRSIZ YÂRİM

Acımdan ölmüştüm onu bekledim

Uğramadan gitti hayırsız yârim

Yemeği beraber yiyelim dedim

Uğramadan gitti hayırsız yârim

Güneş gibi doğdu çok mutlu etti

O güzelim güneş kuş olup gitti

Yıldız gibi aktı beni mahvetti

Uğramadan gitti hayırsız yârim

Kız kurban olduğum bu nasıl şaka

Benim bu ateşim seni de yaka

Yoruldum kapıya ben baka baka

Uğramadan gitti hayırsız yârim

Zorumuş vallahi bu sevda zormuş

Bekleye bekleye aklımda durmuş

Bir sinyal geldi ki yuvaya varmış

Uğramadan gitti hayırsız yârim

Sanma bu **Gül Ahmet** sanma gülüyor

Görmek için canın verip ölüyor

Nasıl olsa kul köleyim biliyor

Uğramadan gitti hayırsız yârim

68. İSTERİM

Melekten ziyade bir güzel gördüm

Onunla murâda ermek isterim

Açılmadık o tomurcuk gülünü

Müsade eylerse dermek isterim

Ancak o yeşertir kuru dalımı

Ondan başka kimse bilmez hâlımı

Sevda kuvvetiyle iki kolumu

İncecik beline sarmak isterim

Perilerde yoktur o esmer teni

Kara gözlüm yeter gel yakma beni

Aylar, yıllar değil sevdiğim seni

Her saat yanımda görmek isterim

Gül Ahmet'im ağlayıp da gülmezsen

Gözündeki kanlı yaşı silmezsen

Selvi boylum eğer gidip gelmezsen

Turnalardan haber sormak isterim

69. MİNİK SERÇEM

Canım benim minik serçem de hele

Söyle artık derdin nedir bileyim

İnsan bu kadar da nazlanmaz kele

Korkuyorsan ben yanına geleyim

Yoksa derman mı yok ayaklarında

Bir tutsaydım sıcak parmaklarında

Bir de öpsem pembe yanaklarında

Seviyorum inan bana meleğim

Çocuk gibi okşa beni öp beni

Yaramazlık yapar isem döv beni

İnan bana güven bana sev beni

Korkma canım ben yıkılmaz kaleyim

Yürekten sevmesem belki aramam

Gül Ahmet'im korkuyorum saramam

Yeter artık daha fazla duramam

Kırma beni yollarına öleyim

70. ZARAR GETİRİR MİYİM?

Darılma, gücenme, çekinme benden

Gülerine zarar getirir miyim?

Uzat da tutayım umudum senden

Ellerine zarar getirir miyim?

İnsanı yaşatan kalpteki ümit

Ümitsiz yaşar mı dünyada yiğit

Her saat başında gel de geri git

Yollarına zarar getirir miyim?

Kimseler bilemez aşkın suçunu

Kaybetmek istemem gönül maçını

Her gün okşasam da güzel saçını

Tellerine zarar getirir miyim?

Şiir yazıyorum ben harıl harıl

İster küfür eyle istersen darıl

Birgün delilik yap boynuma sarıl

Kollarına zarar getirir miyim?

Sen Mecnûn eyledin sen ettin deli

Ağlatırsan beni sensin vebali

Sarılıp dolansam kemer misali

Bellerine zarar getirir miyim?

N'olur **Gül Ahmet**'e sen yardım eyle

Ömrümde kimseyi sevmedim böyle

İçinde ne varsa çekinme söyle

Dillerine zarar getirir miyim?

71. YÜCE BAŞBUĞUM

Türklüğün şerefli büyük insan
Nişanımız sendin yüce başbuğum
Adın Alparslan'dır gönül sultanı
İnsanımız sendin yüce başbuğum

Namustur, şereftir düşüncelerin
Vatan millet aşkı derin mi derin
Yavru Vatan Kıbrıs o doğum yerin
Fidanımız sendin yüce başbuğum

Aklın hazinesi servet sendeydi
Mukaddes davaya gayret sendeydi
Türklük için her cesaret sendeydi
Volkanımız sendin yüce başbuğum

Boynumuz eğiktir dört nisan günü
Dünyaya dağıldı şöhreti ünü
Biz sana borçluyuz bugünü, dünü
İmkanımız sendin yüce başbuğum

Yürüyecek tek yol senin izlerin

Dokuz ışık mirasıdır bizlerin

Türklük gururuyla İslam sözlerin

Fermanımız sendin, yüce başbuğum

Bir benzerin yoktur cihan içinde

Sevgin saygın çoktur insan içinde

Yüzlerce, binlerce, meydan içinde

Destanımız sendin.yüce başbuğum

Tarihi Türklüğün izinden aldın

Oguzhan, Bozkurt'un gözünden aldın

Ahlâkı peygamber sözünden aldın

Ünvânımız sendin yüce başbuğum

Çınar değil o koskoca dağımız

İçimiz kan ağlar erir yağımız

Bozkurtlar serdarı tek başbuğumuz

Aslanımız sendin yüce başbuğum

Türkmensin, Avşarsın, emmizadeyiz

Kayseri, Köşgerli iyi biliriz

Bir ölürüz bin doğarak geliriz

Kaptanımız sendin yüce başbuğum

Gül Ahmet'im der ki dinmez acımız

Hedefin, felsefen, başta tacımız

Seni unutur mu gardaş bacımız?

Şükranımız sendin yüce başbuğum

72. NAZLI CEYLANIM

Çok bekledim gelmez nazlı ceylanım

Yolların mı bağlı kurban olduğum?

Gelmiyorsan bari sesin duyayım

Dillerin mi bağlı kurban olduğum?

Söyle neden gelmiyorsun yanıma?

Yoksa kastın mı var tatlı canıma?

Aç beyaz göğsünü sarıl boynuma

Kolların mı bağlı kurban olduğum?

Gül Ahmet'in der ki gezip dolaşak

Binip aşk atına öyle yarışak

Bugün bayram günü uzat barışak

Ellerin mi bağlı. kurban olduğum?

73. DURAMIYORUM

Sen gerçek gülümsün gerçekten canım

Seni görmeyince duramıyorum

Benim kalbim, ruhum, damarım, kanım

Vurdun zinciri kıramıyorum

Bensiz neler içtin bensiz ne yedin

Baktım yollarına birgün gelmedin

Ben sinyal vermeden arama dedin

Ölüyorum amma aramıyorum

Senin saçlarını tarayım artık

Diz çöküp önünde durayım artık

Kaldır ambargoyu arayım artık

Konuşmadan bir şey soramıyorum

Ey garip bülbülüm kon bu dallara

Çık artık ne olur haydi yollara

Seni bekliyorum kalan yıllara

Sensiz hayal bile kuramıyorum

Hep sen varsın gayretimde çabamda

Çiftçi olsam harmanımda yabamda

Ben bülbülüm sen de gülsün tamam da

Neden güllerini deremiyorum

Eğer vazgeçersen benimle küsüp

Öldür **Gül Ahmet**'i boynundan asıp

Seni görür görmez bağrıma basıp

Neden kollarımla saramıyorum

74. HAK BÖYLE YARATMIŞ

İnsan kısım kısım yer damar damar

Hak böyle yaratmış şükür et dostum

Buna inanmazsan yersin bir şamar

Hak böyle yaratmış şükür et dostum

Kimisi Mevlâ'yı ediyor zikir

Kurt ile kuzuda ayrıdır fikir

Kimisi zengindir kimisi fakir

Hak böyle yaratmış şükür et dostum

Kimisi kardeştir kimisi bacı

Kimisi ayyaştır kimisi hacı

Kimisi tatlıdır kimisi acı

Hak böyle yaratmış şükür et dostum

Kimi İsa sever kimisi Musa

Kimisi şen şakrak kiminde tasa

Kimisi uzundur kimisi kısa

Hak böyle yaratmış şükür et dostum

Eser bırakırsan söylenir adın

Kıyamete kadar bozulmaz tadın

Kimisi erkektir kimisi kadın

Hak böyle yaratmış şükür et dostum

Hak emir etmezse konuşmaz dilim

Kimisi babacan kimisi zalim

Kimisi cahildir kimisi alim

Hak böyle yaratmış şükür et dostum

Bazısı cennete bazısı nara

Kimi sağlık ister kimisi para

Kimisi beyazdır kimisi kara

Hak böyle yaratmış şükür et dostum

Hak yoldan ayrılma oğlum **Gül Ahmet**

Tek güvencin olsun Allah Muhammet

Kimi dünya sever kimi ahiret

Hak böyle yaratmış şükür et dostum

75. KURBAN

Saygıların yücesine lâyıksın

Senin mazlum duran başına kurban

Seni hiç ağlatmam artık akmasın

Kara gözlerdeki yaşına kurban

Sevmeyen insanlar canından bıkar

Gerçek seven nasıl nasıl gönüller yıkar?

Hislerin çok güçlü dediğin çıkar

Senin hayaline düşüne kurban

Sakın dert edinme gözde yaşımı

Zehir etme benim ekmek aşımı

Seviyorum istersen ez başımı

Bana vuracağın taşına kurban

Canım dedim dolaşırsın dilime

Beste oldun şiirime telime

Uzat ellerini geçir elime

Senin parmağının beşine kurban

Seni görmeyince içim eriyor

Kime baksam gözüm seni görüyor

Yüce aşkın bana gıda veriyor

Senin ekmeğine aşına kurban

Sensiz alamıyom dünya tadını

Haykırmak isterim güzel adını

Hayatımın öz kalbimin kadını

Dünyada olmayan eşine kurban

Arayıp da beni bulmayacaksan

Boş duran kalbime dolmayacaksan

Eğer **Gül Ahmet**'in olmayacaksan

Lütfen yakma beni boşuna kurban

76. TELİNE KURBAN

Ne güzel yakışmış kurban olduğum

Senin şalvarıyın gülüne kurban

O şalvarı hiç çıkarma ne olur

Kemerin sardığı beline kurban

Merdivenden inip gelişin başka

Seni sevdiğimi bilişin başka

Kaş altından bakıp gülüşün başka

Senin saçlarıyın teline kurban

Şalvarı giyersen kimse görmesin

Benden başkaları gönül vermesin

Gül Ahmet'ten başka bir el sürmesin

Uzat da tutayım eline kurban

77. BİZ BİZE KURBAN EL DE BİZE KURBAN

Gelenek de bizde töre de bizde

Biz bize kurban el de bize kurban

Doğruluk, dürüstlük, bellidir sözde

Biz bize kurban el de bize kurban

Yazımız ne ise kışımız da o

Hayalimiz ne ise düşümüz de o

İçimiz ne ise dışımız da o

Biz bize kurban el de bize kurban

Namert sofrasında lokma yenilmez

Olmayacak işe âmin denilmez

Bizde söz namustur geri dönülmez

Biz bize kurban el de bize kurban

Dostların hatası asla görülmez

Rızasız bahçenin gülü derilmez

Şerefsiz insana selam verilmez

Biz bize kurban el de bize kurban

Dikene katlanır gülünü seven

Gül Ahmet dost olmaz yüzünü öven

Eline, diline, beline güven

Biz bize kurban el de bize kurban

78. ALLAH İÇİN BİR DOST ARIYORUM BEN

Şu fani dünyada derdim dökecek

Allah için bir dost arıyorum ben

Benimle ağlayıp benimle gülecek

Allah için bir dost arıyorum ben

Başım dara düşse dönüp kaçmayan

Daldan dala, ipten ipe uçmayan

Sırrımızı hiç kimseye açmayan

Allah için bir dost arıyorum ben

Ortalığı birbirine katmayan

Haklı varken haksızları tutmayan

Şerefini para ile satmayan

Allah için bir dost arıyorum ben

Dost sevgisi kalbinde hiç bitmeyen

Onun bunun sözlerini gütmeyen

Ömür boyu dedikodu etmeyen

Allah için bir dost arıyorum ben

Namerdin atına asla binmeyen

Aşk ateşi kalbinde hiç sönmeyen

Verdiği sözünden geri dönmeyen

Allah için bir dost arıyorum ben

Mazluma yetime asla deymeyen

Çıkar için bir tek lokma yemeyen

Duyduğunu hiç kimseye demeyen

Allah için bir dost arıyorum ben

Az söyleyip konuşanı dinleyen

Sevgi için dostluk için inleyen

Gül Ahmet'i tam olarak anlayan

Allah için bir dost arıyorum ben

79. GEL KAÇMA BENDEN

Çok nazlısın çok ürkeksin bir tanem

Neden kaçıyorsun gel kaçma benden

Senin aşkın ile dolu bu sinem

Neden kaçıyorsun gel kaçma benden

Öldür sen de beni suçlusun demem

Sana zarar gelmesini istemem

Ben vampir değilim insanı yemem

Neden kaçıyorsun gel kaçma benden

Hiç sevgi olur mu nefretten kinden

Cevap istiyorum aşkıma senden

Saçının teline toz gelmez benden

Neden kaçıyorsun gel kaçma benden

Gözlerine bakıp ilham aldığım

Aradığım her şeyimi bulduğum

Gözünü sevdiğim kurban olduğum

Neden kaçıyorsun gel kaçma benden

Çağırmadan senin yanına vardım

Sanki cerrah oldum yaranı sardım

Ben senin kalbini her zaman kırdım

Neden kaçıyorsun gel kaçma benden

Gül Ahmet kölendir tapıyor sana

Birazcık saygı duy güven ver ona

Gel sarıl boynuma canım de bana

Neden kaçıyorsun gel kaçma benden

80. SOĞUDUM SEVDİĞİM SOĞUDUM SENDEN

Kalbi taş olanlar sevilmez imiş

Soğudum sevdiğim, soğudum senden

Kara sevda çeken bilinmez imiş

Soğudum sevdiğim soğudum senden

Namusun var ise uzak dur benden

İsmini kalbimden gönlümden sildim

Senden yar olmazmış ben yeni bildim

Yazın sıcağında buza kesildim

Soğudum sevdiğim soğudum senden

Namusun var ise uzak dur benden

Zehir oldun ekmeğime aşıma

Acımadın gözümdeki yaşıma

Ağustos'ta kar yağdırdın başıma

Soğudum sevdiğim soğudum senden

Namusun var ise uzak dur benden

Aşka düşen insan kış günü yanar

Aşkı bilmeyenler seveni kınar

Ayağın göl olsun başın da pınar

Soğudum sevdiğim soğudum senden

Namusun var ise uzak dur benden

Sen her zaman atlı **Gül Ahmet** yaya

Mecnûn'dan selem yok artık Leylâ'ya

Kraliçe olsan bütün dünyaya

Soğudum sevdiğim soğudum senden

Namusun var ise uzak dur benden

81. SEN

Suna boylum seni her gün görmezsem

Tutabilir misin dillerimi sen

Vebaline girme bari dermezsen

Kökünden kurutma güllerimi sen

Seviyorsan arar beni bulursun

Mevlâ'yı seversen yakma n'olursun

Ben Mecnûn'um sen de Leylâ'm olursun

Eğer bilir isen hallerimi sen

Kız senin yoluna candan geçerim

Elinle verirsen zehir içerim

Ben bir gülüm senin için açarım

Fidan iken kırma dallarımı sen

Gül Ahmet'im aşk meyvesi satarım

Ben yükümü güzellerden tutarım

Köpek olur kapınızda yatarım

Elinle verirsen yallarımı sen

82. YEŞİL GÖZLÜM

Seni konuşurum seni söylerim

Dilim sensin yeşil gözlüm dilim sen

Ancak sazım ile gönlüm eylerim

Telim sensin yeşil gözlüm telim sen

Umudum olmasa seni beklemem

Her gelip geçtikçe yerin yoklamam

Bin çiçek verseler birin koklamam

Gülüm sensin yeşil gözlüm gülüm sen

İnan senin hayalinle yaşarım

Seninle dolarım seninle taşarım

Arı olsam peşin sıra koşarım

Balım sensin yeşil gözlüm balım sen

Yeşil gözler ne anlamlı bakıyor

Her baktıkça **Gül Ahmet**'i yıkıyor

Onun için gözyaşlarım akıyor

Selim sensin yeşil gözlüm selim sen

83. GÖRMEZ MİSİN SEN?

Ben sana ne yaptım Allah'tan korkmaz

Bir kere arayıp sormaz mısın sen?

Allah'tan korksa da kuldan utanmaz

Açtığın yarayı sarmaz mısın sen?

Konuşmak istiyor sana dillerim

Hem dillerim hem de dertli tellerim

Tomurcuktu gonca oldu güllerim

Uzatıp elini dermez misin sen?

Ağladıkça coştum sellere döndüm

Damlalara hasret çöllere döndüm

Yandım ateşine küllere döndüm

Her yer duman oldu görmez misin sen?

Yeter kurban olam gel yakma beni

Günahıma girme sensin nedeni

Tutar kollarından atarım seni

Sırat köprüsüne varmaz mısın sen?

Gül Ahmet diyor ki gülümsün gülüm

Mevlâ'yı seversen eyleme zulüm

Ne kadar yaşasak sonumuz ölüm

Benimle murâda ermez misin sen?

84. BENİ GÖZLERİYLE ÖLDÜREN KADIN

Sana canım desem darılır mısın?

Beni gözleriyle öldüren kadın

Ellerinden tutsam kırılır mısın?

Beni gözleriyle öldüren kadın

İnan sırılsıklam âşığım sana

Aşk badesi içtim ben kana kana

Ne olursun kızma ümit ver bana

Beni gözleriyle öldüren kadın

Güzelsin tatlısın ne olur yakma

Yalvarırım sana dünyamı yıkma

Sakın o gözlerle kimseye bakma

Beni gözleriyle öldüren kadın

Senin güllerini dermek isterim

İnan ki canım vermek isterim

Ben gönül dünyamı kurmak isterim

Beni gözleriyle öldüren kadın

İstiyorsan kavur istiyorsan yak

Hep maviler giy küpeler tak

Kaldır da başını bir yüzüme bak

Beni gözleriyle öldüren kadın

Gül Ahmet'im yeni buldu dengini

Darılıp gücenip gel üzme beni

Vallahi kimseye demem rengini

Beni gözleriyle öldüren kadın

85. ELLERİN, GÖZLERİN, ŞU YANAKLARIN

Beni deli eden başım döndüren

Ellerin, gözlerin, şu yanakların

Onlardır ağlatan onlar güldüren

Ellerin, gözlerin, şu yanakların

Bana gıda veren bana can veren

Bana ilham veren bana şan veren

Vücuduma damarıma kan veren

Ellerin, gözlerin, şu yanakların

Onlar takat verir ayaklarıma

Sesin sevinç verir kulaklarıma

Tek tek buse verse dudaklarıma

Ellerin, gözlerin, şu yanakların

O gözler kalbime mühürü basan

Beni idam eden boynumdan asan

Birgün benim olsa hiç karışmasan

Ellerin, gözlerin, şu yanakların

Kalbimde beynimde başımda onlar

Çalışmamda onlar işimde onlar

Hayalimde onlar düşümde onlar

Ellerin, gözlerin, şu yanakların

Kötülüğü nefretleri sildirsin

Yaşamayı mutluluğu bildirsin

Gül Ahmet'i ağlatmasın güldürsün

Ellerin, gözlerin, şu yanakların

86. TÜRK'E SİLAH ÇEKEN ELLER KIRILSIN

Uyan Türk milleti uyuma uyan

El ele ver gardaş sırt sırta dayan

İşte Azerbaycan işte Nahçıvan

Açılan yaralar çabuk sarılsın

Türk'e silah çeken eller kırılsın

Bizi gören düşman korkup şaşmalı

Türk sevgisi yüreklerden taşmalı

Ay yıldızı gören herkes koşmalı

Türk birliği yeryüzünde kurulsun

Türk'e silah çeken eller kırılsın

Türklük için kanımızı serelim

Dünya Türklüğüne kanat gerelim

Kalleş Ermeni'ye bir ders verelim

Gün geçmeden bir karara varılsın

Türk'e silah çeken eller kırılsın

Ne Rusya, Avrupa ne Amerika

Bunlar Türk olanı düşürür faka

Gerek var mı ayrılığa nifaka ?

Düşman olanların başı yarılsın

Türk'e silah çeken eller kırılsın

Gül Ahmet'im der ki olalım bir baş

Türk'ün Türk'ten başka dostu yok gardaş

Kanımız, dinimiz, hepimiz soydaş

Kurşun sıkanlardan hesap sorulsun

Türk'e silah çeken eller kırılsın

87. PİŞMAN OLMAZSIN

Ben aşk dolu elmastan bir kutuyum

Aç beni sevdiğim pişman olmazsın

Kurban istiyorsan hemen razıyım

Seç beni sevdiğim pişman olmazsın

Seninle tutuştum seninle yandım

Ben senin rengine çoktan boyandım

Hasat mevsimine geldim dayandım

Biç beni sevdiğim pişman olmazsın

Dola kollarını sarıl kucakla

Ben aşk pınarıyım özümü yokla

Bardak değil avuç avuç dudakla

İç beni sevdiğim pişman olmazsın

Gül Ahmet düşünüp dalmaz derdine

Çünkü gönül verdim seven birine

Yırtıp atılmayan aşk defterine

Geç beni sevdiğim pişman olmazsın

88. İNSANLIK İÇİN

Âşığız, şâiriz, seller misali

Akarız âlemde insanlık için

Dostlara armağan güller misali

Kokarız âlemde insanlık için

Sevgiyi, dostluğu Hak'tan alırız

Muhabbeti her yörede buluruz

Karaca Oğlan, Yunus, Emrah oluruz

Çıkarız âlemde insanlık için

Bir tutarız zengin, fakir, köleyi

Dost ararız biz meleyi meleyi

Hem karasevdayı hem de çileyi

Çekeriz âlemde insanlık için

Kalbimiz taşımaz nefreti kini

Kardeşliğe adamıştır kendini

Kötülüğün düşmanlığın bendini

Yıkarız âemde insanlık için

Tatlı dil güler yüz elde silahım

Mutluluk çabası kederim ahım

Sazımız muhabbet sözümüz tohum

Ekeriz âlemde insanlık için

Biz kefil oluruz dostun borcuna

Can katarız elbet gönül harcına

Sıla bayrağını gurbet burcuna

Takarız âlemde insanlık için

Bize soğan ekmek kaymak, bal olur

Karlı dağlar bir düz ova, yol olur

Önümüze çıkan engel kül olur

Yakarız âlemde insanlık için

Unutmak olur mu tuz ekmek aşı

Baş tacı yaparız kavim gardaşı

Acıyı paylaşıp gözlerde yaşı

Dökeriz âlemde insanlık için

Sevgi dolu gönül, oynar mı oyun

Beraber dolaşır kurt ile koyun

Kader cilvesine dik durmaz boyun

Bükeriz âlemde insanlık için

Gül Ahmet sevgiyle eritir karı

Düşküne veririz eldeki varı

Kardeşliğe engel olan duvarı

Sökeriz âlemde insanlık için

89. SEVDİĞİM SENİN

Konuşması başka sözleri başka

Diline kurbanım sevdiğim senin

Sarıldıkça beni düşürür aşka

Beline kurbanım sevdiğim senin

Eğer istiyorsan çöle at beni

Köle diye pazarlarda sat beni

Yaklaş bir az ne olursun tut beni

Eline kurbanım sevdiğim senin

Sevmiyorsan mezarımı kazasın

Âşık olup böyle türkü yazasın

Saçların hiç kestirme uzasın

Teline kurbanım sevdiğim senin

Ah **Gül Ahmet** sen bir çocuk gibisin

Sevgiline kolu açık gibisin

Kara gözlüm sen tomurcuk gibisin

Gülüne kurbanım sevdiğim senin

90. ÇİÇEK GİBİSİN

Ey sevdiğim yâd ellere gitsen de

Gönlümde solmayan çiçek gibisin

Hayal dünyasıyla yanıp tütsem de

Sen her zaman bana gerçek gibisin

Ne güzel endamın cilve nazın var

Baharın geçiyor amma yazın var

Tatlı gülüşlerin, şirin, sözün var

Süzülmemiş balsın, petek gibisin

Sen bir harikasın tek kelimeyle

Eğer yalan isem doğruyu söyle

Seviyorum aşkımı kabul eyle

Sen benim kalbimde melek gibisin

Ben aşığım kültürüne huyuna

Atma beni karasevda suyuna

Gül Ahmet'in kurban olsun boyuna

Gitsen bile sen gelecek gibisin

91. CEVAPSIZ AŞK

Vicdanın mı yoktur kalbin mi yoktur

Neden bu aşkıma cevap vermezsin?

Son nefeste bile olmazsın doktor

Neden bu aşkıma cevap vermezsin?

Cehenneme desen gelemez miyim?

Mutlu etmesini bilemez miyim?

İnsan değil miyim sevemez miyim?

Neden bu aşkıma cevap vermezsin?

Konuşmayı bilmez bir hıyar mıyım?

Dürüst değil miyim sahtekâr mıyım?

Elli altmış yaşlı ihtiyar mıyım?

Neden bu aşkıma cevap vermezsin?

Allah'ım yardım et nasıl ederim

Her gün çoğalıyor derdim kederim

Vallahi billahi mutlu ederim

Neden bu aşkıma cevap vermezsin?

Gül Ahmet der sensiz duramıyorum

Açtığın yarayı saramıyorum

Seni çok seviyor yalvarıyorum

Neden bu aşkıma cevap vermezsin?

92. ANAM

Anam canım anam her şeyim sensin

Benim yollarımı gözlüyor musun?

İsterim hasretlik temelli bitsin

Sen de benim gibi özlüyor musun?

Uzun ömür versin Allah'ım sana

Çok özledim ayrıldıktan bu yana

Gelmiyorum diye darılma bana

Sevgimi kalbinde gizliyor musun?

Canım anam o gül benzin soldu mu?

Yavrum deyip iki gözün doldu mu?

Ayaktaki yaran iyi oldu mu?

Yoksa yine öyle sızlıyor musun?

Ana babam nasıl biricik babam?

Vallahi billahi onsuz olamam

Sizi sağlam görmek benim tek çabam

Ciğer yarasını tuzluyor musun?

Gül Ahmet'im senin için ölürüm

İlk fırsatta canım atar gelirim

Uçan kuştan haberini alırım

Acep sen de beni izliyor musun?

93. BUGÜN

Dünya benim olsa ona eş olmaz

Pembe yanaklardan öptüm ben bugün

Azrail gelse de canımı almaz

Pembe yanaklardan öptüm ben bugün

Sanki karlı karlı dağlar aşırdım

Gönül ırmağının suyun taşırdım

Yerde miyim gökte miyim şaşırdım

Pembe yanaklardan öptüm ben bugün

Kimse diyemez ki ateşim söndü

Gözümün yaşları birazcık dindi

Yılların özlemi gerçeğe döndü

Pembe yanaklardan öptüm ben bugün

Daldım yıllar yılı hayale daldım

Şükürler olsun ki aşkımı buldum

Arı gibi çiçeklerden bal aldım

Pembe yanaklardan öptüm ben bugün

Senin **Gül Ahmet**'te söz dizi dizi

Allah'ım korusun sevdiğim bizi

Başımın tacısın hiç üzmem sizi

Pembe yanaklardan öptüm ben bugün

94. BU DAĞLAR

Batı Amanos'tan Gavur Dağı'na

Sanki üzerime çöktü bu dağlar

Ben bu taraftayım canan o yüzde

Aramıza perde çekti bu dağlar

Bu dert deryasının görünmez dibi

Yardım et bize Hazreti Nebi

Anadan ayrılmış bir yavru gibi

Vallahi boynumu büktü bu dağlar

Üryan etti beni derimi soydu

Acımadı bana canıma kıydı

Cefayla öldürüp tabuta koydu

Mezar taşlarımı dikti bu dağlar

Ben de bilemedim bu işe şaştım

Coşkun sular gibi bendimi aştım

Kerem gibi aşkın narına düştüm

Beni cayır cayır yaktı bu dağlar

Sevda tarlasına ekilmiş idim

Savaşta muzaffer çekilmiş idim

Bir fidandım yeni dikilmiş idim

Acımadı kökten söktü bu dağlar

Artık kavuşamam o nazlı yâre

Gözyaşlarım şimdi oldu bir dere

Gül Ahmet'im derdine yoktur çare

Bütün ümidimi yıktı bu dağlar

95. OY VATANDAŞ VATANDAŞ

Aklım ermez oldu bu insanlara

Altını bakıra katanlar da var

Davul zurna çalsan kılı oynamaz

Durduk yerde göbek atanlar da var

Birçoğunun güvenilmez sözüne

Baka baka yalan söyler gözüne

Ana avrat kalaylarsın yüzüne

Bal kaymak diyerek yutanlar da var

Böylesine gerek var mı tarife?

Tarif etsem ayıp olur arife

Namus şeref uğramamış herife

Kendi karısını satanlar da var.

Alkolü üflemez saf suyu süzer

Dine fetva verir, cenabet gezer

Bir ömür çalışmaz hep uçkur çözer

Amma milyar ile yatanlar da var

Rüşvet girmiş damarına kanına

Kızı oynaşıyla gelir yanına

Evde laf diyemez öz hanımına

Başımızda çalım satanlar da var

Gül Ahmet'im bunlar yoldan saptırır

Köle yapar parasına taptırır

Yetimin malıyla villa yaptırır

Kul hakkıyla keyif çatanlar da var

96. NE HABER

Gâvur Dağları'nın garbi yelleri

Şimşek çakan yardan ne haber?

Yine şeker şerbet bal mı dilleri?

Burcu burcu kokan yârdan ne haber?

Arayı arayı zorunan buldum

Kokladım gülünü tadını aldım

Ne çare aşkından bir ateş oldum

Çayır çayır yakan yârdan ne haber?

Beni yakan kendisidir biliyom

Gelsin demiş ateşinden ölüyom

Selam söyle bugün yarın geliyom

Keklik gibi seken yârdan ne haber?

Güzel **Gül Ahmet**'in gülün derdin mi?

Sen de sevip ona gönül verdin mi?

Garbi yeli doğru söyle gördün mü?

Bellerimi büken yârdan ne haber?

97. TÜRK DERLER

Aslan yurdu derler bizim toprağa
Bu toprakta bitenlere Türk derler
Kargalar giremez böyle bir bağa
Şahin gibi ötenlere Türk derler

Allah'a çok şükür yoktur derdimiz
Dünyaya bedeldir bir tek ferdimiz
Yüz binler yaşasın şanlı ordumuz
Al bayrağı tutanlara Türk derler

Türklerin çemberi asla geçilmez
Mehmetçiğe ucuz kefen biçilmez
Şehit olmayınca yurttan göçülmez
Hak narası atanlara Türk derler

Türk milleti hiç ayrılmaz törede
Onun adı vardır yurtta yörede
Malazgirt, Niğbolu, Çanakkale'de
Şehit düşüp yatanlara Türk derler

Kulak verin **Gül Ahmet**'in sözüne

Lânet olsun hâinlerin yüzüne

Art niyetli düşmanların gözüne

Hançer gibi batanlara Türk derler

98. BANA KARA SEVDA ÇEKTİREN GÖZLER

Bende zerre kadar akıl koymadı

Beynimde şimşekler çaktıran gözler

Kalbimin sesini bir gün duymadı

Dünyamı başıma yıktıran gözler

Bir nazar ederse gülü soldurur

İkisi de oktur kalbimden vurur

Bakınca titretir nefes durdurur

Beni ateşlere yaktıran gözler

Onlara baktıkça yüreğim erir

Şu gönül dünyama ilham gönderir

Bana hayat verir mutluluk verir

Baktıkça bir daha baktıran gözler

Damarımda kanlarımı süzdürür

Her Allah'ın günü şiir yazdırır

Beni deli eder sersem gezdirir

Kalbimi yerinden söktüren gözler

Ağlasam yaşımı silmez mi ola?

Canım deyip bana gülmez mi ola?

Allah'ım vicdana gelmez mi ola?

Baktıkça boynumu büktüren gözler

Gül Ahmet'in gülün dersin yarabbi

Nere baksa beni görsün yarabbi

Artık murâdımı versin yarabbi

Bana karasevda çektiren gözler

99. BİL YETER

Beni gözleriyle öldüren güzel

Sana gönül verdiğimi bil yeter

Yaşın yetmiş olsa dökmezsin gazel

Güllerini derdiğimi bil yeter

Sana dokunmasın üzüntü keder

Gönlüm çoban oldu mutluluk güder

Seni seveceğim mezara kadar

Sözlerimde durduğumu bil yeter

Günler, aylar yedim sana yalvarıp

Ne olur koklasam bir kere sarıp

Senin aşkın ile gerçeğe varıp

Hak yoluna erdiğimi bil yeter.

Kulun kölen olam beni kınama

Sakın ola ayrılığı deneme

O büyük aşkınla dertli sineme

Ah çekip de vurduğumu bil yeter.

Bu **Gül Ahmet** olsun gönlüyün gülü

Dünyalara bedel saçıyın teli

Seni görmeyince deliyim deli

Uçan kuştan sorduğumu bil yeter

100. BİZDENDİR

Gerçek aşkların türkülerini

Parçalayan değil yazan bizdendir

Âşık isen göster sen hünerini

Erkânın yolundan tozan bizdendir

Âşık olan aşkın narına yanar

İçer badesini o zaman kanar

İdam olsa bile gerçeği sunar

Haksızlığa kuyu kazan bizdendir

Âşıkların gönlü gezer hülyada

Kaderim der ahu zarla feryada

Allah aşkı ile koca deryada

Kollarını açıp yüzen bizdendir

Ben öz Türk'üm leke yoktur kanımda

Dünya titret tarihteki şanımda

Allah yok diyenler olmaz yanımda

Mevlâ aşkı ile gezen bizdendir

Zâlimlere asla boyun eğemem

Mazlumların hakkını hiç yiyemem

Rusya'yı övene âşık diyemem

Gül Ahmet'im gerçek ozan bizdendir

101. YAĞMUR

Kurban olam yağmur yağma ne olur

Sevdiğim yar hep aklıma düşüyor

Çünkü sen yağarken bulmuştum onu

Hayal etsem seven kalbim üşüyor

Sen yağdıkça ben sinemi döverim

Haşa zannetme ki sana söverim

Yağmur esasında seni severim

Ama neden gözyaşlarım taşıyor?

Bu akan yaşımı dindiremezsin

Beni o sevdadan döndüremezsin

Öyle ateş ki bu söndüremezsin

Boşa yağma ciğerlerim pişiyor

Demişti ki ben bir köylü kızıyım

Teşbihte hata yok tam bir kuzuyum

Gırtlağıma kadar derde razıyım

Ama sen yazdıkça baştan aşıyor

İşte yağmur benim halim hep böyle

İster ıslat beni ister mest eyle

Sevdiğimin üzerine yağ, söyle

De ki **Gül Ahmet**'in hâlâ yaşıyor

102. NE OLUR

Nazlı yârİm gel azcık insaf eyle

Seni seven kalbi yıkma ne olur

Gece gündüz aşkın ile yanarım

Sen de benzin döküp yakma ne olur

Çala çala derde düştüm saz oldum

Bir söz ile erimeyen buz oldum

Dışı kara içi beyaz köz oldum

Beni bir ocağa sokma ne olur

Akıl yetmez oldu benim işime

Gece gündüz sen girersin düşüme

Aşkınla kavrulan dertli döşüme

Bir zehirli kurşun sıkma ne olur

Benim gözyaşımı kimse silmiyor

Ne dediysem o yâr bana gülmüyor

Gül Ahmet'im dediğini bilmiyor

Benim kusuruma bakma ne olur

103. YAKMA NE OLUR

İnat etme kara gözlü sevdiğim

Bu ulu çınarı yıkma ne olur

Pir elinden badesini içtiğim

Beni cayır cayır yakma ne olur

Nere gitsen ardın sıra koşarım

Senin aşkın ile dolar taşarım

Sen olmasan söyle nasıl yaşarım

Ölmeden mezara sokma ne olur

Gül Ahmet der arayıp da bulduğum

Aşkı ile sararıp da solduğum

Söyle sevmek suç mu kurban olduğum?

Benim kusuruma bakma ne olur

104. GÜLDÜR NE OLUR

Canım kurban olsun gül yarim sana

Acı söz söyleme öldür ne olur

Aşkını koklarım ben kana kana

Beni düşündürme güldür ne olur

Sen melek gibisin hurim ol benim

Şu gönlüme dolan nurum ol benim

Seviyorum seni yârim ol benim

Kederi, tasayı sildir ne olur

Başın her zaman dik yüzün ağ olsun

Beni sevmesen de canın sağ olsun

Aramızda çelik gibi bağ olsun

Utanma dür, bük, kaldır ne olur

Biliyorsun her sevenin yâri var

Her çiçekte muhakkak bir arı var

Seni seven sana tapan biri var

Aşkını içime doldur ne olur

Gül Ahmet'im aldatırsam kör olam

Cehennemde ateş olam nar olam

Yok der isen topraklara yâr olam

Beni Azrail'e bildir ne olur

105. N'OLUR

Kız senin aşkından kötürüm oldum

Ben ona razıyım öldürme n'olur

Seni sevdiğimi kimse duymasın

Aman el âleme bildirme n'olur

Kaldır aramızdan o kör şeytanı

Yardımcı kabul et ulu Rahman'ı

Dostları ağlatıp zalim düşmanı

Gözünü severim güldürme n'olur

Senin aşkın ile yanıp eriyim

Kül olup da topraklarda çürüyüm

Ayda birken olsun yüzün görüyüm

Gel beni canımdan yıldırma n'olur

Aşkın deryasında kulaçlar atak

Geriye dönmeyip dibine batak

Canımsın bir gece sarılıp yatak

Kırk yıl uyusam da kaldırma n'olur

Ölsek de geriye tatlı dil kalsın

Sen beni her zaman böyle bil kalsın

Gül Ahmet'im ömür boyu gül kalsın

Kurbanın olayım soldurma n'olur

106. KAÇALIM N'OLUR

İki gönül bir bütündür sevdiğim

Yola kurban olam kaçalım n'olur

Tatlı sözüm benim aşım ekmeğim

Dile kurban olam kaçalım n'olur

Yunus gibi deryalara dalayım

Son arzumu son sözümde bulayım

Sen bir Leylâ, ben de Mecnûn olayım

Çöle kurban olam kaçalım n'olur

İkimiz bir aşkın badesin içek

Evet de de Gâvur Dağı'nı geçek

Ben arı olayım sen de bir çiçek

Bala kurban olam kaçalım n'olur

Bizi çekemeyen çatlasın ölsün

Dilerim Mevlâ'dan gözü kör olsun

Ben bülbülüm ama sen gonca gülsün

Güle kurban olam kaçalım n'olur

İnan benim acı tatlı anımsın

Damarımda gezen asil kanımsın

Hanımsın, hatunsun, hem de canımsın

Kele kurban olam kaçalım n’olur

Gül Ahmet aşkınla yanarak tüter

Ölürsem kabrimde yeşil ot biter

Benim dertli sazım aşkınla öter

Tele kurban olam kaçalım n’olur

107. ZAM GELDİ GARDAŞ

Bu fakir fukara n'etsin n'eylesin
Bir dilim ekmeğe zam geldi gardaş
Gidip de derdini kime söylesin
Boynunu bükmeğe zam geldi gardaş

İşçide, köylüde yoktur metelik
Emekli, dul, yetim bıldırdan ölük
Memurun tabanı, cepleri delik
Pabucun dikmeğe zam geldi gardaş

Yüksek enflasyon uçan bir şahin
Onu düşürmeye gerektir kâhin
Hastanede ölsen cesedin rehin
Nalları dikmeğe zam geldi gardaş

Çiftçi gübre bulsa para bulamaz
Tüccarın elinden hiç kurtulamaz
Faizden kurtulup mazot alamaz
Tohumun ekmeğe zam geldi gardaş

Kiracı veremez aylık kirayı

Zaten benzin zammı geçirmez ayı

Gül Ahmet bulamaz şekeri çayı

Bir yudum çekmeğe zam geldi gardaş

108. TÜRK'ÜN TÜRK'TEN BAŞKA DOSTU YOK GARDAŞ

El ele verelim birlik olalım

Türk'ün Türk'ten başka dostu yok gardaş

Kendi derdimize çare bulalım

Türk'ün Türk'ten başka dostu yok gardaş

Sırt sırta verirsek olmayız pişman

Zayıfın hâinden anlamaz şişman

Amerika düşman Avrupa düşman

Türk'ün Türk'ten başka dostu yok gardaş

İşte Azerbaycan karşımda durur

Ermeniler harman gibi savurur

Dostum diyenler de arkadan vurur

Türk'ün Türk'ten başka dostu yok gardaş

Türk dünyası derdine dert ekliyor

Tarih bize sorumluluk yüklüyor

Bölücüler ağzın açmış bekliyor

Türk'ün Türk'ten başka dostu yok gardaş

Karga gibi öter şu Yunanistan

Kıbrıs, Çanakkale, yazılmış destan

Ne Suriye, İran, ne Arabistan

Türk'ün Türk'ten başka dostu yok gardaş

Gül Ahmet'im gitsin vatana serim

Ay yıldızlı bayrağımı çekerim

Ben ırkçı değilim gerçeği derim

Türk'ün Türk'ten başka dostu yok gardaş

109. KÖYÜMÜ ÖZLEDİM

Gurbette yaşamak işkence oldu

Köyümü özledim köyümü gardaş

Şu gencecik ömrüm gurbette soldu

Köyümü özledim köyümü gardaş

Yoksulluğun zincirini kıramam

Yaram derin merhem bulup saramam

Bağlasalar beni daha duramam

Köyümü özledim köyümü gardaş

Şu gurbet ellerde dinmiyor acım

Ana baba sevgisine muhtacım

Gözümde tütüyor gardaşım bacım

Köyümü özledim köyümü gardaş

Dikene razıyım gül sizin olsun

Damla bana yeter göl sizin olsun

Soğan ekmek benim bal sizin olsun

Köyümü özledim köyümü gardaş

Gurbet sahasında oynanmaz oyun

Kökünden kırılır okunla yayın

Üç beş keçim olsun bir iki koyun

Köyümü özledim köyümü gardaş

Gül Ahmet'im düştü kedere gama

Gurbet elde hatır gönül arama

Emmi dayı arka çıkar adama

Köyümü özledim köyümü gardaş

110. DAHA BENDEN MUTLU İNSAN OLUR MU?

Ellerinden tutsam saçın okşasam

Daha benden mutlu insan olur mu?

Gözlerine bakıp hayale dalsam

Daha benden mutlu insan olur mu?

Sen güneşim olsan yansam sıcaktan

Konuştukça bal dökülse dudaktan

Hele bir de buse alsam yanaktan

Daha benden mutlu insan olur mu?

Ellerini hiç bırakmam tutarım

O an bana zehir versen yutarım

Dizlerinde ömür boyu yatarım

Daha benden mutlu insan olur mu?

Gözlerine baka baka yorulsam

Önüne diz çöküp öylece kalsam

Usulca yaklaşıp bir de sarılsam

Daha benden mutlu insan olur mu?

Gül Ahmet'im sarhoş olsun baktıkça

Aşkının ateşi beni yıktıkça

Kumral saçın burcu burcu koktukça

Daha benden mutlu insan olur mu?

111. SUNA BOYLUMU

Kaderim mi kötü talih mi bilmem?

Aldırdım elimden suna boylumu

Bu yalan dünyada bir daha gülmem

Aldırdım elimden suna boylumu

Bizim kavuşmamız mahşere kalsın

Aramızı bozan Allah'tan bulsun

Kim öğüt verdiyse gözü kör olsun

Aldırdım elimden suna boylumu

Kömür gibi yandım duman tütmedi

Çok uğraştım amma gücüm yetmedi

Eşim dostum bana yardım etmedi

Aldırdım elimden suna boylumu

Kime nasip oldun kimeydi niyet

Kız seni kimlere edem şikayet

Boynu bükük kaldı şimdi **Gül Ahmet**

Aldırdım elimden suna boylumu

112. DELİ GÖNLÜM

Şu yalan dünyanın kahrından bıktı

Göçmek ister deli gönlüm göçemez

Kahpe felek bana pençesin taktı

Kaçmak ister deli gönlüm kaçamaz

Şu aşkın atına binmez olaydım

Ateşine düşüp yanmaz olaydım

Tomurcuk gülüne konmaz olaydım

Uçmak ister deli gönlüm uçamaz

Bir kez sevmiş oldum güzel huyunu

Selvi sandım sallanırken boyunu

Aşkın ummanını sevda suyunu

Geçmek ister deli gönlüm geçemez

Gül Ahmet'im yandım aşkın çölünden

Tez boğuldum coşkun akan selinden

Aşkın badesini dostun elinden

İçmek ister deli gönlüm içemez.

113. ÇANAKKALE GEÇİLMEZ

Ay yıldızlı bayrağımız göklere
Çekildikçe Çanakkale geçilmez
Vatanın sevgisi tüm gönüllere
Ekildikçe Çanakkale geçilmez

Kalkındırmak gerek köyü bucağı
Açılsın her yerde sevgi kucağı
Yurtta ve dünyada barış ocağı
Yakıldıkça Çanakkale geçilmez

Mehmetçiğin başı göklere değe
Türk milleti değer verir emeğe
Uygarlık yolunda daha yükseğe
Çıkıldıkça Çanakkale geçilmez

Türk evladı kendin dünyaya tanıt
Artık cehâleti eskiyi unut
Gönüllere gerçek manevi anıt
Dikildikçe Çanakkale geçilmez

Gül Ahmet'im vatanım için yanası

Kara Fatmalardır Türk'ün anası

Türk'e haksız diyenlerin binası

Yıkıldıkça Çanakkale geçilmez

ON DÖRT HECELİ ŞİİRLER

114. ÖLÜRÜM DAHA İYİ

Ne kadar yalvardıysam sen kabul eylemedin

Ümitsiz yaşanır mı ölürüm daha iyi?

Geleceğe yönelik bir kelime demedin

Ümitsiz yaşanır mı ölürüm daha iyi?

Yüzmesini bilmeyen derin suya dalamaz

Karasevda çekmeyen saçlarını yolamaz

İnsan bu kadar demir bu kadar taş olamaz

Ümitsiz yaşanır mı ölürüm daha iyi?

Burnuma zincir taktım çanaklarda yallandım

Senin aşkından içtim sarhoş gibi sallandım

Ne dediysem yok dedin dış kapıya yolladım

Ümitsiz yaşanır mı ölürüm daha iyi?

Dilerim ki sen benden beter olasın beter

Belki ateş düşer de azıcık duman tüter

Kalbin evet demesin dilin söylesin yeter

Ümitsiz yaşanır mı ölürüm daha iyi?

Bu son şiirim değil daha çok yazacağım

Aşkımın mezarını elimle kazacağım

Sana sözüm olamaz kendime kızacağım

Ümitsiz yaşanır mı ölürüm daha iyi?

Gül Ahmet'in başını duvarlara vurdurma

Benim doktorum sensin ele yaram sardırma

Ya kan ver ya serum tak seven kalbi durdurma

Ümitsiz yaşanır mı ölürüm daha iyi?

115. DİLLERİNE KURBANIM

İnandım iman ettim, vallahi seviyorum
Kıyamam dedin bana dillerine kurbanım
Yoksa duygularını benden mi gizliyorsun?
Yanaklarında açan güllerine kurbanım

Hep karşımda oturup boyun büksen ne olur
Konuşmadan dinlesen derdin döksen ne olur
Duman diye içine beni çeksen ne olur
Kız senin sigaranın küllerine kurbanım

Söyle taptığım kadın sensiz yaşanır mı hiç?
Seni mutlu etmeyen ya şerefsiz ya da hiç
Gözüme bak her zaman yudum yudum beni iç
Kız senin bardak tutan ellerine kurbanım

Hep seninle yaşayıp hep seninle var olsam
Sen bana ben de sana bir yuvada yâr olsam
Kollarımı dolayıp yılan gibi sarılsam
Bir ömür öyle kalsam bellerine kurbanım

Bu **Gül Ahmet** diyor ki her gün sana varayım

Nasılsın canım deyip hatırını sorayım

Saçlarını nemlendir ellerimle tarayım

Senin zülüflerinin tellerine kurbanım

BEŞİNCİ BÖLÜM

HİKÂYELER

Halk hikâyeleri, âşık edebiyatında hikâyeci olarak tanınan âşıklarımızın devam ettirdiği bir türdür. Genelde ağızdan ağza aktarılarak yaşayan halk hikâyeleri ayrı bir anlatıdır. Ayrıca hikâyeci kimliğini de beraberinde istemektedir. Ozanlar arasında çıraklar, bu türü ustalarından öğrenir ve devam ettirir.

Gül Ahmet Yiğit, usta çırak ilişkisi içinde yetişmemiş, bade içmiş âşıklarımızdan biridir. Onun hikâyeci kimliği oluşmamıştır. O, daha çok şiirleri ile özellikle de mizahî türküleri ile tanınmaktadır. Dolayısıyla da ozanımızın anlattığı belli başlı hikâyeleri yoktur. Sadece birkaç şiirinin başında kısa kısa açıklama niteliğinde hikâyeler anlatmış ve ardından şiirlerini söylemiştir.

1. BULAMADIM ALTILIYI (7 nolu şiir)

Biliyorsunuz atçılık ve at yarışları günümüzde büyük bir sektör olmuştur. Çeşitli illerde hipodromlarda her gün at yarışları yapılmaktadır. Aslında ben bunları hiç bilmezdim. Bacanağım at yarışlarına çok tutkundu. Birgün bana : "Bacanak sen âşıksın hislerin çok güçlü, bir de sen oyna çok para kazanırsın." dedi. Demez olaydı. Nasıl, nedir derken ben de oynamaya alıştım. Bir gün, iki gün derken tiryakisi oldum. Fakat bir türlü altılıyı bulamadım. Sonunda param, maaşım eriyip gitti. Canıma tak etti. O hırsla bu şiiri yazdım.

2. FUKARALIK (8 nolu şiir)

At yarışlarında paraları kaybettikten sonra emekli oldum. 2, 3 ay maaş alamadım. Sigara alacak param kalmamıştı. Hayatımda çok çileler çektim. Ama emeklilikten sonra bakkaldan sigarayı bile veresiye almak çok zoruma gitmişti, anlatamam. Bir ekmeğe muhtaç insanların çektiklerini düşündüm. "Fukaralık" şiirini o duygularla yazıp besteledim.

3. BAĞIŞLA BENİ ALLAH'IM (9 nolu şiir)

Emeklilikten sonra eşimle birlikte hacca gitmeyi düşündüm. Küçüklü büyüklü birçok günahım vardı. Kul hakkı (en azından) yemedim. İbadetlerimi noksansız yaptığımı söyleyemem. Duygu, inanç ve Allah korkusu ile bu şiiri Yüce Allah'ıma yakarış, dua ve af niteliğinde yazdım.

4. ÜZÜLME (30 nolu şiir)

Bu şiiri eşime yazdım. Liseyi aynı sınıfta okuduk. Sonraları nişanlandık. 1979'da sağ-sol çatışmasından ve anarşi ortamından dolayı İskenderun'dan memleketimize Fevzipaşa'ya göçmek zorunda kaldık. Artık birbirimizi göremiyorduk. İşte o aşk ve hasretle bu şiiri yazdım, besteledim. Güzell bir hasret türküsü oldu.

5. EVLAT ACISI (38 nolu şiir)

Hani derler ya Allah kimseye evlat ve gardaş acısı vermesin diye. Bu şiiri teyzemin kızının acısına ortak olduğum için yazdım. Teyzemin kızı, oğlunu şehit verdi. Bu acı tazeyken erkek kardeşini de kaybetti. Ağabeyimlerde

otururken teyzemin kızı: “Evlat gömdüm, gardaş gömdüm. Buna yürek dayanır mı? Bir ağıt söyle de dinleyeyim.” dedi. Böylelikle bu şiiri yazdım

6. GÜL YÜZLÜ HOCAM (45 nolu şiir)

İskenderun’un Karayılan Beldesinde on üç yıl okul müdürlüğü yaptım. O dönemde Hatay İl Kültür Müdürü olan araştırmacı yazar Mehmet Tekin ile tanıştım. Hoş bir dostluğumuz oldu. Şölenlere beni davet ederdi. Çalar, söyler, şiir dostluğu ve kültür alışverişi yapardık. Birgün beni ziyaret etmek için habersiz okuluma gelmiş. Ancak ben de iki günlük raporlu olduğum için görüşemedik. Bana not bırakıp gitmiş. Çok üzüldüm ve görüşemediğimiz için bu şiiri yazdım.

7. GELİN Mİ Kİ KURBAN OLAM GELİN Mİ? (49 nolu şiir)

Bu şiirimin çok enteresan bir hikâyesi var. Köy, kasaba, şehir ismine gerek yok. Güney illerimizin birinde diyelim yeter. Sigaram bitti. Sigara almak için caddeden inerken şöyle bir baktım ki üç veya dört katlı, merdivenleri dışarıdan yapılmış bir ev. En üst kattan dama çamaşır sermiş, plastik leğen koltuğunda, üzerinde dallı, çiçekli basmadan bir şalvar, uzun boylu bir gelin ağır ağır iniyordu. Kendisi de yeni banyo yapmış saçları ıslak gayri ihtiyari o bana baktı, ben ona baktım. Göz göze gelince içime bir sızı düştü. Sanki yüreğim yandı. Sigarayı aldım gittim. Duramadım tekrar geri döndüm. O caddeden, 10-15 dakika sonra tekrar görebilir miyim diye bir daha geçtim. Gerçekten de gördüm, o da beni gördü. Dikkat çekmemek için durmadım gittim. Ama hiç unutamadım. İşte bu şiiri de, o aşk duyguları ile yazdım, besteledim ve kasete okudum.

ŞİİR İNDEKSİ

Âşık Gül Ahmet Yiğit'in şiirlerinin indeksi hazırlanırken her şiirin ilk dörtlüğünün son iki mısraı alınmış olup ayak seslerine göre alfabetik olarak sıralanmıştır. Parantez içerisindeki ilk numara şiirin, ikincisi ise sayfanın numarasını göstermektedir.

Sevip sevip kaçmak değildir kastım

İstersen sar beni istersen sarma (21/111)

Bir bülbül misali bağına kondum

Benim için açan güle karışma (22/112)

Seni sevdiğimi her yerde derim

Canım yeşil ışık yaksana bana (23/113)

Saçının farkı yok nergisten gülden

Koktukça cesaret veriyor bana (24/114)

Sallan da bir daha görem

Güzel kurban olam sana (4/82)

Belki korkuyordun, çekiniyordun

Deymedim gül yüzlüm deymedim sana (25/115)

Vallahi içime dertler inmişti

Ben de sana kurban olam dedi ya (26/117)

Bir engel var amma kavuşmamıza

Bilemiyom kara gözlüm affeyle (27/119)

Seviyorum göğsümü gere gere

Canım dedim bir kere de sen söyle (28/120)

Yaz gününde yağdı üzerime kar

N'oldu bilmem benim güzel yarime (29/122)

Senden yana bakar türkü söylerim

Diller uzak gönül yakın üzülme (30/124)

Ayrılan insanın yüzü hiç gülmez

Ölüm ver Allah'ım ayrılık verme (31/126)

Emret bana canım yoluna ölem

Bir tek isteğim var geri çevirme (32/127)

Günahkârım senden af diliyorum

Allah diyen dilimi boş çevirme (33/129)

Gizli aşk kervanı yürümez böyle

Ya gerçek sev ya da beni mahvetme (34/131)

Senin aşkın ile dolu bu sinem

Gönül kalesini yıkıp da gitme (35/133)

Ömür boyu sarılsaydım

Kız senin ince beline (5/83)

Alıp kaçacaktım amma

Elim kolum darda kaldı (6/85)

Sevmiyorum diyip o kör şeytana

Uyar m'ola kara gözlüm uyar mı? (36/135)

Rahatsız gördükçe yanıyor sinem

Coşkun sular gibi aksan olmaz mı? (37/136)

Yürek mi dayanır can ataşına

Biri gardaş biri evlat acısı (38/138)

Cüzdana mezar kazdım

Bulamadım altılıyı (7/86)

Ne olur yüzünü çevirme benden

Gül kurban olayım gül arap kızı (39/139)

O sözü duyunca içim bayıldı

Sevgilim ilk defa kıyamam dedi (40/141)

Koşa koşa yar ardından yoruldum

Uzandım tutmaya kolum yetmedi (41/13)

Hep seni konuştu seni söyledi

Dert yoldaşım sazın mızrabı teli (42/144)

Felekten bir gün çaldıysam çok görme

Eğer seviyorsan af eyle beni (43/146)

Yandım ataşına bakmadın bana

Ne oldu diye bir kerecik sor beni (44/148)

Sana lâyık değilsem

Kötü söyle kov beni (1/76)

Senin kalbin kararmış

Allah doyursun seni (2/78)

Geleceğe yönelik bir kelime demedin

Ümitsiz yaşanır mı ölürüm daha iyi? (114/271)

Hep dostlukla dolu gündüzüm gecem

Küskün de değildik barışamadık (45/150)

Yaktın kavurdun içimi

Fukaralık fukaralık (8/89)

Kendi deyimiyle ispat eyleyim

Ferahî dünyada gülmeyen âşık (46/152)

Ellerinden tutsam kırılır mısın?

Beni gözleriyle öldüren güzel (47/154)

Bülbülüm gül için dolanıyormuş

Sen oldun gönlümde gül kurban olam (48/155)

Onun aşkı ile sarardım soldum

Geceleri uyku tutmaz yatamam (49/157)

Ne suyu var, ne okulu, ne yolu

Derdimize derman olma istemem (50/159)

Kalbimdeki sevgileri söyledim

Bağırmana gerek yoktu bir tanem (51/161)

Sazım sözüm seni söyler meleğim

Hasretini çeke çeke usandım (52/163)

Yavaş yavaş geliyorum

Bağışla beni Allah'ım (9/91)

Gökte uçan kuşa benzer

Cevap vermez benim aşkım (10/93)

Seni görmeyince tatlı canımdan

Bıkıyorum kara gelin gurbanım (53/164)

Saçlarında gözler gibi nemliydi

Bebek gibi bakışına kurbanım (54/166)

Yoksa duygularını benden mi gizliyorsun

Yanaklarında açan güllerine kurbanım (115/273)

Bazıları bilmez medeniyeti

Her şey gelir geçer üzülme canım (55/168)

Şekerden kaymaktan, betersin beter

Daha senden tatlı bal mı var canım (56/170)

Yırtık gezmeyelim olsun yamalı

İdareli kullan ne olur hanım (57/171)

Sen koydun ateşi dertli sineme

Ömür boyu yakar közün Belkıs'ım (58/173)

Kader beni bırakmadı

Gözyaşımı silemedim (11/95)

Yoksulluktan düşmez idim feryada

Yemesini içmesini bilirdim (59/175)

Seni özledikçe özleyeceğim

Kıyamete kadar bekleyeceğim (60/177)

Ben temele girdim sen de duvara

Taşlar gibi ayrı düştük sevdiğim (61/179)

Mevlâ'm bu aşkımdan sana da versin

Hâllerimi sormuyorsun sevdiğim (62/180)

Sümbül saçlarını okşamak için

Elim senden utanıyor sevdiğim (63/182)

Şu gönlümde tek sultanım

Kız yetmez mi bu çektiğim (12/96)

Keşke olsam şimdi yirmi yaşımda

Fidan boylu yârim civanım benim (64/184)

Bütün vücudumda kalmıyor derman

Sanki kırılıyor ellerim benim (65/186)

Kalbimde saklarım o güzel adın

Hayat damarımda kanımsın benim (66/187)

Cehaletin düşmanları

Öğretmenim öğretmenim (13/97)

Yemeği beraber yiyelim dedim

Uğramadan gitti hayırsız yârim (67/189)

Açılmadık o tomurcuk gülünü

Müsade eylerse dermek isterim (68/191)

İnsan bu kadar da nazlanmaz kele

Korkuyorsan ben yanına geleyim (69/192)

Uzat da tutayım umudum senden

Ellerine zarar getirir miyim? (70/193)

Adın Alparslan'dır gönül sultanı

İnsanımız sendin yüce başbuğum (71/195)

Gelmiyorsan bari, sesin duyayım

Dillerin mi bağlı kurban olduğum (72/198)

Hiç fark etmez ortam, durum

İnsan kalbi kırma oğlum (14/99)

Benim kalbim, ruhum, damarım, kanım

Vurdun zinciri kıramıyorum (73/199)

Buna inanmazsan yersin bir şamar

Hak böyle yaratmış şükür et dostum (74/201)

Seni hiç ağlatmam, artık akmasın

Kara gözündeki yaşına kurban (75/203)

O şalvarı hiç çıkarma ne olur

Kemerin sardığı beline kurban (76/205)

Doğruluk, dürüstlük, bellidir sözde

Biz bize kurban el de bize kurban (77/206)

Benimle ağlayıp benimle gülecek

Allah için bir dost arıyorum ben (78/208)

Senin aşkın ile dolu bu sinem

Neden kaçıyorsun gel kaçma benden (79/210)

Soğudum sevdiğim soğudum senden

Namusun var ise uzak dur benden (80/212)

Vebaline girme bari dermezsen

Kökünden kurutma güllerimi sen (81/214)

Ancak sazım ile gönlüm eylerim

Telim sensin yeşil gözlüm telim sen (82/215)

Allah’tan korksa da kuldan utanmaz

Açtığın yarayı sarmaz mısın sen? (83/216)

Ellerinden tutsam kırılır mısın?

Beni gözleriyle öldüren kadın (84/218)

Onlardır ağlatan, onlar güldüren

Ellerin, gözlerin, şu yanakların (85/220)

Açılan yaralar çabuk sarılsın

Türk’e silah çeken eller kırılsın (86/222)

Kurban istiyorsan hemen razıyım

Seç beni sevdiğim pişman olmazsın (87/224)

Dostlara armağan, güller misali

Kokarız âlemde insanlık için (88/225)

Sarıldıkça beni düşürür aşka

Beline kurbanım sevdiğim senin (89/228)

Hayal dünyasıyla yanıp tütsem de

Sen her zaman bana gerçek gibisin (90/229)

Ateş doldurdun sineme

Cayır cayır yakan sensin (15/102)

Son nefeste bile olmazsın doktor

Neden bu aşkıma cevap vermezsin (91/230)

Cenneti versen hediye

Göçersem yazıklar olsun (16/104)

İsterim hasretlik temelli bitsin

Sen de benim gibi özlüyor musun? (92/232)

Azrail gelse de canımı almaz

Pembe yanaklardan öptüm ben bugün (93/234)

Ben bu taraftayım canan o yüzde

Aramıza perde çekti bu dağlar (94/236)

Davul zurna çalsan kılı oynamaz

Durduk yerde göbek atanlar da var (95/238)

Yine şeker şerbet bal mı dilleri

Burcu burcu kokan yârdan ne haber (96/240)

Kargalar giremez böyle bir bağa

Şahin gibi ötenlere Türk derler (97/241)

Kalbimin sesini, bir gün duymadı

Dünyamı başıma yıktıran gözler (98/243)

Yaşın yetmiş olsa dökmezsin gazel

Güllerini derdiğimi bil yeter (99/245)

O yâr bana gelir ya

Münafıklar engeldir (3/80)

Âşık isen göster sen hünerini

Erkânın yolundan tozan bizdendir (100/247)

Ben derdimi kime derim

Eller duysa suç oluyor (17/105)

Her tarafım ateş amma

Duman tütmüyor tütmüyor (18/106)

Çünkü sen yağarken bulmuştum onu

Hayal etsem seven kalbim üşüyor (101/249)

Gece gündüz aşkın ile yanarım

Sen de benzin döküp yakma ne olur (102/251)

Pir elinden badesini içtiğim

Beni cayır cayır yakma ne olur (103/252)

Aşkını koklarım ben kana kana

Beni düşündürme güldür ne olur (104/253)

Seni sevdiğimi kimse duymasın

Aman el âleme bildirme n'olur (105/255)

Tatlı sözün benim aşım ekmeğim

Dile kurban olam kaçalım n'olur (106/257)

Gidip de derdini kime söylesin

Boynunu bükmeğe zam geldi gardaş (107/259)

Kendi derdimize çare bulalım

Türk'ün Türk'ten başka dostu yok gardaş (108/261)

Şu gencecik ömrüm gurbette soldu

Köyümü özledim, köyümü gardaş (109/263)

Gözlerine bakıp hayale dalsam

Daha benden mutlu insan olur mu? (110/265)

Bu yalan dünyada, bir daha gülmem

Aldırdım elimden suna boylumu (111/267)

Kurban olam saklamayın

Yâr yitirdim gördünüz mü? (19/107)

Hasret duvarı delip

Çık demedin sevdiğim oy (20/109)

Kahpe felek bana pençesin taktı

Kaçmak ister deli gönlüm kaçamaz (112/268)

Vatanın sevgisi tüm gönüllere

Ekildikçe Çanakkale geçilmez (113/269)